

ZARÊ ZÊRÎN

LÊVEGERA RÊZIMANA KURDÎ

Bi şêwezarê (Kurmancî)

Nivîskar

ARŞEKÎ BARAVÎ

Pêşgotîna daner

*Min ji zû de dixwestê ku ez karibim xwestêka
xwendevanên Kurd pêk bînim (hin destûrên
rêzimanî) ji wan re bidime xwiyane ; min soz
dabû jibo ku ez bidim lê tiştên qenc û baş sade
û zû nayên hebûnê û bi vî awayî min xwestê ku
tiştên ez bidim serkeftî û rastegêr bin .*

*Hodeya van destûran ji rewşenbîran re xelata
mine ..nexasma boy pêbilyayên zaravên
zimanî, ev ne çakî û xasiye ji min re qasî ku zar
û zimanê mine , tev ku mefaya xwestî bêyî
destêk û alîkariya we naçe serî .*

*Ya gerekê berdewamkirina di nivîsandin û
xwendinê de bi fêrî bibe (hojînkirin).*

Ev verêja min westiyana salaye , bi destêka pîr

*ferheng û pirtûkaye... bi salan ez li ser
rawestiyame ta ez karibim vî emîşî bidme we
bê westandin .*

*Nû ezê şabim ku hûn jî bi min re aloziyên
zimanî ji xwe re bikin karekî pêwîst û
kêmasiyan jê bidine der .*

Davdiliyên dilsojî boy we .

ARŞEK BARAVÎ

Lêvekîrin :

Zar ji karmendiyên mirovînî tundiye, ango di jiyana lawirî de peyda nabe tevku despêkin di asta meymûnanî bilind de jî neyin û nepen nabin .. belê ew despêkin jandarin, dêmekî ji bingehê civakî .. rê li ber girtiye.. an hatiye girtin.

Ji gencîneyên lêkolînên bilîmetên cîhanî û kevînar tê nasîn ku zar yek ji mercên mirovahiya mirovaye.. mercekî resene û hîmdeye.

Zar bi derbasiya pêngavên delîve û qonaxêd zarotiyê hatiye vegirtin û ji tîkîliya ziman û

Ramanê bi hiş re sûd û hode wergirtiye.

Tenê mirov dikare zar bikar bîne (şekarê axaftinêye) .. binivîse .. paxive .., lewra di pîr beşên zanyarî de lêkolîn û kwîrkol jê re bi nav bûne .

Pîtolên derûnî jî pîr berhemên balkêş di biwarê zar û derûnê de şirove kirine ... û ravekîrin dane, hevkarîya hiş û zimên berdewame .. çîku

dever û navendên peyvandin û axaftinê di mejî
de cîgirin... aşkârî û aşkere bûne, di evî warî de
û li ser ronahiya çirûskên berêzêd berya me ...
tevlî kêmasî û şaşyan... emê berbi pêşxistin û
duriskirin ... û geşînkirinê de bimilin, hêviya
me ewe ku em berekî nûvar û xweş ji mêweyên
bi mize û çêj û bi mizyarî perû û pêşkêş bikin.

Bila tu kes xwe meke xwediyê tiştêkî an
şîretvanê radeyekê ..û di pê re helwesta wî di
rolê de lawaz bibe, ku bayikê wî tune be ..!.. lê
ku pingirandin û kindarî be .. ewê di wê dextê
de bikizkize .

Di cîhan de çiqas millet hene evqas ziman jî
hene, tevde ji hev cudane, pîrbûna şewezarên
zimanan jî bi kevniya dirokî û pîrbûna
hejmara amarê û pêşketina têkiliya
deshilatdariyê .. û bi berdewamkirina
serdestiyê ve berpîvaneke pêwîste..

Lewra zimanê kurdî jî pîrşewezare, lê ku em
her nerînekê li gor şewezarê deverê binerxînin
û em tevayên şewezaran bi ewê nerîne ve
bipîvin..em gunehkar dibin,çikû em tevayên
şewezarên dîtir neşê û neçar dikin, emê wan

bimestînin û bêcan bikin,.. û ev ji zana re nabe
pîver û terazû .

Ziman pîtoliye (felsefeye) ..bi live û bi cane.

Balo ku em bêjin berêz Celadet û hemû
rêzdarên dîtir, her yek ji wan peyamberê dawî
bû , naxwa çima bûn (Celadet- Tewfîq- Ere-
Qenat- Kamîran- Reşîd- Osman ..h...w..).....
û her yekî ji wan berêzan.. di bin bandora
şêwzarên navçe û devera xwe de û bi nerînên
cuda û cîwaz jî, rêzimanî şopandine, de ka em
bêjin A B C ya kurdî (durvê tîpa) qalibekê ji
xwe ve hatiye , ne ji zimanên hindoropî hatiye
veguhêztin , dêmekî em xwe şaş nakin ..em
xwe zana dibînin .. em hempazin û her yek ji
me tu kesî ji xwe pêve nabîne , ku em ev bin
..silavên xwe ji zimên re bihinêrin (Yezdan
zimanê me bi dilovaniya xwe şa bike).

Pîvera ewê pirsê ku ji her zîrekekî dibe : ka tu
ji kîjan Akadîmiyê derhatiyî ?..., û bersiv jî :

Ma gelo ew hemû zanyarên kevna ji ewan
rojgarên bûrî ... ji bilî ku ji Akadîmiya gellê
xwe derhatibûn û pêve tu Akadîmî ji wan re

hebûn? .. belê hinan ji zanyarên cîhanî ji zanestiyê..Akadîmî ji gellê xwe re damezrandin û berdewam bûn .

Xwendevanêd rûmetdar: kî ji we dikare çi ji zimanê xwe re pêşkêş bike bila bê tirs û fedî û rawestan be , çikû lêkolînên pêşinyarî (pêşniyazî) çendî piş bin hempayî sûd û wircên rojane .. ew ayindê lal bi zar û bizav dikin.

De îcar ew kesên ku bingeha xwe lawaz dibînin , dava rexnê di her tiştî werdikin , ew neşêne .. jar û mestin , lewra zana û zîrekan ji xwe re dikin nîşan û armanc, da bi wan re navdar bibin , çiyê neçiyê.. vaye em jî her tiştî dizanin, tevli ku me hin hewildan kirin ..û.. ji ber berjewendiyên kesane têkve çûn(bi ser neketin) lê em ranawestin.. em di rîpên bazirganiyê de serkeftîne .. em dirav bi kijên bilind di hemû delîveyan de zanin bicivînin.. çima kirî em ne hertişt bin ? erê em hovin lê rola zanîne ji me re heye ..em têkoşerê nepenin .. mane her tişt bi drav dibe û em xwedî diravin...!!!

Em bi gova û bawernamene .. em bi perene ..balo tukes ji me zanatir nine, dema em xwe di

zanyaran û mijarên demane derxin .. çê be
xerab be nederde , çewt be rast be nederde ,
tenê emê kar bi derengî xin û kînên bê binge
pêk bînin.

Ku ez kara û têgihjî bim ezê bidim ,çima ezê
xwe bikim şiretvan û pê re jî bixwazim, na tew
ez rexnê jî dikim êriş û bi şeweyekî wenda jî ..
kî tê digihêje ?..hovin..?..sêtin ..?.. an ez
bêmejîme.. ? ...mexabin .. !!!

Zimanê kurdî yek ji zimanên Ariye .. kevnare ,
ji şaxê rojava (zendî) ê ku ji komela (malbata)
zimanên Êraniye , ev malbata ku goveke mezin
ji zarên Arî jêne..û tê re zarê Avistayî ku
Zerdeşt - ew pêxemberê milletên Êranî -..herdû
berên pertûka xwe a evra Avista: (Zendavista)
û (Vêninda) pê nivîsand , ew zarê herî nêztirîn
ji zarên Êranî ku ber bi Kurdî de bû , dibe ku
yek ji şewezaran be jî , her wekî ku zarê Pehle
(parisiya navîn) û Parisiya nû û Kurdî û Estînî
li navîna Qewqasa bakur jî jêne (ji malbata
Êranîne) , zarê kurdî li ser hêza xwe ma û
zaravên xwe êd resenî ku regezê wan ji
Avistaye – zarê Mîdiyan - ku hin bavpîrên
kurda ên di bakurê rojavayî Êranê de berya ku

Guhreş dewleta Pars ava bike deshilatdar bûn
... ew parastin .

Zarê kurdî li çar şewezarên ku her yek jî weke
zimanekî xwe dinasîne ... pay vedibe , li sê
hevciyan ji Kurdistanê belav dibe û dipexşire :
şewezarê bakur û şewezarê başûr (Kurmanciya
jorîn û jêrîn-xwarê) û şewezarê bakurê rojava
(Zazakî) û şewezarê Lorî (Bexteyarî) .

1- Kûrmanciya jorî(Behdînanî) : hemû kurdên
bakur di herêmên rohilat û başûrê rohilatî
Turkî de û kurdên li Qoqasa başûr di
Ermenistanê û Gurcistanê û Azerbêcanê de ,
û kurdên li başûrê biçûk li Sûrî(ji bilî birek ji
koçeran li herêma Dêrikê ku di bin bandora
şewezarê Botanî de taxivin) û li Şingal û
Zaxo û Eqrê û Zibar û Îmadî û Şêxan li şarê
Duhokê , her weha jî kurdên leqa Qoçan û
Beçnortî li şarê Xurasanê ... pê taxivin .

2 - Kûrmanciya xwarê:li kurdîstana başûr(Îraq),
başûrî xîça Rawendoz - Mûsil - û kurdên
Rohilatî (Êran) di herêmên başûr û başûrê
rohilatî gola Ormiya (Rizayê) de ta bighêje
başûrî Loristan û Bextiyarê...pê taxivin .

Lê şewezarê kûrmanciya jêrîn (xwar) bi sê komgêrên mezin pay vedibe...

A - Babanî û Soranî : li Silêmanî û Kerkûk û Hewlêr ji başûrê Kurdistan (Iraq).

B - Mukrî û Erdelanî û Kêlherî li rohilatî (Êranê) belavin ...

Mukrî bi xwe li herêmên kû bajarên (Şeno - Lacan -Sablax - Serdeşt..) ta bighêje sînorê Miyandiwavê ... û Erdelanî li şarên (Bêcar - Kiroş-Ciwanro-Bane ..) û rexa rohilatî rûbarê Sîrwan belav bûne .

C - Hewremanî û Goranî : Hewremanî li herêmên Hewremana çiyê li navbera Mirêwan û Sîrwan .. nêzî sînorê Iraqê bi kar têt .

Lê Goranî .. ew kesên goranên bawermendên rastiyêne xwe dibînin xwedanêd maf .. û zavên wan ji zavên hinavî bisilmaniyêne ,.. herêmên Goran li nêzî rêya Xaniqîn û Kermensahêne.., û ev herdû şewezar nêzîkayê li Zazakî di bakurê rowavayê Kurdistanê bakur (Turkî) de dikin .

3 - Şêwezarê bakurê rowava (Zazakî) : êlên Dumilî (Zaza) li herêmên Dêrsim - Palo - Gêncî - Çebeqçûr - Madin - Pîran -Agîl - Sêwêrek-Bêcar-Çermûk..pê taxivin û di herêmên ku êlên kûrmanc bi êlên Zazan re hevjinin de..bi kûrmancî û bi zazakî jî taxivin .

4 - Lorî û Bexteyarî û Lekî : li Loristana mezin û biçûk bikar hatine .

Her weha di van şêwezarên bi navkirî de , her yek ji wan ji dehan bêtir şêwezarên deverkî hambêz dikin .. ji bilî şêwezarê Zazakî ew şêwezarekî xurû û serbixweye .

Ev hejmara şêwezaran di zimanê Kurdî de dinase ku ev zimanekî kevn û resen û dewlemende , lewra xwe ta roja îro parastîye .

Fuad Hemê Xorşîd (*Macistêr di Ceografiya de*)

Di sala 1983an de gotiye:

Birêke mezin ji rojhilatnasan di lêkolînên xwe de ber bi wê baweriyê ve diçin , ku tu girêdana zimanê Kurdî (wekê şewezar an şaxekî jê) bi zimanê Farsî re tune, ew zimanekî xudan taybetiyên serxwebûna xweye û ji wan rojhilatnasan em dikarin bi taybetî **Justî û Socin** bi nav bikin .

(**Justî**) li ser wê yekê radiweste, ku zimanê Kurdî ne şaxekî ji Farsiya nûjene, ku bandora bindestiyê lê bûbe jî ... belê ew gelekî ji Farsî cihêye, û (**Socin**) jî diyer kiriye, ku zimanê Kurdîne şewezarekî hogire ji zimanê pehlewî re û ne ji Farsiya nûjen re jî ... lêbelê tiştêkî dûrtir di warê têkiliya wan de heye, tew **Socin** daye xuyan ku zimanê Kurdî ji Farsiya kevnare û şax nedaye.

Raste .. ku ji zimanê Kurdî re têkiliyêke dûr û dirêj bi zimanê Farsî re heye ji ber ku herdu jî endamên komika zimanên Indo-Europî ne (*Indo-European Languages*) lêbelê ji hevdû

cihêne ji gelek aliyan ve, çî di bêjeyan de û çî di rêzimanî ... rewanbêjî û kêşanê de, an jî di lêvkirinê de, çikû zimanê Kurdî weke ku **Sedny Smith** li ser rawestiyaye ... zimanekî serbixweye , gelmperiya serxwebûna wî heye , û pêşkeftinên dîrokiyên seřast jêre hene , ew zimanekî Ariyê hêjaye , ji kevnedemê de ta roja îro li çiyayên Kurdistanê bi şeweyekî pak û zêndî dijî.

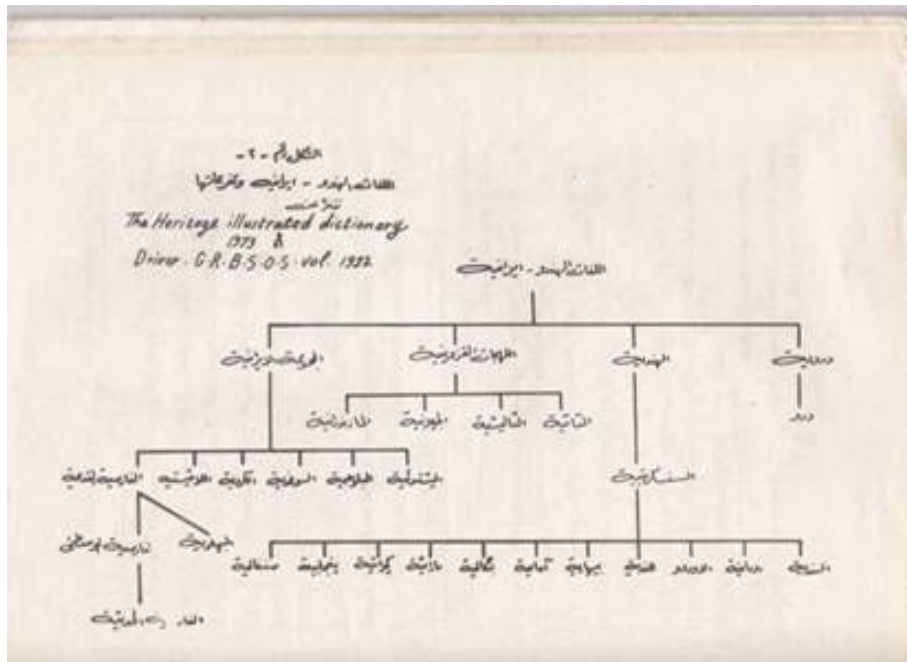
Daku em wateya zarûzimanî a komika zimanên Indo-Europî baş binasin , û ta çî deraxê têkiliya zimanê Kurdî bi ewan zimanan re heye, divê em hinek rastiyên dîrokî bibîr pînin.., **Arxeolociyan** berçav kirine ku teherek hevpar bo şaristaniyê mirovî a kevnare heye, piştî kutabûna demgarê kevirînî nûjen... li ser pareke fireh a zevînen cîhana kevin belav bûye , wek li Romaniya , başûrê Urisê, Sûse, Bilûcistan, Hindistan Turkistan û Kurdistanê . . û bi encama wê zanyar gihane wê gotinê, ku bêguman ev şaristaniya hevber di peydakirina neteweyekê de jî bûye, û li gor belavbûna diyarkên wê şaristaniyê ji Hindistanê ta bi

Europa, lew ře navê Indo-Europî li wî gellî kirin .

Ew gell (netewe) ji gelek êlan bû , ku berî koçkirin û belavbûna xwe .. di niştê xweyî kevn de jiyân dibû , li deştên ku li aliyê rojhilat û bakurê rojhilat ji zereya **Qezwîn** dikevin ... û ji ber ku tevayêd wan **Êlan** yek gell bûn .. ewana - bi nêzîkayî - bi yek zimanî dipeyivîn, ku jêre navê (Zimanê Indo-Europî) hatiye danîn, .. ji wî zimanî- îro - hemû zimanên ku gelên **Arî** pê dipeyivin..şax dane .

Zimanê Indo-Europî , ku zimanê Kurdî yek ji şaxên wiye, ew jî bi xwe ji zimanekî pêşdîrokî peyda bûye, şaxnas vî zarî di nav zimanê Indo-Europî ê pêşekî de (**Proto-Indo-European**) bi nav dikin, û tê bawerkirin ku ew berê di hezarsala pêncemîn a berî Zayinê de li dar bû .

Zimanêd Hindo-Iranî

Komikên Îranî

Qezwîni

Hindi

Durdi

Ev ziman bi koçkirina gellên Indo-Europî re belav bû , ewên ku her komekê ji wan berê xwe dabû herêmekekê ji herêmên cîhana kevn .. û bi

taybetî li Asya û Europa û parekî ji wan di çemê **Donau** re derbas bû û koçkir .., û ewana pêşserên "Bav û bavpîrên Yûnan û Roman û ên din ên ji gellên Europiyên ku bi zimanên Europiyên nihokî dipeyivin , di dema ku pareke din ji wan ber bi başûrê rojhilat ve çû û giha serhedê Hindîstanê û li **Sind** û **Pêncabê** :*pênc avê* "bi cih û war bû .. û ewana Ariyên başûrê Asyane, û ewin ên ku îro bi zimanên **Hindî** ji komîka zimanê Indo-Iranî li başûrê Asya taxivin .

Lê beşê sêyem berê xwe da bi **Asya Biçûk** û çiyayên Zagrosê .. û li Iran û Kurdistanê belav bû , û di pêşiya hatiyên nav çiyayên **Zagros** de **Gotî** hebûn û di piştî re **Mîdî** pêşiyên gellê Kurd hatin.

Weku çuyina **Parthan** ber bi bakurê Iranê ve .. û Farisan ber bi başûrê wê ve,..ku ta nuha ew parê Iranê bi herêma (Iqlîmê) **Fars** navkiriye, û van tevan bi komekî ji zimanên hevnêz û wekhev di hinekî taybetiyên zimanî de dipeyivin , ji wan re navê komîka zimanên Iranî hatiye danan..(*Iranian Languages*) ewên ku saxekin ji zimanên Indo-Europî .

Bi evê bingehê, di zimanê Indo-Europî de komikêk zimanên Serekîne û gelek liqên wê li herdu zevîparên Asya û Europa hene evin:

- 1- Komika Hîndo-Europî
- 2- Komika Anatolî
- 3- Komika Italî
- 4- Komika Germanî
- 5- Komika Kiltî
- 6- Komika Baltîkî - Silavî

Û hinek zimanin din jî hene..
ev komikên zimanî bi xwe li çend zimanan an komikîn zimanî ên ne serekê ku hemî zimanên Indo-Europî ên nûjen digirin nav xwe par vedibin .

Komika Indo-Europî :

- 1- Dardî
- 2- Hindî
- 3- Qezwînî (seba Zereya Qezwîn)
- 4- Iranî

Û di komika zimanî a Iranî de gelek ziman hene..evin :

- 1- Kurdî
- 2- Belûcî
- 3- Suxdiyanî
- 4- Piştowî
- 5- Avêstayî
- 6- Farisiya kevîn

Û hatiye berçavkirin ku nêzîkahiyeke zimaniya diyer di navbera komîka zimanên Hindî û Iranî de heye (Zimanên Indo-Europî) tê naskirin . Belê komîka zimanî a Iranî ku herdu zimanên Kurdî û Farsî û hindek zimanên ku me berê dane xuyanî jê hatine peyda kirin ,... li sê beşên sereke par vedibin :

1. Zimanên Iraniyên bakurî rojavayî
2. Zimanên Iraniyên başûrî rojavayî
3. Zimanên Iraniyên rojhilatî

Zimanê Kurdî ji komîka yekemîne, lê ê Farsî ji komîka duwemîne Û ev nîşana serxwebûna her yekî ji wane..., lewra zimanê Kurdî zimanekî serbixweye û ne liqêke an zaraveke herêmiye, ku ji zimanê Farsî peyda bûye.

Ev zimanê hevdûdanî û xweza ji zimanên
 regezê Arî ta nuha xwe li ser niga hiştiye , tevlî
 bandora bindestiya kevna .. û xwe li ber hêzên
 Olî û Ayinî aşkartiye..mancî kiriye , lê mixabin
 bandora zarave û ciyokên dagêran piş lê kiriye
 (lê bûye) , lê hin makiya gote û bêjeyan ji
 Parisî bêhtir parastiye , ew jî mîna hin zimanên
 Latîn .. nêr û mê li nav xwe wergirtiye : tîpa
 (E) ji mê re di darêja palvedarî de û (O) ji
 bangîna nêr re holisandiye , pênavêd xwe bi
 du cureyan li nav her çî şewezaran de man
 hiştiye , tew ew hûrbînên zimanî (pêşgir û
 paşgir) ku bûne bîngeheke rojgarîni boy
 peydakirina hevwaterên demane .. û hîn û hîn
 bêhtir boy dewlemediya rêzanên rêzimana evî
 zarê pîroz û berfirehiya ferhenga wî ..tevlî
 peydabûna arîşe û aloziyan jî ...

.....

Hin nerînên cihêreng :

*- Di sedsala 16'an de Şerefxanê Bedlîsî di berhema xwe a navdar **Şerefnameyê** de şêwezarên kurdî wiha rêz dike :

1) Kûrmancî

2) Lorî

3) Kelhûrî

4) Goranî

*- Li gor G. Girvinli ku di salên 1836-37'an de li ser etnografiya kurdî hinek lêkolîn kirine, zimanê kurdî dibe du beş : kurdiya jêrîn û kurdiya jorîn.

*- Peter Lerch (1857-58) kurdî li pênc şêwezaran dabeş dike : zaza, kûrmancî, kelhûrî, Goranî, û lûrî ...

*- Oscar Mann., kurdî wekî kurdiya rojava, rojhilat û başûr ... dike sê beş. . Mann , Goranî û Zazakî weke Kurdî napejirîne.

- *- E. B. Soane, di berhema xwe a bi navê {Grammar of Kurmanji or Kurdish Language (1913)} de, kurdî li sê beşan parve dike : kûrmanciya jorîn, kûrmanciya jêrîn, lorîzaza (hewramî û goranî) .
- *- Ziya Gokalp, di xebatê xwe a bi navê (Kurt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler) de , Kurdî wek pînc şêwezaran hildaye dest : kûrmanc, zaza, soran , goran û lor, .. Gokalp daye zanîn ku, ev gişt zarava ji kurdiya kevînerçûne.
- *- Dr. Mac Kenzie, kurdî dike sê kom : koma bakûr, koma navîn û koma başûr.
- *- Cemal Nebez jî kurdî dike çar beş : kurdiya bakûr, kurdiya navîn, kurdiya başûr, Goranî,zazakî.
- *- Alaedîn Secadî, di berhema xwe a bi navê ..Destûr û Ferhengî Zimanî Kurdî, Erebi û Farisî de, zimanê kurdî dike du beş : Kûrmanciya behdînî û soranî .
- *- Li gor Dr. Kemal Fuad ,zimanê kurdî çar şêwezarin :

- 1) kurdiya rojava (jorîn)
- 2) kurdiya rojhilat (jêrîn)
- 3) kurdiya başûr
- 4) kurdiya zazakî-goranî.

*- Emîr Hesenpûr , di xebata xwe ya bi navê
 {National and Language In Kurdistan (1918-
 1985) } zimanê kurdî dikê çar şêwezar :
 kûrmancî, koranî, hewramî, kîrmanşanî.

*- Ehmedê Xanî (sedsala 17'an), di berhema
 xwe a navdar Mem û Zînê de zaravayê
 Kûrmancî li ser sê devokên bingehîn pare ve
 kiriye ,...em vê peyt û tespîta wî bi malikeke ji
 Şahesera wî nîşan bidin :

Bohtî û mehmedî û silivî

Hin la'1 û hinik ji zêr û zivî .

Zimanê gell nasnameya gelle.. û em jî gellin :

Di bin siya evê durîsmê de ... pêdivêye ku em
jî li zimanê xwe xwedî derkevin û tevku
hewlên kesane sûd û wirc û hode û mefayêke
piş kêr didin evî zimanê herîfî û jevketî ... lê
ev hewlên kesane bingehêke wircedar avdidin .

Boy pirojeyêke dezgehî bête damezirzandin ...
ew karê dezgehî ku evan hewlên kesane bide
ser hev û bibişêve û biparzinîne, ta ku kesên
zimannas bi gelamperî ji hewlên tevayên
şêwezaran laperînekê giştî peyda bikin ,...û kar
ji zimanekî fermî ... petî û serastî yekser re
boyî seranserên şêwezaran...ji hevpeyvînekê
hevwek û hevferiyê re ... bikin , lê şêwezar
dîsa wê bimînin .

Têbînî :

Min gotîye: zimanê herîfî û jihevketî ... ev
danasînekê demçaxiye , .. çikû bandora
bindestiya salan ev ziman ji lawaziyê û lariyê
re kevandiye..ciyok û zaraveyên zarên cînar
(hevsî) tê de bûne rêwiyên raser û cîgir, ev

aloziyeke balkêşe û minêkarî lêkolînên
miqatebûnêye .

Zimanê kurdî ji dîroka kevnare...lap
dewlemende ...piş zengîne , çîku ew zimanekî
xwezaye , bi qam û kizwete.. xwewateye...
gotê û bêjeyan ji rade û jêderên xwe .. tafîrîne ,
tenê jêre pêwîste ku em gemara salan ji ser
daweşînin ...

- Lê mixabin - bi derengî ketî , û tew kula ew
heçî pirojeyên ku li herçar layên Kurdistanê ,...
ev festîvala Amedêye û ya dîtir li Dihokê û her
weha boy rweşa zimanê kurdî û pêşkêşkirina
pêşinyarên xwedêgiravî boy zimanekî
Standartin ...

-Bibexşînin - bi gavnî sist û hêdan, bê hêz û bê
berhem , mîna neçaran , çareserî windaye ...
rêbaz çepêrkiriye ... na û ne hew ev tenê jî .. ka
kiye ewê berpirsyar ? ... tenê dem û ciyên
sêcarbarekirinê ji wan re giringin , lê her gav jî
pêşinyar û xwestek û axavtin ew ewin , û kes jî
ew kesin , her weha ew xwediyên hol û rola vê
pirojeyêne , dêmekî qet nabe ku mejiyên nûjen
hevbeşbin ... eger ku kes ji wan kêmbin ,

jixwe pêsinde behaneyên wan amedene : (hevalê me çûye serdana Kurdistanê..).. balo ew devera kû ew lêne ne kurdistane.. , lê kesên nûderbas jî ew hempayên tenê guhdarin , an jî pirkirina temaşevanêd ewan kesên kawîne,...

Şelo ji enistûteya Holandaye (Indirlande)...
Çello jî ji Amojgeha (pêymangeha) Parîsêye ...
Bextewer ji Îstanbulêye û Bextiyar jî ji zanîngeha Tebrîzêye !!...

Lê Bextêreşo bi xwe zanyareke,..belê ew vexwendî tu ahenga nebûye ,..çikû perîşane .. bêdirave... rewşenbîrekî serberdayî û bê hêle ... eger kû derbasî evê rewşa taybet bibe çê nabe ...!!.. ma ev rava zanaye ?..

Loma alozî berfireh dibe .. . hûrbînên ziman winda dibin, têvel û jêvcudayî ..qonaxekê dûdirêj ava dikin ... û her hêzekê deshilatdar di her herêmekê ji kurdistanê de pêsinyara xwe pêşkêş dike ,.. ewe kû şewezarê xwe ê herêmekê bike zimanê fermî ... tev kû bingeh û binyat ne resenî be û rêzimanî heşîşî be jî , û bila şewezarên dîtir vemirin ,... raserî dizane û dikare ,..boy çî û ta kuder ev şasiyêd ziyandar ?

Ew jî berjewendiyên kesanene !... ma gelo
gunehê evî zimanê qidoş û bindest çiyê?

Li min bibûrînin... ez arîşeyên zimên bi rûdan
û bûyerên demane şirove dikim .. lê mebesta
min ku ez serbûriyên dîrokî(mêjoyî) ji ayinde
re bikime goriyên ronahiyê .

Hêjano : mijara (mijada) min mebest û
xwesteka gellê mine .. pêwîste ku em jî mîna
hemû kesên cîhanê li rêzimana xwe bikolin..

Erebê Şemo û Tewfîqê Wehbî û Qenatê Kurdo
û Celadet û Kamîranê Bedirxan... Reşîdê Kurd
û Osmanê Sebrî û .. h..w.. pîr zanyarên dîtir ên
xwedî ked û hêz û bîr û bawerî ji me re bûne
ronahiyên berbiçav û xuyanî, divêt em jî li pê
wan di ronahiyê de şopgêr bin da em pêşve
biçin û em karibin sûd û hode û wircê bidin.

Lewra min jî ev daxwaza gellê Kurd bi
miqatêyî şopandiye , çiku Kurd li henkûfê
rêzimanekê rastegêrin.

Rêzimana her zarekî xurtiya ewî zarî bi rêzanên
zimanî dide xuyanî.

Weké ku hatiye nasîn: rêzimanivîsan tîpên
 latîni di zimanê kurdî de bi pêşketina demê re
 bikar anîne .. 31 tîp ji A B Cya kurdî re danîne
 , pîtoliya zimên berz dike ku zimanê kurdî
 zimanekî peyviye û axêvkiye .. demekî çitove
 tete bilêvkirin weha ji tete nivîsandin, ji evê
 nasîne tîbînîke bi wate dertê.. piş lêkoler jêre
 mijûl dibin û li ser diponijin: eger em rîzanê
 neşikênin û durist bi cî bînin ... hin tîp hene di
 bilêvkirina tevayên dever û herêm û navçeyan
 di welêt de..dudengin û her dengê di bêjeyên
 hevtîp de wateyeke qetirme ava dike ..

Mînak : tîpên Ç K P T R

Di nerîna min de.. ji kêferata hay û hestên.. em
 pêjna cewîdaran jê dikin..

Tîbînî : alava (dar) di zimanê kurdî de samanî
 û arziyê dinasîne..

Wek : ez oldarim .. demekî ez xwedî olim

Balo cewîdar wate û rêzberiya xwedîcewî dide
 .. û cewî(cemik) ji evin : Ç K P T R

Mînakî jiboy ravekirinê :

Ço.. dengenave boy ajotîna Kere

Ço .. dare ..şive

Kar-kar .. Par-pâr..

Ta-ta .. birîn-birîn .. vir-viř

Bindestiya kurd û setema kevna bûye
sedemeke mezin .. bandora xwe daye liv û
bizavên canê rêzanên rêzimana kurdî .. û bi evî
awayî rewanbêjiya zimên û zarxweşiya wî
lawaz û qels kirîye, alozî û arîşeyên giran tê de
peyda bûne.. ev mukurhatîneke ji me kurdan
tevan têtê xwestin, dêmek astengî di rêya
lêkolînerên rêzimanê de gov û kom bûne...
wêrankirin asaye lê avakirin zore.

Zaravên herêmî û rêzanêd zimanên hevsi û
cînarên hawîrdorî Kurdistan bi nifşan xwe di
nav zar û zimanê me de bi cî kirine.. ango
zimanê me zîvar kirine taromar kirine.

Tevlî evan zortengiyan jî hêna gotê û bêjeyên
makî ... jêderî .. û hin ji malbatên rêzimanê ên

kokî(rehane) û bingehî li ser xwe mane, ew
baxê hevî û omûdewerêd lêkolînerên zimên av
didin.

Hêzên ketakê wirceke kê m û hindik û
hodeyeke demxwaz pê digihêjin.. lê karekî
hevbeş ji saxtîman û dezgehên welatî giringe û
têkiliyên rewşenbîrî di nav xêzik û têlbişên
welêt de dîsa giringin...

Tevde jiboyî rêzgariya zar û zimanê kurdî û
pêxistinê .. pêş ve biçin ..

PUXTEYA MIJARE SERMIJARE

Pêkanîna rêkeftineke ferzande.. ji tevayên
şewezarên zimên... bi giştî pêkeve bê.

Pirkirina derfet û delîveyan boy pişikdariya
herçi zimannas û çî pêbilyayên zimên ên stêle..
ji hemû şewezaran .. bi awayekî hevkeşe û bêyî
qiran , da ku werez nebe.. giringe.. û ev xwestek
jî ne hîbûdiye qasî ku mafê her kesiye , da ku
vêbijartina zanyaran hîmdeyeke nasyar ji
hojîneke hêvoje (hawût) damezrîne , û gedê
biryareke hevra were afirandin .

BERÊ YEKEM

RÊZIMANÎ . . . çiye ?

*Rêzimanî destûr û ferman û biryar û rêzanên
liser zaravên zimanin , û Pevgirêdana wan
zaravan (gotê - bêje ..) û gîtan - alavan -
pêrnavane...., û beş û şeweyên nivîsandina
hevokan û axavtîna dûrêz û duristê,.. bi taybetî û
tibabî bi her babetî û durv û celeb û weş û renga
ravedikê ...rêzimanî ji pîtoliya zimên dertê.*

*lewra rêzimana her zarekî xurtiya wî zimanî bi
rêzanên rêzimanî dide xuyaniê.....*

HÛRBÎNÊN RÊZIMANÎ

Alavên kû bi tena xwe bê wate:

Alavên bê wate bi tena xwe tu wateyên ravekirî nadin xuyan..belê kû bi goteyekê re hevbend dibin .. wateya ewê goteyê diguhêrin..

an jî taybetiyeke girîng didin wateyan..

Lê ev alav û tîp û gît , ji rêzimaniyê re curecur dibin, hin ji wan pêşgîrin (pêşkîkin) .. û hin jî paşgîrin (paşkîkin) ...û pêşgîr û paşgîr jî bi herdû beşên xwe ve .. bi du curane , di rêbazên rêzimaniyê de bi du darêjan xwe dinasin :

1- pêgihêj (pêgeh) .

2- cihê (cuda) .

Emê jî li gor evê danasînê..risteke rêxistî ji evan şiroveyan binasînin :

Alavên pêşgîr (pêşkîk) . . Alavên paşgîr (paşkîk) .

ALAV Û PÊGIHÊJ

1-Alav: bi-ji-jê-ta-li-di-ba-bo-ber-nêz-nêk-nêv-
rex-ne-na-bêyî-pêvî-bilî-yê-ya-jî..û..w..

2-pêşgir û paşgir:

A-alav û tîp: boyî-li-pêş-paş-dû-jêr-jor-
çend- eger-jî-di-xwe-ser-bin-...

Wek:

Ji boyî té	li wî
Li pêş gişa	paş hina
Dû kerî	ser berjêr
Jora xanî	nêzî darê
Ne sare	çend sal
Eger tú here	
(jî-tîpa girêdanêye)	
Ji boy xwe bir	di hundur de

Ji nîvro tá êvarê	li ser avê
Li ba çem	ji boy bavê min
Ber dîwar	nêvbera du tiştá
Rex derya	nêk min
Bêyî avê emê bimirin	

- **Alavên pêşgir (pêşkok)** : ew jî du curene :

- 1 - Pêşgirên cihê : nepêgehî.. alavên tekeziya karên wan jî hene , û ew alavên tekeziya karên wan bi xwe jî .. pêdivêye ku cihê bin .
- 2 - Pêşgirên pêgihêj : pêgehî , serweriya (karjêder - navnîşanan... û.. h..w..) bi wan despê dibe .. an jî wateyên nû (taybet - dijawate - cîwaz ..qetirme ..) an jî darêjêke nû peyda dikin .

Lê pêşkok bi giştî .. wateyê naguhêrin , tenê
darêjê nû dikin û diguhêrin û rawaya wateyêke
taybet dadimezrînin.

.....

PÊŞGIR

1-Wek':

Pêşgira " **ra-rû** (re)" : ev alav têvelî wateya gotê û bêjeyê şirove dike..

Mînak :

- Hiştin	rahiştin
- Xîstin	rexistin
- Ket	raket
- Vekirin	ravekrin
- Kişandin	rakişandin
- Za	raza
- Spêr	raspêr
- Girt	ragirt
- Bûn	rabûn

- Kírín rekírín
- Nişt rûnişt

.....

2-Wek:

Pêşgira " **ve** " : ev alav jî weke yên
dîtir taybetiya wateyan daxuyan dike..

Mînak :

- Şart	veşart
- Hêl	vehêl
- Rijîn	verijîn
- Xwar	vexwar
- Girt	vegirt
- Miranda	vemirandin
- Rêş	verêş
- Şuştin	veşuştin
- Bû	vebû
- Kîr	vekîr

Dêmek : " **ra** (re) – **ve** " :ku bûn pêşgirên
goteyan .. goteyên duber hevbend
dikin..û bi herdu darêjen jîwerî re çi
kar û çi makî bi kar têtin .

Ji we re çend mînak :

-Azad rabû û derî vebû :

(karê bûyinî ye)..ne pêwîstî berkare ..çikû
Azad ji ber xwe ve rabûye , ne tukesî û ne
tutiştî kîriye kû Azad rabe .

-Min Aras rakir û wî bi xwe derî vekir :

(karê kîrinî ye) ..derhingêve ,Aras bûye
berkar.. çikû karê rakirinê bi serê Aras
hatîye , min karê rakirinê kîriye ta kû Aras
rabûye..ne Aras ji ber xwe ve rabûye .

Azad ji ber xweve rabû tu tiştî an kesî ew
ranekir, ..lê Aras min ew rakir,.

Derî vebû nepene(çawa vebû-çi ew vekir?) ,
lê Aras bi xwe derî vekir pendiye..

Têbînî: (ve) bi şewezarê Soran dibe (we)

Mînak :

- Vemalîn = wemalîn

.....

3- Wek' :

Pêşgira (vê) ku cihê be ew pênavê
nîşandanêye , boy nêz û mêye ..û di
raweya berkarî de bikar têt...

Mînak :

- Ez vê darê dixwazim

- Hûn vê darê dixwazin

Lê dema ku (vê) pêgeh be .. taybetiyê dide
venasîne anjî wateyê diguhêre..

Mînak :

- Ketê vêtê vêtin

- Xistê vêxist vêxistin

Û ji (ve) verês dibe li gora şêwezaran..

Nimone :

- Vexwarin = vêxwarin

Têbînî: (**vê**) ew jî tayê pêşgira (**pê**)ye , herdû pêşgir ji ciyokên hevbend (bi wî - bi wê) verês bûne..

Mînak :

- Ez bi wî re çûm = ez **pêre** çûm =ez **vêre** çûm
- Agir bi kayê ketî = agir **pê** ketî = agir **vêketî**
- Tu bi wê re hatî = tu **pêre** hatî = tu **vêre** hatî
- hûn bi wî ve çûn=hûn **pêve** çûn =
hûn **vêve** çûn

Dema keça mestî yarê dila dît riwê wê **vêre** (**pêre**) vegeriya (geş bû).

.....

4 - Wek :

Pêşgira (**wer**) ..pêşkokeke pêgehe ,
 pêşgira kar têt , û mîna hemû alavên
 pêşgir ew jî hevweyeyeke duber ava
 dike û danasîneke nû peyda dike ..

Mînak :

- **Wer** + girtin = **wergirtin**
- **Wer** + dan = **werdan**
- **Wer** + kir = **werkir**
- **Wer** + geṛand = **wergeṛand**
- **Wer** + bûn = **werbûn**

Têbînî: eger alava (**wer**) bi wateya biryara
 karê hatinê be , an jî bi wateya (wilo -
 wisa - weha - halo - wanîko -h...w..)
 be ..ew ne alave ..di evê wateyê de bêjeye,
 çiku hevbendiya du goteyan..an du bêjeyan
 ...navê karakî an jêderekî an pesindekî...
 ..h...w..ava dike , dibe ku bersivekê bide

nasîn û ne pevghêj be jî..û ev ne mebesta
meye ...

Mînak :

- Weravtîn - wereyek'-werçû(wehaçû)
- Wer bazda (wilo bazda) - rûgeş
- Rêbazî - şahnazî...

.....

5-Wek:**ALAVA BERDEWAMIYÊ**

Pêsgira " **di** "ku pêgihêj be ..ew alava berdewamiya kare ,

Nimone:

- Çilo ji darê **diweşe** = ew ji wê **diweşe**

- Ardiwê me **dişewite** - hûn **dibêjin**

- Ez dujminan **dikujim** - tu **dibezi**

Û alavên teqeziyê (erênî) jêre ew alavên teqeziya pênavên bi alavin ,

Pênavên bi alav:

Ez - tu - ew - em- hûn -ew+(ên-in-an)

Alavên teqeziyê

(im - e - î- in) boy wanin

Mînak :

- Dişewîte
- Dibêjin
- Dikujim
- Dibezî

Lê di dema buhêrkî de û di bersiva dûxa kar de
 û bi karê derhingêv re.. teqezî ne gereké, çikû
 pênavên xuû..bêyî alav pêre bikar tên..

Mînak :

- Min serdana Şêrîn dîkir

Ravekirinek:

* Ji mînakên derbasbûyî xuyan dibe ku mebesta min ji alavên teqeziyê.. hebûna kara(kîrar) şirove dike, lê ku ew alavana bi pênavê xurû re hatin wê çaxê teqeziya dûxa (raweya) berkar (pêkar) didin..

Nimone :

-Min **dijmin** tev **dikujtin** .

-Tê **silavên** germ boy min **dişandin** .

-Wî ji ber talanan **zarokên** xwe tevde **dihîştin**..

-Pirên caran **tê** ez **dihîştim** û **tê** **diçû** ji gulîstanê **gul diçinîn**.

Lê ku pêşgira "**di**" ji kar cihê be ew wê tîpêke pêbest be û alava teqeziya pêbestiya wê "**de - re**" dikeve dawiya axavtîne de, û

("de-re" dibin paşgirên cihê).

Mînak :

- Şiyar **di** Amûdê **re** hat - çû.....

(derbasî) ..bê rawestane..

- Çeto dujmin **di** şikeftan **de** girtin
(mayinî) ..bi rawestane..
 - **Di** pertûka min **de** çend rêzimanî
hene ..(mayinî)
 - Di** newalê **re** reviyan.. (derbasî)
 - Di** despêkê **de** min tu nas nekîr ..
(mayinî)
-

6-Wek:

ALAVA AYINDÊ

Pêşgira " bi " ku pêgihêj be ew alîkara
ayindê û biryarêye ..û ji (bib) darêj
bûye,..regez jî (bûn-bûyin)e ..

û ku li pêşî hatî..çênabe ku karê bûyinê
li dawî jî dûbare bibe ..

Mînak :

- Minê bikujtîba.... " şaş "
- Minê kuştîba ..an minê bikuşta..." raste"

Têbînî :

Dengê (z) ê bilind (s)ye , û dengê (j) ê
bilind (z)ye , balo (j) ji (z) hatiye û xwe
bi (ş) jî diguhêre .. lewra kujtînin bûye
kuştînin.

Di BÛRÎ de alava erênî jê re " a " keteye û
" ana" kome .

Mînak :

- Hozan ê wê **bixwara**

Wê sêvek (tişték) bixwara

- Şivan û gavanan wê **bidîtana**

Wê hûn(ew - em) bidîtan

Di **AYINDE** de alavên teqeziyê.. ew alavên
teqeziya pênavên bi alavin..

Nimone :

- Ez ê (dê) **birevim**

- Ahîn a (wê) **bistirê**

(-ê-verêse ji -e-)

- wê Şervan **bibêje**

- wê Rêzgar gotarê **bixwîne**

Di **BIRYARÊ** de " **bi** " li gora darêjê erênî
jêre heye..

Mînak :

- Bila Siwar **bixwe** - hûn **bixun**
- Min bi tenê **bihêlin** - **bi**reve
- Ji wan **bistîne** - de **bixwîne**

Lê- ezê xwe **biwestînim**..ji (ezê xwe
westiyayî bikim) hatiye ..lewra kirin û bûyin jî
pev re nabin, mînakê jor govayê dide..

* Balo ku pêşgira " **bi** " ji kar cihê be bi nav
dibe tîpa pêbestî û erênî ya wê " **be-ře-de -ve**" di
dawî de bi cî dibin.

(" **be- ře-de-ve** "paşgirên cihêne)..

" **be** " boy kete û " **bin** " boy komêye .

Di bûrî û nuhok û ayinde de bi her darêjan têt.

Mînak :

-Tû **bi** min **re** hat

-Tê **bi** min **re** bihata

- **Bi min be bi té be**
- **Tú bi min ře ye**
- **Tê bi min ře bimîne**
- **Bi serfirazî be**
- **Hûn bi Şero ře bin**
- **Şiyar û Şervan bi xwe bin**

Têbînî(1) :

Ku tîpa pêbest "bi" pêsgira
 goteya "hev" hat..lêvkirin tawang
 (verês) dibe, û bilêv dibe "pey",
 demek (b) bi (p) hatiye guhertin
 ..axavtin pê zelal û şayik dibe ..û
 bi her darêjen demê re kêşan û
 rêje natên guhertin.

Mînak :

-Azad û Çeleng bi hev re çûn =
 herdû pevîre çûn

-Em bi hevdû re çûn =
 em pevdûre çûn

Lê- ku tîpa pêbest "bi" berya pênavê "wî -
 wê" an jî mîna evê darêjê hat ,lêvkirin kurt
 têt û dibe "pê"... dîsa (b) û (p) pev hatine
 gûhertin.

Mînak :

-Min bi Aştî re xwarin xwar = min pêre xwar

-Gulê bi wî re çû = Gulê pêre çû

-Bi hev ře çûn = pevřeçûn

-Bi hev ketin = pevketin

-Bi hev çûn = pevçûn

(" ê " ciyê nav û pênave "wî - wê " girt).

Têbînî(2) :

Ku tîpa pêbest " di " pêşgira " hev " hat dîsa tawang (verês)dibe û bilêv dibe "tev " û bi her darêjen demê ře.. her waha jî gotê pê zelal dib, û ev rawanbêjiye..dêmak (d) û (t) jî pev tene guhertin .

Mînak :

- Di hev derbas bûn = tev derbas bûn

Lê- ku tîpa pêbest "di " berya pênave ketê nedyer "wî -wê " an jî " nav " di dûxa berkar û palvedêr de be ..lêvkirin kurt têt û dibe " têt " .. û di hemû darêjen hevokê de weke xwe dimîne..

Mînak :

- Ez **di wê rêyê** re çûm = ez **tê** re çûm
 - Sîrwan **di şkeftê** de bû = Sîrwan **tê** de bû
 - Hejar **di hundir** de bû = Hejar **tê** de bû
- ("ê " ciyê nav û pênavê " wî - wê "girtî û pênav nepen kir).

Řavekirinek :

* (Di): di berdewamiyê de dudarêje..

1- di darêja erênîyê de pêşgira pêgehe û bi regezê kar ve digihêje ..û alavên pêşgir li pê (li dû) xwe dihêle ..

Nimone:

-Radikeve - vedixwar

-Vedişêre - hildikişê

-Werdigerîne - vedike

2- di darêja nerênîyê (nayinê) de ..alavên nerênîyê (ne – na) xwe pê diguhêrin..

Nimone:

- **Radi**keve = ranakeve
- **Vedi**xwe = venaxwe
- **Vedi**şêre = venaşêre
- **Hildi**kîşe = hilnakîşe
- **Werd**igerîne = wernagerîne
- **Vedi**kê = venakê

*(**Bi**): di ayindê de bi (**ne – na**) têt guhertin,
 kû bi karê regez řebe..lê – bi karê jêder
 ve nepene ...

Nimone :

- **Bilez**îne = nelezîne = nalezîne
- **Vex**we = venexwe = venaxwe

.....

7- Wek:

Pêşgira"da " : pêgihêjeke pêşgire , di pêşiya goteyê de têt, û goteyeke nû û hevbend (hevdudani) dadimezrîne ..

berjêriyê vedinase..

Mînak :

- Da + xist = **daxist**
- Da + ket = **daket**
- Da + hat = **dahat**
- Da + biř = **dabiř**
- Da + rêj = **darêj**
- Da + kir = **dakir**
- Da + weşand = **daweşand**
- Da + mezrandin = **damezrandin**

Têbînî :

Ku" da" (') bi wateya dayinê an (boyî)
 hat ew goteyeke , têvelî (cudayî)
 mebesta alava " **da** "ya xwesteka me
 dide ,çikû "da"ya gote kare..lê "**da**" ya
 alav tîpeke bi tenha xwe bê wate ye..

Nimone :

- Hejar guleke sor **da** min

Di evê hevokê de " **da** "bi wateya dayinê ye û ji
 pênavê (min) cihê ye.

-Kawa gepa xwe **daqurtand**

Di evê hevokê de " **da** " alave, darêjeke
 hevbend peyda dike.

.....

(')-di hin şewezarên kurdancî de " da " bi pîranî wek ku goteyeke xurû bi
 kar tê.. (bi wateya "ta" û "hefa" bikar tê).

8- Wek':

Pêşgira" **hil** (hel)" pêşgira kare û
pêgihêje, di pêşiya goteyê de têt , û
goteyêke nû û hevbend û jêder ava dîke
û bi wateyêke cuda..

Mînak :

- Hil + pekandin = **hilpekandin**
- Hil + bijart = **hilbijart**
- Hil + weşand = **hilweşand**
- Hil + kişiya = **hilkişiya** =helkişiya
- Hil + digire = **hildigire** =heldigere
- Hil + pijiqî = **hilpijiqî** =helpijiqî

Têbînî:

" **hil** " mîna hemû alavên dîtir, dema ku
dibe pêşgireke pêgihêj taybetiyekê dide
wateya gotê û bêjeyên ku bi gîştî bin..

Nimone :

- Min bi berjor de kişand, an bi berjêr de , an serrast , an bi ber başûr de , û her weha.....

(karekî serbestê û bi giştîye)..

- Min bi berjor de **hilkişand**.., tenha boy jore.

(karekî taybetê û wateya wî jî taybetmende).

.....

9-Wek:

Pêşgira "li" "pir wate ye ku hevbend
be, ew tîpeke pêbestê ,û cihê ye ..

Mînak :

- Li ser xaniyê me
- Li bajarên dûr
- Li nêk min (li rex min)
- Li jora Çiyayê Kurdistanê
- Li bin siya darê

Lê - alava" li "ku bibit pêşgira pênavê" wî-wê"

verês(tawang)têt û dibit " lê ", herwekî ku
ji+wî an wê = jê .

Mînak :

- Li + wî = lê
- Li + wê dan = lêdan
- Li + wî bûrîn = lêbûrîn

- Li + wê man = lêman

Dêmek" li wî cî" û " li wê malê" û "li wê derê",
bi nenasî dibe " lê " ,balo- ê - ciyê (wî cî -wê
malê- wê derê) digire ..

Têbînî :

boy tawangê (verêsê) ..di darêja
hevokê de kû nav rewş be.. û pendî be ,
bi taybetî tîpa " a " tede verês nabe..

Nimone :

- Ez çûm aşê bajêr

- Ew çû aşê gund

Tîpa "a" di aş de wekê xwe ma çikû nas û
pendiye, û tîpa "a" di bajar de bû "ê" çikû bajar
nenase (kîjan bajar? çi bajar ?).. taybetiye..

Lê - kû nav nenas û nepen be tîpa "a" verês
(tawang) dibe û dibe "ê" ,.. bitevayiye(giştîye)

Nimone :

- Ez ji êş vegeyriyam

- Ew çûye êş

Tîpa " a" tewiya (verês bû) û bû "ê" çiku aş di evê darêjê de giştiye ne taybete,

Çend Mînak:

Mînakên şaş

-Bajêrê Amûdê

-Nêne Sêlê

-Arvênê xwe ji aş tîne

-Ardû dide agir

-Êşê genim

Mînakên durust

-Bajarê Amûdê

-Nanê Sêlê

-Arvanê xwe ji êş tîne

-Êrdû dide agir

-Aşê genim

Têbînî :

Tîpên pêbest (bi kêşe) tevde (hemû)
 cihêne.. û li gora raweya tîpa (li) bikar
 tên.. (bi - di - ji "jê" - li "lê" ...).. û
 alavên tekeziya wan jî li dawiya kar
 cihêne ..(be - de - re - ve ...).

.....

10 – Wek’:**ALAVÊN NERÊNIYÊ**

Pêşgirên (**ne - na**) nerêniya kar
dinasînin ..û bi raweyên hevokê re
darêj dibin ..

Mînak :

- Dikene **nakene**
- Giriya **negiriya**
- Saxê **nesaxê**

Pêşgira (**ne**) ji hevokê bûrî re bikar têt..

Nimone :

- Ketî = **neketî**
- Çûye = **neçûye**

Di bûriyê berdewam de ..bi (**di**) re têt..

Nimone :

- Dixwar = **nedixwar**

- Dikeniya = **nedikeniya**

Pêşgira (**na**) ji nuhokê û ayinde re bikar tê. û
xwe bi (**di – bi**) diguhêre..

Nimone :

- Dixwîne = **naxwîne**

- Dibeze = **nabeze**

- Wê **bireve** = **nareve**

- **Bistirê** = **nastirê**

Têbînî :

Di karê hevbend de ..ku bi pêşgir be (**ne**
- **na**) xwe bi karê resen digihînin û
pêşgirê li pê xwe dihêlin..

Mînak :

- Raket = **raneket** (bûrî)

- Radikeve = **ranakeve** (nuhok)

- Wê rakeve = **ranakeve** (ayinde)

Di biryarê de, ne şaşê ku (ne) bibe (me) .. û di şêwezarên kurdî de ev darêj peydaye .

Nimone :

- Mekúje - meřeve - meyê - bazmede-
mavêje – metirse....h..w

*Piř darêjên řavekirinê di **waneya** nerêniyê de
berfireh şirove dibin..*

.....

11- Wek:

Pêşgira (î) pêşkokeke pêgehe,
 sûngira pêrnave nîşandanê yê cihê (vê)
 û mêye , tenê boy navên (roj-şev-sal-
 car..) bikar tê û pêgeh dibe.

Mînak :

- Vê şevê = îşev
- Vê rojê = îroj (îro)
- Vê salê = îsal
- Vê carê = îcar (îca)

Têbînî :

Alava (î) bûye pêşgira pêgihêj , çiku
 mîna tîpeke resen û xwecî holisiye.

.....

AGAHDARIYÊK

Ev pêşkokên kevan kirî (hev-pev-tev-jev-paş-rê-der-du-dû-cî-cê-nav-rû-ser-ba-ta..h..w..) gotê û bêjene (bi hemû raweyên xwe),..ne alavin , bi bêjeyeke dîtir re hevbendiyê ava dikin û dibin(nav- karanav-pesind- rawe..h..w..), çikû ew bêjeya nû ku bi wan ava dibe ..wateyeke cîwaz (têvel) dide ..û alavên nerênîyê (neyinê) dibin pêşgirên wan jî.. û dibin navbirên wan û goteya hevbeşî wan..

Mînak :

-Hevkar - pevçûn - tevdan - paşbend -
rêzan - derdor - dubeş - dûbare - cîgir
- navdar - rûgeş - serhildan - bakur -
tagir ... h w ...

(Peş) jî bêjeyeke ..

Wek : pervîtî- perçiqî- perpîtî- peçivî

.....

PASGIR

Alavên paşkok(paşgir) du beşin ...
(pêgihêj) û (cihê).

Alavên paşkok bêjeyên (goteyên) lêkdayî
(hevbend) peyda dikin (nav- karanav- rengdêr-
jêder- rawe- kar- kara..h..w..).

Cureyên paşgiran :

Pênc cureyên rengareng(curbecur) ji
paşgiran re hene:

I- Paşkokên tekeziyê : pir celebîn..

1-Tekeziya karên pênavan:

Alavên pênavên alavxwaz (**im- î- e- in**)
paşkokê karin ..pêgihêjin..

Mînak :

- Ez ji dar ketim

- Tú dixwî
- Ew biçe(here)
- Em-hûn-ew+(ên-an) reviyân.. hatîn

Di hin şewezaran de (et-êt) li ciyê hinan bikar tên..

Nimone :

- Tê = têt bê = bêt
- Dibêje= dibêjet hebe = hebet

Têbînî:

Karê pênavên xurû {min- te- (wî,wê)- me- we- wan} ji xwe ve tekezîna û tenê bikarê kirinê re di darêja bûrî de tên ..çikû ciyê kîra û nav digirin, lê-di nuhok û ayinde de bi raweya berkar tên..(ên alavxwaz jî berkar tên),di evê raweyê de jî..bi alavên tekeziya tîpên pêbest û pêgehnavan wateya karê wan tekez dibe (tekeziya wan tekez dibe) û ev darêj bi xwe tekezkirina tekeziyêye..

Mînak :

- A t̄eye	- v̄e cejn̄eye
- Ên minin	- w̄e meh̄eye
- Boy t̄ene	- bi t̄e řeye
- Ez bir̄indar̄e t̄eme	- ji w̄i řeye

2- Tekeziya t̄ip̄en p̄ebest̄ :

T̄ip̄en p̄ebest̄ [di- bi- ji- li...] alav̄en tekeziya wan cih̄ene û ew j̄i evin [de- be- ve- ře (řa)..], pišt̄i nav û p̄ernav t̄en..

Mînak :

- Ji Salar de	bi Aras ve
- Di pert̄ûk̄e ře	li baj̄er be

{ře(řa)- ve} pašk̄ok̄en nav û p̄ernavan t̄en û berkaran bi wan peyda dik̄in..

Nimone :

- Ji Şêro ve bi Hemrîn re

-Kû di bûrî de tekeziya wan tîpan û ên
pênavan pev gihjîtin û raweya merc û nîrî be
..(ba) bi dû wan de tê..

Nimone:

- Eger bi min ba

- Kû bi te ba

Tîpa bûyinî (ba) bi raweya dema bûrî û
bersiva pêgehnaw re xwe guherîye ,.. û
pêgehnaw jî evin (eger- kû- lê- hey- ..h..w..)

- Kû pênavên nepen bin an jî pendî
bin tekeziya bûna karê wan di bûriyê
berdewam de bi evan alavaye (ma- a "ya"-
na) û ev rawe bersiv û saloxe,mercî û nîre û
paşkok jî pêgehin..

Mînak :

- Li ba te bama (bersiv û saloxe)

- Ez hatíbama ba té (bersiv û saloxe)
- Bi té dana (bersiv û saloxe)
- Eger ji min baya (merc û nîre)
- Kú tú baya (merc û nîre)

Lê- di nuhok de tekeziya arziyê bi (me- ne -î - e"ye") li pênav vedigere û ev alav jî pêgihêjin.

Mînak :

- Deh sêvên tene
- Ez bi té ãeme
- Ya wiye
- Ew direve
- Ewana, hûn ,em dudune
- Ez bi tenême
- Tú li jorî
- Ew ji téye

3-Pêgehnav:

Pêgehnavên pêşgir (ê , "yê" - a , "ya" - ên , "yên" - êd , "yêd") ..ku li pêşiya nav û kara û pênavan hatin .. û bersiva tekeziya arziyê li wan vegerandin (ciyê nav û tişt girtin û ew nepen kirin).. ewê cihê bin, ... lê ku bûn paşgirên nav û rewş û pesind û raweyan ..û arzî li nav û kara û pênavan vegerandin ..ewê pêgihêj bin..

Nimone :

- Destê mine = ê mine
 - Serfiraziya Kurdan = a Kurda
 - Gurên dev bi xwîn = ên dev bi xwîn
 - Serok û rêberêd me = êd me
 - Hempaziyêd dijmin = yêd dijmin
 - Ters û talanid xwe = êd xwe
 - Kêça wî..kürên wan..lawêd we..
- çiyayên bilind..hespîn qimer
- (a- ên- êd- yê- ên)

Ê "yê" boy nêrê kétéye

A "ya" boy mêya kétéye

Ên "yên" û êd "yêd" boy komiya nêr û mêye

Rêzanînek : karmendî û raweyên (ê)...

1- (ê): nîşanká mêye mîna (o) kú nîşanká nêre ..

Wek' :

Zînê - Memo

2- (ê): alava danasîna nêre û bi navê nêr ře
hevalbende.. mîna (a) bi navê mê ře ..

Wek' :

Karê me - keça kurd

kú piştî nav rewşek' hat' (ê) paşgira nav têt' û
alavên tekeziya pêrnawêd koma (ez) paşgirê
rewşan tên..

Wek' :

Beranê qere - mîha kele

3- (ê): kû cihê be alava tekeziya arziyêye..

Wek' :

Hesp' ê meye - bizin a meye

4- (ê): kû navê karayê berkarekî mê be di bûrî de..

Wek' :

Mîhekê gon xwar

5- (ê): kû nav berkarê eşkere û mê be û darêja dema nuhok be..

Wek' :

Şêrzad keçekê dixwaze

6- (ê): kû nav berkarekî nedurist be hemû dem wekê hevin..

Wek' :

Şêro li keçekê dinerî - dinere

7- (ê): kú cihê be pêrnave pêgihîjtînéye ..

Wek' :

Ê kú ez birim - ê kú min dixwaze

8- (ê): karekî awarteye..ji ênanêye

Wek' :

Ezê em - têt(tuyê) ê

9- (ê): kurtiya alavên ayindê (dê-wê) têt..

Wek' :

Ewê bixwîne - emê herin

10- (ê): kú nav bersiv û salox be û mê be (ê)
paşgire û pêgehe û dibe alava danasîné ..

Wek' :

Roja îné - şeva sersalê - keça malê

4- Komî :

(**an-ên**) dûvgirin pêgehî boy komêne

Mînak :

- Mêrên - jinên
- Jinan - mêran

5- Tekeziya nîşannavan :

Alavên tekeziya nîşannavan(**han-ha-he-hana**) boy dûr û nêzin..tekeziya şanîdana navên nîşandanêne,wekî çawa kû (**dîtir -din- dî..**) boy (**hin-hinên..**) kû nîşandekên tibabin..tekezîne,..

Mînak :

- Ew mêrên **han**
- Ev jina **ha (he)**
- Ewan keçên **hana**
- Mêrên **din (dî)**
- Hinên **dîtir**

II-Alavên samandariyê :

Wateya heyinê li xwedî vedigerîne û mafê arziyê dide wî xwedî.

1- (a): alaveke paşgîre û pêgihêje, dibe dûvgîra kar ..da ku karakî peyda bike.

Mînak :

- Zana- kára - xwenda

Di hin şewezaran dedengedara (a) bi dengê (e)verês dibe ..

Nimone :

- Zane - kare - xwende

2- (ar):alaveke paşkoke û pêgehe, paşgîra nav tê û karakî ava dike ..

Nimone :

- Gotar-kevînar -xewar

3- (at- dar) :ku paşkokên kar tên ..rewşa kára
ava dîkin..(wateya xwedîtiyê didin)..û
dibe ku (at) ji (hat)verês bûye..

Mînak :

- Dîdar - jiyandar - divat - hilat.

Lê ku dûvgirên nav hatin ..karanavekî ava
dîkin..

Nimone :

- Dildar- oldar- binyat- malhat (malat)
- Ferat .

4- (bar): paşgireke pêgehe nav dike karanav.

Mînak :

- Tawanbar- cobar- rûbar

5- (mend): nav dike rengdêreke mîna kar û bi
wateya bikêrhatinê têt.

Mînak :

- Hişmend- hunermend- karmend

6- (yar-wer-wir): paşgirin pêgehî ..nav dikin
kara.

Mînak :

- Cotyar- hisyar- bîrawir- cinawer
- Omûdewer- bextiyar-bextewer .

7- (baz) : pêgeha nav tê û navekî hevbend
(karanavekî) hîmde dike .

Mînak :

- Hunerbaz- rêbaz- şewebaz
- Ciwanbaz - canbaz

.....

III-Alavên kar û pîşe :

Wateya kirina karekî dinasînin.

1-(**ker- kir- kar- er**) : paşkokên nav tên û karanavekî ava dikin.

Mînak :

- Zêr**ker**- zêr**kir**- kark**er**- kark**kir**
- Nivîs**kar**- şewek**ar**- têko**şer**
- Xebat**kar**- nivîs**er**- bîner- lêkoler
- Cot**kar**- cot**ker**- koç**er**- hesink**ar**.

2- (**van- pêj- jen**): paşgirên nav tên , kara ava dikim.

Mînak :

- Derge**van**- bilûr**van**- nan**pêj**- narîn**jen**
- Av**jen**..

Di hin şewezaran de (**van**) bi (**wan**) tê guhertin.

Nimone :

- Şêr**wan**- Sîr**wan**- Kîr**wan**..

3- (ger- gêr): dibin dûvgirên nav û kárakî
peyda dikin..

Mînak :

- Şoresger-demgêr
- Wergêr-leşger(leşker)

4- (gan- gîn) : bñikîn paşgirê nav tên û navê
kara tînin hebûnê..

Mînak :

- Bazirgan- wergan
- Xemgîn- mizgîn

.....

IV- Alavên cî (deverê):

Cî û devera hebûna tiştan dinasînin.

1-**dan(dank')**: lidû nav tê, pégehe..û navê ciyekî şanî dide.

Mînak :

- Xwelî**dank'**- gul**dank'**- av**dan**- rê**dan** .

2- **ga(geh)**: navê ciye, dibe paşkoکا nav.. û bi taybetî boy hişdare .

Mînak :

- Karge**h**- noşge**h**- dermange**h**

- Nij**ga**- xwendeg**a**- seyrange**h**

3- **stan** : paşkoکا nave,bi navê komelan re tê û wargeh û welatan jê dinasîne.

Mînak :

- Kurdî**stan**- Gurcî**stan**

- Morî**stan**- Bîmarî**stan**

Dêmekî nijad û tuxûban bi cî û war dike.

4- **wend** : paşkoka nav tê û navê ciyekî dide nasînê.

Mînak :

- Semaw**wend**(zemaw**wend**)

- Raw**wend**- row**wend** .

5- **xane** :paşgira nav tê lê mexabin di hin şewezaran de bi girêdanên hişmendiye re bikar tê û ev şaşî û nezaniye

...,çikû ev alav boy bêmejiyan bikar tê.

Nimone :

- Pertuk**xane**- meyx**xane** .

Têbînî:

Dema em bêjin : dermanxane ..dêmekî

ciyê dermanê lawiraye..mîna dewar û pez,

û dema em bibêjin : dermangeh..boy mirovan têtê nasîn

Lê ya herî balkêş ewe ku (geh) berferehtire,
 ango (xane) wateyêke taybet dide û (geh)
 wateyêke gelamperiye berferehe .

6-zar: paşgira navên xuristî tê û ciyê komekê
 dinasîne..

Nimone :

- Gul = gulîzar

.....

V- Alavên karmend :

1- **ayî- ahî- tí** : paşgirên nav û pêrnav û kra tèn,
teva dikin rengdêrên makî(koka rewşê).

Mînak :

- Şînayî- ronahî-biraî

- Koleî- xwehî- dûrayî

Û (y) navbîra du dengdaran hatiye, lê (h) di hin şêwezaran de mîna(cezîra boîan) şûngira (y) hatiye.

2- **ajo** : di hin şêwezaran de paşgira nav têt û raweyekê ravedike.

Mînak :

- Pêvajo- derajo .

3- **ane-anî** : paşgirên navan tèn , rewşekê dinasînin..

Mînak :

- Rojane- mêranî- xortanî

- Kesane- kurdanî- salane

4- ber : kurtiye ji (bar) ji navan karanavan
peyda dike..

Mînak :

- Recber- tawanbar

5- der-dêr : paşgirên nav tén û karanavan ava
dikin..

Mînak :

- Jêder- rêder

- Rengedêr- dengedêr

6- in-ek : alavin dupîşene..

A- rewşa dikin karanav:

Nimone :

- Şêraniyin- şêraniyek

B- navan kom û ketî dikin :

Nimone :

- Hespín- hespék

Çiku (ek-in) nîşandekên nenasiyêne.

7- ê : paşgireke pirkare ...,

A- bi nav re nîşanka mêye û pêgehe..

Nimone :

- Kêçê got- Cihanê dît .

(o) jî nîşanka nêre, wek : Siwaro- Hevalo-
Şiyaro- Ciwano..

B- nîşanka berkarê nepene ..çi mê û çi nêr,..

Nimone :

- Min gotê(min jêre got) =
min ji (wî-wê)re got

C- nîşandekê pêgehnave nêr û nasîneye,
herwekî ku (a) nîşandekê pêgehnave
mê û nasîneye..

Nimone :

- Hespê me = ê me , (nêr)

- Şêrê zozana = ê zozana , (nêr)

- Stîrana xweş = a xweş , (mê)

- Civata zana = a zana , (mê)

Têbînî :

Di komî de nêr û mê ninin, wek:

- Civatên jina û civatên mêra

- ewan jina û ewan mêra.

8- **êd-ên-êt** : alavên komîne , di raweya
palvedariyê dene,

Mînak :

- Kewêd me- şêrên çiyê- hespêt min ..

9- î : paşkoka nav tê û karakî an jêderekî an
raweyekê an rengederekê peyda dike..

Mînak :

- Dizî- azadî- bajarî- xizanî

- Şahî- dîtî- mirî- xuyanî

- Şaşî- piştî- şiyarî- biñî

10- ik' : paşgira nav tê û biçûkkirinê dinase..

Mînak' :

- Darik' - girik' - reşik' - şalik'

- Karik' - şûtik' - holik' - stêrik'

11- in' : nav dike rewş(renge dêr)..

Mînak' :

- Gula zêrîn- rengê hingivîn

- Asîmanê jorîn- qata jêrîn

12- ikî' : paşgira nav tê û rewş an dûxekê ava dike..

Mînak' :

- Piştikî ketin- şipyakî

- Kurmancikî- cewdikî

13 - **ok-onek** : paşgirên rewsan tèn û dibin
rewşên karanavan...

Mînak :

- Fiřok- balîzok- çivonek(çivok)
- Bizdonek- tirsonek- lezok

Têbînî:

(onek) bi piranî kurtî û verês dibe û
(ok-ek) bikar tîne...

Nimone :

- Revonek = revek = revok
- Tirsonek = tirsek = tirsok
- Bizdonek = bizdek = bizdok
- Wêronek = wêrek = wêrok

14- **wî** : rewşekê an raweyekê bi nav re
ava dike..

Mînak :

- Tawî- bawî- rêwî- kawî

15 - **em-emîn** :paşkokên hejmarê tîn,
rewşekê karayî ava dikin

Mînak :

- Yekemîn- şeşem- dehem..

16- **çe** : paşgira nav tê û biçûk dike..

Mînak :

- Xalîçe - kemançe - damançe

17 - **ende** : paşgira rewşekê an navekî tê û
karanavekî peyda dike..

Mînak :

- Gewzende - ferzende

.....

Tîpên pevgirêdanê ên sade û hevbend:

Herdû- (her-dû)	hevbende
Herku-(her-ku)	hevbende
Herçi-(her-çi)	hevbende
Herçend-(her-çend)	hevbende
Çima(çiri)-(çi-ma-çi-ri)	pevgirêdane
Heçî ku-(heçî-ku)	pevgirêdane
Eger çi-(eger-çi)	pevgirêdane
Viyê -(vî - ê)	hevbende

(Bi) : tîpa xemlêye : dikeve ser karê ayinde

Wek:

Dê bidim te..

(Tir) : tîpa birûmetê kirinêye

(Lê) : tîpa pevgirêdanê a sadeye

(Tá) : tîpa palavedêre

(Ji-li-bi-di) tîpên pébest û palavedêrin

(viya-vêya-viyê-vana) ji nêz ře navên
nîşandanêne

(wiya-wêya-wana) ji dûr ře navên
nîşandanêne

.....

AGAHDARÎ

Dibe kû min hin alav (çi pêşgir..çi paşgir) ji darêjên hemû şewezaran perû nekîribin, ew jî mîna ewan raweyên derbas ..têne darêjtin..an jî xwendevanên xoşewîst û bi rûmet dikarin binasin û şirove bikin , çikû ev ne biryareke şahaneye .

.....

Hojîni(berhev) :

Hevokên kêm bi tîpên palvedarî durust bik:

Wek:

Ez(li)malim

Sûnda min (bi)xwedan

Ez hatim (ba) wan

Ji amûdê (ta)qamişlo

Gir(bi)gir geriyam

(ta) gihiştim (serê) çiyayê bilind

Bazinekî(ji) zêr kîre destê xwe

Ev sol (ya)mine

Ev kar (ji) wî karî zortire

.....

KOMÎ

Komiya kirina kar

Dema bûrî bi hemû darêjên xwe ve komkirinê li berkar(bireser) vedigerîne...ku pênav cîgirê nav û kâra be, bi tekezî ku pênav jî xurû be ...

Mînak :

- Min deh sêv xwaribûn

(xwaribûn) komiya sêvaye

- Té çar sêv xwarin

(xwarin) komiya sêvaye

- Wî du sêv dixwarin

(xwarin) komiya sêvaye

- We sêvek xwaribû

(xwaribû) kete ya sêvêye

- Wenê sêvek xwaribaya

(xwaribaya) kete ya sêvêye

- Me sêvek' xwar

(xwar) kêtêya sêvêye

- Wan sêvek' dixwar

(dixwar) kêtêya sêvêye

Têbînî :

Ev rêzan bi karê kîrinî re saze , çiku berkar berya kar û piştî pênav têt ..kar di evê rêjeyê de têpeře (derhingêve-gerguhêze) û berkaran belû dike..

Lê- dema ku hejmara kâra û navdêran cîgir be û (ek) nîşankâ nenasîyê paşgira berkar be..rêzik xwe diguhêre, komiya kar li komiya kâra û navdêr vedigeře ..

Nimone :

-Azad û Rêşo sêvek' xwarin ...dixwarin ..wê bixwarana (xwaribana).

- Nijdevanan gundek' talan kîrin .. dîkirin .. wê bikîrana (kîribana).

Paşgira (na) paşkokeke pègehe şungira (in)
 alava komêye weke çawa ku (ya) alava keteye
 û cîgira(a) a ku bi dengedareke dîtir ve gihîjtiye
 , tekeziya bersiva (eger) di bûriyê dût deye.

Her weha jî dema ku pêrnava bi karê bûyinî re
 be ..komiya kar li komiya pêrnava vedige, re,
 çiku berkarê karê bûyinî nine ..ne derhingêve
 (saltgêre - tenepe, re)..

Nimone : (rewş - awa - dût - rawe)

- Ez deh ketina ketim
- Hûn revekê reviyan
- Ewana carekê tenê hatin

Di nuhokê û ayinde û biryarê (fermanê) de :

Karê bûyinî û karê kirinî hevwekin(mîna hev
 tîn) herdu şewe jî derhingêvin .

Lewra komî herdem bi pêrnava û kara û navan
 tekez dibe ..

Nimone :

- Ez deh hêviya dixwazim

- Em hêviyekê dixwazin (nuhok)
- Tê çar caran biçe
- Hûnê biçin (ayinde)
- Bibezin - dakeve " dayê" (ferman)

Têbînî : weke ku hatiye nasîn , pênav di kurdî de du komin :

- 1- Pênavêt Koma (EZ) : di dema bûrî de bi karê saltêgêr (tênepeř) ře tên û cîgirên nav û karanê , lê heger ku bi karê derhingêv (gerguhêz - têpeř) ře hatin ew dibin cîgirêt berkar (bireser) , lewra kar dîsa li gor wan mêjer dibe û alavêt tekeziya evê komê distîne..
- 2- Pênavêt koma (MIN) : ev kom bi xwe di dema bûrî de bi karê derhingêv ře tê , çiku berkar ji karê derhingêv ře heye û pênavêt evê komê pê tekez dibin , êdî hew tekeziyê dixwazin .., ango ku ew nav an karan bin hejmara raweya kar..çi kom be û çi kete be li berkar(bireser) vedigerînin ...

Wek :

- Wan ez kujtim .. min ew kujtin
- Min ewana dîtin .. wan ez dîtim
- Té em xapandin .. me tu xapand
- Me tu dîtî (dît) .. te em dîtin
- We ew şande (şand) .. wî hûn şandin
- (wê-wî) hûn derbas kirin ..we ew derbas kir

Lewra dema ku em bibêjin ka şaşî û rastî di hevokan de bi çî awayî nas dibe .. pêdivêye ku em hin mînakên şirove bikin ..

Mînak :

- Wan pirtûkêk derxistin (şase)

Lê : wan pirtûkêk derxist (raste)

Çîku : karê derxistinê li pirtûkê vedigere, ango karê derxistinê bi serê pirtûkê ve hatiye .. ne bi serê pênavê koma sêyemê nedyer(wan) hatiye.

- Wî deh pirtûk derxist (şase)

Lê : wî deh pirtûk derxistin (raste)

Çîku : koma pirtûkan koma derxistina dixwaze
 .. ango hejmara kar ji hejmara berkare ..wî
 pirtûk yekâ yekâ hejmartin da ku bûn kom ..

Wî ew derxist (yekê-keteye)

Wî ew derxistin (pişin-kome)

.....

BERÊ DUWEM

PÊRNAV

Ravekirin:

Pêrnay ciyê nav digire , li şûn kára(kírar)
 bikar té û bi darêjên demê re té guhertin ,
 û destêkên darêjî ji tekezîyê re bi xwe re
 bikar tîne... ev destêkanan jî dibin paşgir
 (dûvgir)ên kar(kíryar), û bi nav dibin:
 [destêkên pêrnayan].

Lê mijara min.. darêjên guhertina pêrnayên
 kesok (kesane) bi bandora guhertina nîrên
 demêye.

PÊRNAVÊD KESOK' (KESANE)

Pêrnave kesok'(kesîn) du curene:

1-pêrnave bi alav: dûvgirên erênîyê boyî
kirina karê kara(kîrar)bi kar vedîkin .

Wek':

Pêrnave : {ez-tu-ew-em-hûn-ew(ewên-ewanên)}

Dûvgirên kar : {im - î - e - in}.

Mînak' :

- Ez dibezim- tu dixwî

- Ew dixwe- em diçînin

- Hûn dişewîtin- ew digindirin

2-pêrnave xurû:bê dûvgirin û kar li pê wan
tekez têt,

Wek':

Pêrnave : {min- te-(wî-wê)-me-we-wan}

Mînak :

- Min bir
- Té dar şikand
- Wî-wê silav dikir
- Me agir dada
- We av tanî(di anî)
- Wan şûr kişand(in)

Têbînî:

(in) a li dawî alava danasîna komêye,

(ewana-evana) : pênavên nîşandana
komêne ji dûr û ji nêz(nêzîk) re .

EZ.. .. MIN

EZ-MIN : pênavê axavtinkare , ciyê nav û
 kára digre, û darêjên demê bi evan
 durvan wî diguherin.. ..

1-di darêja buhêrkî (bûrî) de:

* Di bûriyê kutahî de wek xwe dimîne(ez) û
 destêka tekeziyê jêre .. im-ya dûvgira kare..

Mînak :

-Ez ketim- ez mirim (kutahî)

-Ez çûme- ez êşiyame (erênî)

-Ez çê bûm- ez şiyar bûm (bûyinî)

(e)alava erênî ji dûr re bêgûmaniye

... (buhêrkî di dûxa nêz û dûr de)...

* Di bersiva dûxa kar de dibe (min): an navek
 û an karak û an jî pênavêkî dîtir bi darêj
 dibe, dibe ku pendî be û dibe ku nepen be

jî...tiştêk heye ku pênavê (min) pê re kar dîke,

Mînak :

- Min stend - min revand

(min çi stend?..min ew tişt revand)

- Min biriye - min kuştîye

(min kî biriye?..min ew kuştîye)

(buhêrkî di dûxa nêz û dûr de)

* Di bûriyê berdewam de : (ez) û destêka tekeziyê jêre (im) paşgira kare..

Mînak :

- Ez diketim - hîn ez diketim

(ez hê diketim)

(bi-di)alavên berdewamiyêne , û (hîn)erênîya berdewamiya kar dide, belê (ê) kurîye ji (yê), pêgihêjnave,lê di hin darêjan de paşpênav têt.

Mînak :

- Ez ê biketâma = ez ê ketibama (bûyinî).

- Ez a biketâma = ez a ketibama (bûyinî).

Têbînî : (ê = yê) arzî û samaniya karên kîrinê û
bûnê li pênavan vedigerîne , boy nêre..

(a = ya)nîşanka mê ye ..

Nimone :

- Ê çû - ê dûr

- A baş - a bedew .

* Di bersiva dûxa kar de dibe (min)..

Mînak :

-Minê stendiba - minê stendibaya

(ya-danasîna pênavê kete ye)

-Minê xwariba - minê xwaribaya

Herdû mînak jî bersiva ayindê boy kîrina kar di
bûrî de didin, (di buriyê nêz û dûr de).

Berya (bi) a ayindê û (di) alava berdewamiyê,
 (ê) a pêgehnav di hin darêjan de paşpênav
 têt,..û ku hevok bersiva mebesta bûyinê be
 pênavê (ez)jî dibe ku bi kar bê..

Mînak :

- Hîn(hên) ezê hatibama.

Têbînî : ku pênav li paşî (ku-xwezî-eger-kaku-
 ta..)hat,êdî hew (ê) a pêgehnav
 dixwaze..

Mînak :

-Eger min bixwesta

-Ka ku min bistenda

-Xwezî min hiştiba

(ê) ji darêja(dê-wê)herdû alavên ayindê re
 kurtiye.

2-di darêja nuhok(nû- nuha)de:

* Di dûxa nuhokê kutahî de (ez) weke xwe
 dimîne..

Mînak :

- Ez mirîme - ez birîndarim

- Ez şiyarim - ez kovanim

* Di nuhokê berdewam de pêrnave (ez)weke
xwe dimîne û destêk jî(im) jêre dimîne,..

Mînak :

- Ez dikenim - ez dixwînim

- Ez gulê hilm dikim - ez dixwazim

(di)alava berdewamiyê li pêşiya karê kirinê têt,
û (im) a destêk ji kar re bûye dûvgir.

* Lê hin dûxên din(dîtir) ji pêrnave (ez-min)re
li gor darêjên hevokên⁽¹⁾ karî hene..

Mînak :

- Ez direvim (bûyine)
(ez **dibim** reviyayî)

(1)-(ni) paşkoka tekeziya komêye..mîna(ye) ku erênîya kete dide.

- Ez direvînim (kîrine)
(ez revandinê **dikim**)
- Min dêşîne (berkarî)
(ew min dêşîne)
- Min dikenîne (berkarî)
(ew dike ku ez bikenim)
- Çi ji min re dibêje (berkarî-kîrin)
- Li min dinêre (berkarî)
- Min dibîne (berkarî)
- Kî min dixwaze? (berkarî -kîrin)
- Çi bi min re heye? (berkarî- pirs)
- Dilê min vedixume (berkarî-bûyin)
- Ji malê der dikevim (kîrin)
- Xwarinê dixum (kîrin)
- Vaye ez birîndarim (bûyin)
- Ez dibînim (kîrin)

- Min dibîne (kîrin)
- Min digirîne (berkarî)
- Ji min re çi dibêje? (pirsyarî)
- Li min temaşa dike
(kîrina karê pênavê ewe)
- Ez dixum û vedixum (kîrinî)

3-di darêja ayinde û biryarî de (ez) û(min):

* Du alavên ayinde hene (dê-wê) û li gora darêja hevokê têne guhertin û dibin (ê-yê) kurt dibin û axavtîne zelal û şayik dikin ..

Mînak :

- Ez ê dê herim mal=e-z dê herim mal=e-zê herim mal.
- Ez a dê herim mal=e-z dê hrim mal = e-zê herim mal

Demek(ê)şûngira (ê dê) ye û (a) nîşanka mê ye, di dûxa zelaliyê de, li dawî verêsi dibe(a =ê) ,

û(im)a desték bi pênavê (ez) ře alíkara
bêgûmaniyêye, kú li dawiya goteyê dengedarek
hebe.. dibe (yê-ya) .

- Kú alíkariya alav û gît û nîrên demê di karê
ayinde de nebe, dûr û nêzîkaya dema ayinde
nebelû dibe.

Ji we ře çend nimone ji ayindeyê pênavê (ez-
min)..

- Ezê bixum (ayindê kîrinî)
 - Min bikujin (biryarî)
 - Min di bîra xwe bînin (biryarî)
 - Ka kú (xwezî)ez bimrim(hêvî- bûyinî)
 - Ka ez herim (xwesték- bûyinî)
 - Ma(erê)ez herim (pirsyarî)
-

TÚ(tê).. .. TÉ

TÚ-TÉ: pèrnave pèraxêve ji diyerê kete reye ,
ew jî ciyê nav û kâra digre , durv û
rêbazên demê jêre bi evan darêjane :

1-di darêja buhêrkî (bûrî) de:

* Di bûriyê kutahî de dimîne (tú)..,

destek jêre nîne ,ew erêniye (bêgûmane).

Mînak :

- Tú çû - tú hat (kutahî û nêzîk)

- Tú çûbû - tú hatibû (dûr)

(bûriyê bûyinî)

Bi pèrnave (tú) re (bû) di dawiya kar de alava
dûriyêye...

* Di bersiva dûxa kar de dibe (té).. ..

Mînak :

- Té bir - té stend (nêz)

- Té biriye - té xwarî ye (dûr)

* Di bûriyê berdewam de (tu-tê)destêkên paşgirên kar jêre nînin,.. ..

Mînak :

- Tú diket - tú hîn diçû

- Té dibir - té hîn dixwar

- Té rast dikir - tú diçeřixî

.. (di) alava berdewamiyêye .. û (hîn) tekeziya berdewamiyêye .

* Di bersiva dûxa kar de dibe (té)..

Mînak :

-Tê gotibaya-têyê ji zûv de anîbaya..(dûr)

-Tê raza -tê nimêj bikira(kira).. (nêz)

(di bûriyê nêz û dûr de).

..(bi) pêsgira kar ji dema nêzîk reye..

..(ba) paşgira kar ji dema dûr re tekeziye..

Têbînî: -tê-kurtebêjêke ji(-tu yê-te yê -te nê-)ye,

- Tú + yê = tu + ê = tê

- Té + yê = te + ê = tê

(ne) erênîya komêye, û (ye) erênîya keteve ..

(na) erênîya dûriya komêye, û (ya) erênîya dûriya keteve.. ku di hin şewezaran de (yê)li şûna (nê) bikar hat , ew li navhev xistineke (hewdeliye).

2- di darêja nuhok (nû- nuha) de..

* Di nuhokê kutahî de (tu) wek xwe dimîne..

û destek ji (e-î) jêre di dawîya kar de dimîne.

Mînak :

- Tú xemgînî - tu birîndarî

- Tú zanî ez kîme

- Tú bextiyarî

* Di nuhokê berdewamî de (tu) wekê xwe dimîne..

Mînak :

- Tû dibêjî - tû distirê

- Tû kêferatê dikî - tû dibawîşkî

(di) alava berdewamiyê li pêşiya karê kirinê têt.

(e-î) di dûxna (hin dûx ji dûxan) de verês dibe..(pevgihêjtina du dengedaran)..

Nimone :

- Distirê ---dibê---navê

(distire-dibêje-navet).. . . .

Hin darêjên nuhok ji pêrnave (tu) re li gor rava hevokê evin..

Mînak :

- Tû digirî (karaye)

- Tû digirîne (tu dikê ku ew bigrî)

- Tê digirîne (berkare)
- Tú dinêrî (k'araye)
- Tú dibînî (k'araye)
- Tê dibîne (berkare)
- Kî te nas dike (berkare)
- Çend navê tene (te hene) ?
- Çi ji te dixwazin ?(berkare)
- Tú li min digerî (k'araye)
- Tú li kê dinêrî ? (k'araye)
- Tú dixwînî.. (k'araye)

3- di dûxa ayinde û biryarî (fermanî) de
(tu - te - tê) ..

(dê-wê) gîtên ayinde bi darêja hevokê re
têtin(tên)guhertin û dibin (ê-yê)..,

Mînak :

-Tú yê dê bixwî = tú dê bixwî = tê bixwî .

-Tú yê dê herî = tú dê herî = tê herî

-Tú bikuj -tú her -tú rab (biryarî)..

Dibe..(bikuj-her-rab), boy zelal kirina goteyê pênav wenda dibe.

Têbînî : ku alikariya alav û gît û nîrên demê di karên ayinde de tunebe ... dûr û nêzîk tê de nebelûye ..

Mînak :

- Tê saleke dîtir bimirî

Ku (yê - dê) dibe (ê) axavtin pê nerm û şayik dibe.

Çend nimone ji ayinde û biryara pênavê

(tu-te-tê)..

- Tê bibêjî-tê mukurê, (ayinde)

- Tú bibêj-tú mukurê(mukur wer), (biryar)

- Ka tú bibêj-de tú bibêj (biryar)

EW.. ... (WÎ- WÊ)

EW -WÎ-WÊ: ji ketê nedyer reye,..ciyê nav û
kara digre, û mîna hemû pênavan
darêjên demdarî jêre hene.. ..

1- darêja buhêrkî (bûrî) :

Dûxên pênavê(ew-wê-wî)..

di dema bûrî de berçav dike.,û
alava destêka tekeziya kar ji
(ew) re (e) dimîne..

* Di bûriyê kutahî de (ew) dimîne..

Mînak :

- Ew derket - ew fîriya (nêz)
- Ew fêr bûbû - ew şewitî bû (dûr)
- Ew şewitî-ew şiyar bû (jîwer û salox)
- Wî xebatî kir - wî soz da (nêz)
- Wê şirove kiribû - wê nas kiribû (dûr)
- Ew ho bûbû (dûr)

- Ew řeviya (nêz)

Bûriyê bûyinî bi alava (bû) ya paşgir dûr dibe..

û dîsa di hin şewezaran de, rêzaneke awarte dertê, ew paşgira (e) bikar nayê;

Nimone :

- Ew çuwe = ew çû

- Ew hate = ew hat

* Di bersiva dûxa kar de dibe (wê) ji mê re û
(wî)ji nêr re..

Mînak :

- Wî got (nêr)

- Wê kiî (mê)

(boy nêz)

- Wî şandiye (nêr)

- Wê dîtiye (mê)

(boy dûr)

(ye)alava erêkirina kar û dûrdemêye..

Têbînî : şaşê kû (wî-wê)bibe (ewî-ewê),..jiber
kû (ewî-ewê) pêrnave nîşandanê boy
kesê dûre, her wekî kû (evê-evî)

pêrnave nîşandanê boy kesê nêzîke, û
bi kurtayî hatine ..rewanbêjiyê zelal
dikin.. ..

Mînak :

- Hawî(hawê) çêkir =ewî (ewê) çêkir
- Havî(havê) çêkir =evî (evê) çêkir
- Ehvî(ehvê) çêkir =evî (evê) çêkir

* Di bûriyê berdewam de :

Nêr û mê tê de xuyan dibe,..

Mînak :

- Wê dişewitand
- Ew a digot (ewe ya digot=ewê digot)
- Wî tanî - wê dişikand

- Ew av diherikî
- Wî lawirî bazdida
- Wê kewê dav bi xwe re bir

Řavekirin:

- Wê =ew+ya (ê = ya=a) nîşankên mêne
- Wî =ew+yê (î =yê=ê) nîşankên nêrin..

Mînak :

- Mê : wê dibir = ewe ya dibir = ewe a dibir..,
- Nêr : wî dixwar = ewe yê dixwar = ewe ê dixwar

* Di bersiva dûxa kar de..(wê-wî) ,...

Mînak :

- Wî biçandaya
- Wî bi xwe = (e wî) birevandaya (dûr)
- Wê birijanda

- Wê bi xwe=(e wê) rijandiba (nêz)

(bi) di pêşiya kar de bersiva berdewamêye..

(ba)di dawiya kar de ..gewre û spéhîbûna
erêniya kare..

(ya)ji kete ře, û (na) ji komê ře..di paşiya kar
de,boy dûriya demêne..

2-nuhok (nuha):

* Di nuhokê kutahî de (ew)..wek xwe dimîne..

Mînak :

- Ew evîndare

- Ew bextireşe

- Ew kare biçe

- Ew nikare şirove bike

* Di nuhokê berdewam de pêrnave (ew) wek
xwe dimîne..

Mînak :

- Ew dikene - ew dixwîne
- Ew distirê - ew xwar dibe

(di) gîta berdewamiyêye di pêşiya karê kirinê de têt .

Hin darêjên dîtir ji pênavê (ew) re di dema nuhoê de li gora řava hevokê hene:

Mînak :

- Ew dêşe-ew dêşîne (wê-wî)têşîne
- Ew dişikê-ew dişikîne(wê-wî)dişikîne
- Kî wê(wî)dibîne ?
- Ka ew zane?
- Çiqas navê wê hene?
- Ew dikeve kwîderê?
- Ew jina han dinivîse
- Wî xortî dixwaze

- Ew kéç temaşa díke
- Ji wê re dibêje
- Ew ê (yê) dişewite

3- ayinde û biryarî :

(dê-wê)alavên ayindêne , û bi darêja hevokê re têne (têtin) guhertin ..

Mînak :

- Ewê biçe = ew wê biçe =
ew ê(yê) wê biçe ..

Têbînî : (dê-wê)...ji ayinde re alavên pêşewaziyêne ,di hin darêjan de bi kurtayî sivik dibin , û (ê) ciyê wan digre..

Mînak :

- Ew wê here mal = ewê here mal
- Ez dê birevim = ezê birevim
- Em dê biçin = emê biçin
- Tú dê rabe = tê rabe

- Wan wê bigotana =wanê bigotana

(dê) bi pêrnavên { ez-min \ tú-te-tê \ em-me \
hûn-we } ře bi kar têt ,..

(wê) bi pêrnavên { ew-wî-wê \ ewên-wan } ře
bi kar têt ,..

Jiwe ře.. ev çend mînak, ji ayinde,.. boy
pêrnavê (ew)..

Mînak :

- Ew wê bibêje - ewê řa bibe
- Ewê mukurê - ew yê wê bikene
- Ew ya wê bistirê
- Wêya kú bibiřkive
- Wêya wê bibiřkive

Ji biryarî(fermanî) ..çend nimone ... :

Nimone :

-Bila ew bixwîne - da ew bigirî

-De bila bireve - wî bikuj

-Hela wê veşêr - divê ew jî şiyar bibe

-Divê ku ew here - bila(ew) ne wê bihêle

.....

EM ME

EM-ME : pêrnave koma axavtinkare , ciyê kára
 û nav digire..û bi demê re hevokên bi
 darêj dadimezrîne ,.

1- di buhêrkî (bûrî)de bi darêje :

* Di bûriyê kutahî de wekê xwe dimîne(em-
 me) û destêka bêgûmaniyê jêre (in) dûvgira
 kare ,..

Mînak :

- Em hiştin - em rabûn, (nêz)

- Em şiyar bûne - em hilkişiya bûn, (dûr)

- Me arekê dada - me av vexwar , (nêz)

- Me hev dîtibû - me stendibû , (dûr)

(bûriyê bûyinî di dûr û nêzîk de)

* Di bersiva dûxa kar de dibe (me)..

Mînak :

- Me da - me dayê - me xwar, (nêz)

- Me kuştibûn - me birî ye, (dûr)

* Di darêja bûyinî de dibe (em)..lê pênav di dûxa berkar de xwe dinasîne...

Mînak :

- Em kuştibûn - em hejandin

(pênav di rewşa berkar deye)

* Di bûriyê berdewam de (em-me)..û destêka paşgira kar boy bêgûmaniyê (in) ji (em) re paşgire..

Mînak :

- Em dihatin - me guhdarî dikir

- Em digerîyan-me şêranî vedixwar

- Em dilerîzîn - em dixebitîn

(di) alava berdewamiya kare .

* Di bûriyê bûyinî de hin caran tîpa (bi) ciyê
(di) digre..

Mînak :

- Emê bireviyana - emê reviyabana

(bi) bi (di) hatiye guhertin çikû ayinde li vir
bûyiniye, dêmekî (di) a berdewamiyê ..ji (bi) a
bûyinê cudaye , lewra ciyê (bi) tê guhertin ..lê
ciyê (di) nayê guhertin.

Têbînî : pêrnave (em-me).. ew jî mîna hemû
pêrnavan , di dema berdewamî de, kû
dikeve dûxên jîwerî..an weş û rewş û
bara de û kû darêj bûyinî be ..pêrnavên
bingehî bikar tên (ez-tu-ew-em-hûn-
ewên) ,..lê kû li piştî pêrnavan karekî
kirinî hatî..dibin pêrnavên durvguhêr
(min-te-wî\wê-me-we-wan)..

Mînak :

Weş û bara (rawe)..

- Ez-tu-ew-em-hûn-ewên..(dihatim-
dihatî-dihate-dihatîn-dihatîn)

Destêkên bêgûmaniyê ji wan re(im-î-in-e)hene.

Berya karê kirinê..

- Min-^{te}-wî\wê-me-we-wan..

(digot-digot-digot-digot-digot-digot),

Destêkên tekezîyê li paş kar ne girîngin.

* Di bersiva dûxa kar de (bersiva mercîn)
pênavê (me) bikar têt:

Mînak :

- Menê şikandibana (ji dûr re)

- Menê sûnd bixwara

- Me soz bida (ji nêz re)

Têbînî: min yê-te yê-wî yê-wê ya-me yên-we
yên-wan yên.,di şewezarên hinek
herêman de.. ev darêj sivik û nerm dibe
bi guhertinê re û dibin :

minê-tê(teyê)-wiyê..wêya-menê-wenê-
wanê.,

Mînak :

- Min yê bazda - te yê bibiraşta
- Wî yê bifrota - wê ya bibira
- Me yên bixwara - we yên bixwesta
- Wan yên temaşê kiribana

Dibin :

- Minê bazda - tê bibiraşta
- Wiyê bifrota - wêya bibira
- Menê bixwara - wenê bixwesta
- Wanê temaşê kiribana

(ê)kurtiye ji (yê) û (a) li dawiya kar.. kurtiye ji

(ya),..û (na) berdêliya(pêguhêra) (ên) a
komêye, herdû alav jî alîkarên berdewamiyê û
erênîyêne.

*Darêja hevokê darêja pênav jî li gora darêja
xwe a darêj kirî di tibabên nîrên demê de
didarêje(darêj dîke)..û pênav jî hema her
weha wî karî bixwe dîke.*

2-di nuhok (nû-nuha) de jî pênavê (em) cîgire..

* Di nuhokê kutahî de (em) dimîne..

Mînak :

- Em şarezane - em we nas dîkn

- Em bê kesin - em hevalbendê dozêne

* Di nuhokê berdewam de pênavê (em) weke
xwe dimîne..

Mînak :

- Em avê dirêjînin

- Em stîranan dibêjin

- Em maf dixwazin

- Em hundurê xwe dimalin(řeş dîkin).

(di)alaveké..bersiva kírina kar dide boy
berdewamiyéye ...

Hin darêjên nuhok ji pêrnave (em-me) re hene..

Mînak :

- Em radizên-em radizînin-me radizînin
- Li me dinêrin-em dibînin - me dibînin
- Çima em dikenin? - çi ji me divên?
- Me çawa dinexînin? - em kêne?
- Me şîretê dikin ... û wilo..h ..d ..

3-di darêja ayinde û biryarî de..pêrnave (em-me) wek xwe dimîne..

Mînak :

- Em dê zana bin
- Wê bi me kar bikin
- Emê herin cengê
- Wê me nas bikin

- Dixwazin me bikirin lê em ne têne kirîn û ne têne frotin.
- Nikarin wek me bikin û nabe li nik me rûnên..

Ji hêvdariyê re ...:

Mînak :

- Xwezî em herin
- Xwezî(xweska)me ji bîr nekin.

Ji biryariyê re

Mînak :

- De em herin - heydê em herin
- Da me bikujin - ka em bazdin
- De me bi xwe re bibin

Jipirsyariyê ře.. ..

Mînak :

- Ma em bêñ?
 - Gelo wê me jî bibin?
 - Ma em jî herin?
 - Ka qey me nabin?
 - Gelo em bixwazin?
 - Wê me bi ku de bibin?
-

HÛN.. ..WE

HÛN-WE : p'ênavê komela diyere.. ..ciyê nav
 û k'ara digre, û durv û weşên demê
 jêre di hemû nîran de bi evan
 darêjane...

1-Di darêja buhêrkî (bûrî) de..

* Di bûriyê kutahî de(hûn)dimîne..destêk
 jêre (in) e , ew erêniya bégûmaniyê dide
 (teqez dike),..

Mînak :

- Hûn ketin - hûn hatin (nêz)
- Hûn çûbûn - hûn şiyar bûbûn (dûr)
- We vegerand - we kujt(kuşt) (nêz)
- We danîbû - we zanîbû (dûr)

Têbînî: (bû) ji bûriyê kirinî û bûyinî reye..

Kû du dengdar p'êrgî hev bibin, yek tenê ji
 wan dimîne, ew jî a bilind û dirêje,..

Mînak :

- Bû + in = (bûn)

(bû): karê bûyinêye,..û (in) : dûvgira kare, boyî
erêniya karê pêrnave komêye..dêmek :

Bû in = bûn

Mîna hemû pêrnavan pêrnave (hûn) jî nîşanka
kutahiya dûr jêre (bû)ye.."

* Di bersiva dûxa kar de dibe (we) û destêka
paşgira kar jêre (ye)şana dûriya kare,..

Mînak :

- We welat rêzgar kir
- We gul hilm kir (nêz)
- We biryar daye
- We şiv xwariye (dûr)

Çawa di darêja kirinê de (we) bikar tê, weha jî
di darêja bûyinê de pêrnave (hûn) bikar tê ..

Nimone :

Bûyinî

kirinî

- Hûn çûn- hûn hatin - we bir - we veşart
- Hûn lerizîn - we şewitand
- (kirin bûn= kirinî ,..û bûnkirin = bûyinî)

Danasîna şaşiyekê :

Dema ku em dibêjin : (we kuştin) hevokê kême,
û (in) bersiva du darêjaye.. ..,

a-"in" nîşandekê koma karaye

Nimone :

- Dijmina we kuştin = dijmina hûn kuştin

b-"in" nîşandekê hejmar û koma berkaraye

Nimone :

-We dijminekê kuşt = we dusê dijmin kuştin

-We sêvek xwar = we şeş sêv xwarin

* Di bûriyê berdewam de (hûn-we)..destêka paşgira kar (ya kû kar tekez dîke) " in " bi pênavê " hûn " re dimîne..,

Mînak :

- Hûn diketin - hûn diçûn
(saloxiya weş û raweyê)

- Hûn diçerixîn - we dibir
- We rast dîkir - we hîn dixwar
(kirinî)

(di) û (hîn) gîtên berdewamiyêne..

* Di bersiva dûxa kar de (we) dimîne.. ..

Mînak :

Baş meyzekî ka kîjan ji evan herdû
durvên hevokan rastê ?

Sas

rast

- Weyê gotîbaya -wenê gotîbaya (dûr)
- Weyê xwestîbaya -wenê xwestîbaya (dûr)

- Weyê bifiroşta -wenê bifiroşta (nêz)

- Weyê sûnd bixwara -wenê bixwara (nêz)

..(bi) berya kar ji dema nêzîk řeye..

..(ba)li dawiya kar ji dema dûr řey

Têbînî :

- We + nê = We ên(yên) = wenê,
(nê) Pêguhêra (ne)ye .

- Tê + yê = té ê (yê)= téyê(tê),
(yê) Pêguhêra (ye)ye.

(ye) erênîya kétéye (kété tekez dike)

Hespên tene

Boy berkare..(arziyê dinasîne).

(ne) erênîya komêye (komê tekez dike)

Sêva weye

Boy berkare..(arziyê tekez dike)

Wek :

- Hûn mirîne ...hûnin yên mirîne

- We kújtine...we ew kújtine

Nimona dawî koma kuştîyan dide xuyan..û
darêj dibe :

- We yek kújtiye (kétéye)

- We pir kújtine (komin)

(ne) koma berkaran tekez dike..

Rêzanînek :

Bi bûyinê re û di bûriyê berdewam de, pênavên
makî ên destêk(alavên tekezî)xwaz , cî digrin û
bi kar tên..û pênavên makî jî evin :

(ez-tu-ew-em-hûn-/ewên,ewan/).

Bi kirinê re û di bûriyê berdewam de..pênavên
durvguhêr (xurû) û jixweber tekez, ew cî
digrin û bikar tên..û pênavên xurû jî evin :

(min-/te,tê/-/wî.wê/-me-we-wan).

.....

2-Di darêja nuhok' (nû-nuha) de..

* Di nuhokê kutahî de (hûn) dimîne..

Mînak' :

- Hûn şiyarin hûn siwarin
- Hûn comerdin hûn hejarin
- Hûn serkeftîne hûn bêkarin

B-di nuhokê berdewam de, pênavê (hûn)
wekê xwe dimîne û destêk jî jêre (in)
dimîne..

Mînak' :

- Hûn dilîzin
- Hûn di wî agirî de dîqîçqîçin
- Hûn dîşopînin
- Hûn bi gaziya wan ve dîçin

(di) alava berdewamiyêye û pêşgira karê
kîrinêye.. û (**in**) a destêk , dûvgira kare ,
nîşandêka komêye..

Lê hin dûxên dîtir ji pênavê (hûn - we) re li gor darêjên hevokênî karî hene.,.

Mînak :

- Hûn kurdin - hûn sertin
- We dikujin - we qir dikin
- Ji we re dibêjim - boy we dişînim
- We şiyar dike - kê bi ya we dike
- Çima hûn ne lihevin ?
- Boy çi hûn ditirsin ?
- Ka hûn kêne ? - hûn bi kê rene ?
- Hûn tu karî nakin - em we nas dikin
- Hûn me dibînin - ji we distîne
- Hûn talan dibin - we talan dikin

3-di dareja ayinde û biryarî de (hûn - we)..

Ayinde bi herdû alavên xwe ve di dema hatina kar de pêk têt, an jî herdû alav sivik dibin, boy rewanbêjî durust bibe û zelalî

tê de bikar bêt..

(dê -wê) dibin (ê-yê) û destêka bêgûmanî (in)
jî dibe (ên)a dûvgira kar..

Mînak :

- Hûnê tê bighêjin - hûnê fêr bibin
- Hûnê berdênê - wê we rahêjênê
- Hûnê pavêjênê - wê we bibizdîne
- Hûn dê mukurên - bila we eşkere bike

Têbînî(1) : di evan mînakan de ..(rahêjênê-berdênê) alava(ên) destêka karê komêye , û danasîna koma kîrara (kara)ye , û (ê)ya dawî danasîna berkarê keteye..(rahêjin ewî an ewê) û (berdî wî an wê) û di mînaka.. (eşkere bike) de .. (e)ya dawî danasîna pênavê nepen û keteye, û darêj bi evî durviye :

- Bila ew we eşkere bike .

Têbînî(2): di şewezarên kurdî de li hinek herêman dibêjin (ûn), belê ev şewezar

rêzimaniyê dişkîne, çikû (û) serkêşa
tu gotê û bêjeyên kurdî nabe.., lê hey
kû bibe (win) durist be,

EW + (ÊN-IN-AN).. ..WAN

EW +(ÊN-IN-AN)..WAN: pênavê koma nedyere., ev pênav jî mîna hemû pênavên kesaneyê.. ciyê nav û kara digre ,belê (ew)

mîna pênavê ketê nedyer dimîne çiku destêkên erênî (in-ên-an) di dawiya kar de kamala evî pênavî berçav dikin..

EW +(ÊN-AN-IN)=EWÊN-EWIN-EWAN

1-di darêja buhêrkî de :

* Di bûriyê kutahî de wek xwe dimîne (ew) û destêka teqeziyê (in) jêre dûvgira kare... û ku bi taybetiyê re hat.. (ên-in-an) bi (ew) vedibin û dibe (ewên - ewin - ewan) (in) ji (ên) verêsiye û herdû jî (an) hatine ..,

Mînak :

- Ew çûn - ew hatin

(kutahî û tekûzî)

- Ewên ketîne - ewin yên şewitîne
(erênî û taybetî)

- Ew rabûbûn - ew hatibûn
(bûyini)

(buhêrkî di dûxa nêz û dûrde)..

(e) alava erênî ji dûr re bêgûmaniye..

* Di bersiva dûxa kar de dibe (wan) .. navek an karek û yan jî pêrnavekî dîtir bi darêj dibe, hey ku pendî be û hema nepen be jî dibe.. (dêmek pêrnave (wan) ne bi tena xwe kar dike..

Mînak :

- Wan anîn - wan bir
- Wan çi stendin ?
- Wan tiştek revand
- Wan nan xwariye
- Wan tiştek hiştiye
- Wan kî biriye ?

- Wan Azad tenê biriyê

(buhêrkî di dûxa nêz û dûr de)...

* Di bûriyê berdewam de : (ew) .. û destêka bêgûmaniyê jêre (in) destêka kare û .. xuyankirina komêye..

Mînak :

- Ew dixebitîn - ew difiriyan

- Ewê bihatana - ewên hatibana

(bi - di) alavên berdewamiyêne..

(ê) paşpêrnave ..û kurtiyê ji (yê) a ku nîşandêka danasîna navê kara rave dikê û arziya bûn û kirina kar li kara vedigerîne..

* Di bersiva dûxa kar de dibe " wan "....

Mînak :

- Wanê kişandiba - wanê kişandibana

- Wanê hiştiba - wanê hiştibana

(di bûriyê nêz û dûr de)

Herdû mînak, bersiva nîrên ayindêne ,... di dûxa
kîrîna karê bûrî dene ...

(na) : danasîna koma kâraye...

Têbînî : (ê) paşpênav têt , lê ku pênav piştî
(kû - xwezî - eger- ta -çi- kê -... h
...w..) hatîbe tîpa (ê) ne gereke..

û (kî +yê=kî ê = kê) û ev şirova
verêsiyêye...

Mînak :

- Eger wan dest bidana hev
- Kû wan bixwarana
- Kê wan dikujt ?
- Çi wan şiyar dikir ?

2-di darêja nuhok (nû – nuha)de:

* Di dûxa nuhokê kutahî de (ew) dimîne û
destek jêre (in) dimîne...

Mînak :

- Ew şervanin - ew zanyarin
- Ew sorin - ew hejarin
- Ew hêjane - ew hêvîdarin
- Ew rêwîne - ew merdin

Kû dawî dengdar be (ne) ciyê (in) digire..

B- di nuhokê berdewam de pênavê (ew)
weke xwe dimîne..

Mînak :

- Ew dixebitin
- Ew dipeyivin
- Ew çiya dihejin
- Ew dijminan dibizdînin
- Ew pezkoviyên dikujin

(di) nîşanka berdewamiyê.. û (in) dûvgira
kare û erêniye...

Hin darêjin dîtir boy pêrnave (ew-wan) hene:

Mînak :

- Ew koça bar dîkin,..
- Ew gula hilm dîkin .
- Wan nas nake !
- Wan dadixîne .
- Çi ji wan re çê dîke .
- Li wan mukur têt !..
- Wan dêşîne .
- Wan dinerxîne .
- Çi bi wan re heye ?
- Serê wan dêşe !
- Ew ji Şivan û Şiyar mestirin .
- Dijminan ditirsînin .
- Nuha ew nexweşin .

- Ew dikiřin .
- Wan řiyar dikiñ .
- Siwar wan perîřan dike .
- Boy wan çi dike ?
- Li wan vedigerîne .
- Ah wane ew ...
- Ew wan tînin ,..
- Ka ew kanîn ?
- Waye ew tên ..

Gît û nîrên demê di ayinde de ber çavin ...

3- di darêja ayinde û biryarî de (ew - wan)..

A- du alavên ayinde hene : (dê , wê).. û li gor darêja hevokê têtin guhertin û dibin (ê , yê), rewanbêjiyê durist dikiñ...

Mînak :

- Ewê herin malê= ew yê dê herin malê=
ew dê herin malê .

(ê) ciyê(yê dê) digire û (in) alîkara
pênavê (ew)e..

B- û evana jî çend nimone boy we ..ji ayinde
û biryaran..

Mînak :

- Ewê biçin - ewê herin
(ayindê bûyinî)

- Wan bibîn - wan şerjêk
(biryar)

- Wan ji bîr meke - ji bîr nebik
(biryar)

- Xwezî ew bihatana - ka ku rabana
(hêvîdarî)

- Bila ew werin - çima ew narin ?
(xwestêk + pirsyarî)

- Gelo wê bixwînin?-ma wê şiyar bibin ?
(pirsyarî)

- Tá kú ew jî werin - wê bi wan re bêt
(peywendî)

- Ji wan bistînin - wan bi xwe re bîn
(biryarî).

Agahî:pênavê(hev) ji hevdû kurtebêj bûye û ê komiye.., pênavê (xwe) jî ji ket û kom reye, ji hemû pênavaye , lewra giştîye.

(hev-xwe) du pênavên nêtarin û bêhêlin..

Mînak : Em bi hevdû re çûn(em bi hev re çûn).

Li hevdû kirin = levkirin

Min ji xwe re got-Ez ji xwe re dibêjim

Wan xwe bi xwe çareser kirin

Hûn xwe diparêzin.

.....

TÊBÎNEKE PUXTE :

Alavên tekeziya pênavêd alavxwaz (im-î-e-in), di dûxa(raweya) bersivê de, ku dibin paşkokên navekî an rengedêrekî , ku li dawiya nav û rengedêr ..tîpêke dengedar hebe,.. ev alavên tekeziyê xwe diguhêrin û dibin (me-yî-ye-ne).

Mînak :**Hevokên rêzanşas**

- Ez zanaim -tu rêwî -ew torîe
- Em-hûn-ew+(ên-ana) bajarîin

Hevokên rewanbêjî şas

- Ez zana im -tu rêwî î -ew torî e
- Em-hûn-ew+(ên-ana) bajarî in

Hevokên rêzan û rewanbêjî durist

- Ez zaname(zanayim)-tu rêwiyî-ew toriye
- Em-hûn-ew+(ên-ana) bajarîne

Du rêzanan bi xwe re tekez dikin..

Ji ewan mînakên bûrî tekez dibe ku ev alavên han ..hem paşkokên pêgihêjin ..hem jî li pê hev nehatîna du tîpên dengedar şiyar (xuyanê) û tekez dikin :

1- paşkokên pêgehî, çiku boy ku rewanbêjîyê bikar bînin,..rengê xwe diguhêrin, lê dema ku cihê bana..rawestek bi tîpa dawîya bêjeyê dihat (tîpa dengedar) û peyveke dîtir despê dibû , ..demekî negerekî guhertinê bû..

2- ji evê rolê tê nasîn ku du dengedar li pê hevdû nabin , çiku eger bibana...pêdivê bû ku (im-î-e-in) xwe bi (me-yî-ye-ne)... neguhertana ..û mîna vê raweyê jî (me-yî-ye-ne) di darêja bûrî de bi hevalbendên nîr û merc û xwestek û hêviyê re (ku-kaku-eger-hey-xwezî...h...w..) û bersiv bi herdû alavên ayindê (dê-wê)..dibin (ma-ya-na)..,

Mînak :

- Kû ez azad bama

- Kaku tu çûbûya(biçwaya)

- Eger ew bimiraya
- Hey em kuştî bana
- Xwezî hûn biketana

Ku karê kirin û bûyinê alîkarbin ,...xwe bi wan
re darêj dîkin (dibin paşgirên wan),..
wek: bibana-bikiraya-bihatama.

RA VEKÍRINEK :

- Di zimanê Ingilîzî de (verb to be) hemberî karê bûyinê di kurdî deye..

Mînak :

- To be = bûyin

Pêrnave koma (ez) : di bûrî de bi karê saltegêr (têneper) re bikar tê, ango berkar ji karê wê komê re nine, lewra alavên erênîyê karê wê komê tekez dikin.

Lê di nuhokê û ayindê de, bi karê têper (derhingêv) re jî bikar tên û di hemû darêjên demê de jî ciyê navê û kara digirin .

Koma pêrnave (min) : di raweya bûrî de bi karê têper (derhingêv) tenê re bikar tên , ango berkar ji karê wê re hene, ew berkar erênîya karê didin.

Lê di nuhokê û ayinde de ..ew kom bi xwe dibin berkar , êdî hew (nema) ciyê navê û kara digirin.

(yê-ya) jî koka wan(ê-a)ye , lê bûne paşgirên goteyên ku dengedareke paşgir ji wan re heye ,

lewra (y) bûye navbîra du dengedaran..da ku rîzimanê neşikîne û rewanbêjîyê durist bike.

Hin nerîn ji kevî de hene .. dibêjin :

(im-î-e-in) .. ne paşgirên tekezîya koma pênavê (ez) dibînin , dibêjin ew karê bûyinêne, bi van nerîna em dikarin bipîrsin ..gelo pîtoliya zimên bi her raweyekê re amadeye ku rîzanên cihêreng di darêjê yekser de peyda bike..? ma gelo hewdelî (linavevxistin).. ziman şaş û lawaz nake ?

Nimone :

- Ez bû bû im

Yekemîn (bû): karê pêvajoya bûyinêye,
duyemîn (bû) ..karê dûriya bûyinêye , ku (im) jî
karê bûyinî be..pîrsekê balkêş xwe dide der :

Gelo sê kar û nemaze du karên bûyinî... tevku
karê alîkar bin jî ...li pê hev hevokekê ava
dikin (mebestî du karên alîkar bi karekî ditir re)
..? û ev çi hevoke ..?

Belê dema ku (im) weke daçik an alaveke pasgir (tekeziya karê pênav) bête naskirin..tê nasîn ku pêgehe û hevokê pê serrast dibe..

Nimone :

Di bûrî de: - ez ketim = ez bûm ketî

Di nuhok de:- ez dikevim=ez dibim ketî

Di ayinde de:- ezê bikevim=ezê bibim ketî

Di biryarê de:- bikev = bib ketî

Ev jî nayê wê wateya ku me hevokêke navdêr di nav malbata zimanê Hindoropî de peyda kir, çikû karê bûyinê nedyere ..têkve çûye .. û ma dibe ku em bêjin weke qalibekî hindewropî heye ku rêzimanên hemû zimanan bi tûzik û rêzanên xwe ve tê de dilûsin ..?

Nimone :

- Ez dikenim = ez dibim keniyayî

Demek ez bi tiştêkî dikenim , .. berkarekî nepen heye...,lewra pêjna (dibe) jê tê pelandin.. (im)dîsa dimîne pasgir ..û her weha jî (î-e-in).

Ya dîtir jî ..dema ku ew alavên bûrî karê bûyinê bin çima bi koma pêrnavên xurû re (min-îe-wî-wê-me-we-wan) bikar nayên ..?

Nimone :

- Min xist-îe kujt(kuşt)-wî kir-wê da

- Me girt - we stand - wan nan bir

Bi karê derhingêv re kirin tê û bi karê salteger re bûyin tê.

Demekî karê bûyinê ..di bûrî de..bi koma pêrnavê (ez) re tekezî bi alavên paşgir (im-î-e-in) tê, lê koma pêrnavê (min)..di bûrî de kirina kar bi berkar tekez dibe, lewra paşgir ne girîngin..lê di nuhok û ayinde de ..çikû koma (min) dibe berkar û koma (ez) tenê li ciyê karanav tê ..loma alavên tekeziyê tên ,..û koma (ez) di çi darêjê debe ev alav bi wê komê tenê re tên,lewra tenê tekezîne û ne karê bûyinêne(karê alîkar).

Têbînî: koma (ez) di bûrî de bi karê salteger tenê re kara tê ..lê bi karê derhingêv re dibe berkar, û di nuhok û ayinde de bi

karê saltegêr û derhingêv re jî kara tê,...
 belê koma (min) di bûrî de bi karê
 derhingêv re kara û berkar jî tê.. û bi
 saltegêr re jî weke berkar tê , lê di
 nuhok û ayinde de ev kom kara nayê ..
 hew tenê berkar tê.

dêmekî koma(ez) di hemû deman de bi karê
 derhingêv re karaye(kirdeye) , lê bi karên
 derhingêv re tenê di nuhok û ayinde de karaye,
 her weha jî bi nav re û bi alîkariya karê(bûn)
 tete bikaranîne, wek: Ez Arşekim .

Lê koma (min) di nuhok û ayinde de dibe
 berkarê durist û nedurist jî, wek:

Seyranê te dixwaze

Wê Cihan min şa bike

Xunavê xweşiyê dide min.

Hemû pênav , ji herdû koman bêyî regez û
 zayindin, ji bilî pênavê kesê seyemê nedyer
 tenha ji koma min, ku(wî) nêre û (wê) mêye.

.....

Şîrovekirineke bi kurtî :

Heger em (im-î-e-in) evan alavêt tekeziya koma ez bikine karêd yarmetiyê û cihê binivîsin ..em guneh karin û ji evan mînakên yekser belû dibe :

Ez im- tu î- ew e-em/hûn/ew in

Bi çi mafî emê lêvokekê bikine du perçe û rawestekêkê tê de peyda bikin û nemaze di (tu î) de , çikû em dibêjin (tuyî)..(y) navbîra du dengedaraye..gelo em ewê (y) a derbasî karmend tevlî (î)yê cihê bikin û ev jî herîsandinek ji rêzanên pîtoliya zimanî sirûştî reye û rewan bêjî li kuderê ma ?

Aya zimanê kurdî ewqasî lawaze?

.....

Ravekirineke gîring :

Pênav rastîre ji **Cînav** çîku: Pênav wateya nav pê reye dide ..lê cînav hevbendiyê berovaciye wateya navê cî dide..ango di pîtolîya zimanê Kurdî de, mîna malbatê Hindoropî .. palvedar diçe paş û palvedêr li pêş têt ..

Mînak :

Stana kurda = Kurdistan

Stana gula = Gulistan

Besta dar = Darbest

Navê cî = cînav - ciyê nav = navcî

Girtê cî = cîgir

Giraniya bar = bargiranî

Mêşa kelê = Kelmêş

Xwarina kurtêla = kurtêlxurî

Yek Hesp = hespêk

Rêzanên du dengedaran:

Mexabine ku em rênivîsa ziman ji rêzimaniyê û bilêvkirinê cihê bikin, çikû bi çi awayî tê bilêvkirin weha jî tê nivîsîn, gelo ma ne ew nivîs tê xwendin..?

Rêzanên jêvcudakirina du dengedaran:

Dema ku du dengedar di gotê an bêje an zarave an peyvekê de..çi lêkdayî (hevbend) û çi sadeyî resen (rehmak)..pev bigihêjin ..giraniyê di bilêvkirina zimên de peyda dikin , sekn û rawestanê pêre tînin,..her gotinekî bi rawestanê re biş bi biş tê bişîn, ango her goteyekî dibe dusê gotin,..lewra em jî evan rêzanan şirove dikin ,

Nimone :

- Gîa - çîa = giya (giha) - çiya

- Sîuî - rêuî = sîwî - rêwî

(in) hem paşgira jêderiyê û hem jî alava tekeziya koma (ez)e ji pêrnayên komî reye.

1 - Kú du dengedar di goteyekê de pevře hatin :
 Yek ji wan dengê dirêj be û a dîtir kin
 (kurtedeng) be,..pîtoliya ziman dinasîne kú
 dengedara kin a dirêj boy rewanbêjîyê
 tavêje,..

Nimone :

- Çûin = çûn

- Bûin = bûn

lê di hin şewezaran de kú (e) bi dengedareke
 dirêj re were (h-y) dikine navbir ..

wek : Şeweê = şewê = şeweyê

Beratea = merata = berateya

2 - Kú du dengedar li pê hev hatin :

Yek kin be û a dîtir dirêj be .. û berya
 herduwan .. tîpên bédeng (d) an (b) hatin ,
 herdû tîp xwe diguhêrin û dibin (t) û (p) ,..

Nimone :

- Diêşe = dêşe =têşe

- Diaxive = daxive = táxive
- Diên = dên = tên
- Biavêje = bavêje = pávêje
- Biaxive = baxive = páxive
- Biîne = bîne = pîne

Her weha jî li gor vê darêjê ..di hin şêwezaran de , kú (hev) an pênavê kesê sêyemê nediyer (wê-wî) an jî pênavên nîşandana dûr û nêz (ewî-ewê-evî-evê).. li dû (di- bi) hatin û dengedareke pêgeh li paş wan hat ..dîsa pevguhertin pêk tê,..

Nimone :

- Bi hev re = pevre
- Di hev derbas bûn = tev derbas bûn
- Bi wî - wê re = pêre
- Di wî - wê re = tere
- Bi ewî-ewê re = pêre

- Di evî-evê re = têre

3 - Kû du dengedar pev gihîjtîn .. du nîvdengên
 cihêkirinê bikar tên..dêmekî (w-y) nîvdengin
 .. navbirê dengedarane û girêkokê birên
 goteyêne ,.. dema kû du dengedar peve
 gihîjtîn..(w) bi(u-û-o) re têt û (y) bi (î- ê) re
 têt.. li pêşiya wan (î) dibe (i) û (û) dibe (i/u)
 û(ê-o) weke xwe dimînin, ev rêzaneke ji
 xwezaya pîtoliya zimane..

Nimone :

- Şîar = şiyar

- Sûar = siwar

- Çîa = çiya

- Cûan = ciwan(cuwan)

Di hin şewezaran de ..li ciyê (y) tîpa (w) bikar
 tînin..û ji dêlva(i) li deverna tîpa(u) bikar tînin,

Nimone :

- Sûar = siwar = suyar

- Duem = diwem =duyem

Lê di hin şêwezarên dîtir de jî..(Botanî..) .. tîpa (h) li ciyê (w-y) bikar tînin ..

Nimone :

- Şîar = şiyar = şihar

- Gîa = giya = giha

Ê du dengdarên wekhev hatin dibin yek deng,. lê hin şêwezar dîsa(h-y) tavêjin nav wan..

Nimone :

- Cook = cok = cihok

- Kaa me=kâ me=kaya me

- Taa = ta = taya

4 - Ê sê dengdar pev gihjtin ..an du dengdarên kû (î-û) di orta wan de ..dîsa (w-y) li nav wan cîgirin lê bêyî kû (i-u) li pêşiya xwe bikar bînin çiku ew xwe tavêjin nava du dengedaran..lewra (i-u) ne gerekî ,

Nimone :

- Koleîe = koleye
- Şaîan = şayan
- Rauan = rawan
- Rêuî = rêwî
- Şêuaz = şêwaz
- Kauga = kawa
- Zêua = zêwa
- Kauî = kawî
- Sêuî = sêwî
- Bûîin = bûyin

Dêmekî di pevghîjtina sê dengedaran de (w-y)
dibin cîgirên tîpa navîn(ortê)..

Arîşa(aloziya) tîpa /y/ di axaftin û rênivîsa kurdî de

Masî- azadî- sêwî

Rê- dê- şê

Ga- ba- çiya

Şêwe(hawe)- xurme- gewde

Rû- mû- stû- şû(şo)

Ço- ho- ro

Dema ku em li pîvera zimanê kurdî dinêrin .. em pêrgî pîr arîşên dûvdirêj dibin, çi di warê axaftinê de û çi di warê nivîsê de, bindestiya zimanê kurdî û ewê jiyana gundîtî û bêyî zanîn ...h..w..d..bi bandora şêwezarên deverkî, holeké mezin ji şaşî û çewtîyê re di cewşena kêferata pîtoli de ava kiriye... lewra roj bi roj alozî mezintir dibe û arîşe berfirehtir dibe.

Emê nuha ji evan arîşeyên bêyî bingehe..a herî eşkere û berçav şîrove bikin.. ango bi alîkariya ewan bêjên(bêjeyên) jorîn emê şaşî û xwariyê ji rastiyê bidine naskirin .

Ê-A-ÊN : sê alavin heyina samanî û arziyê tekez dikin, ango dema ku dibin paşkokên cihê..(ê) dibe alava arziyê ji nêr re û (a) boy mêye û (ên) alava arziya komêye...

Dema ku (ê-a-ên/êd-êt/) ji gotinê cihê bibin ,ew hersê alav ên tekeziya arziyêne..dêmek arziya tiştan li tiştinî dîtir vedigerînin ..

Wekî : Ew bar ê meye

Pertûka mêjoyî a me bû

Ew dibistan ên/êd-êt/ mene

Lê ku paşgîrên pêgeh(pêvegihîjtî) hatin nivîsandin ew hersê dibin pênavêt pêgehî (pêgihîjtî)..

Wekî : Ew barê meye

Pertûka mêjoya me bû

Ew dibistanên-êd-êt mene

Mebestî me ji evê şirovekirinê ewe ku em di rêya berfireh re xwe bi xwestêka xwe bigihêjin û xwestêka me jî her ew gote an

bêjeya kú di dawiya xwe de li ser tîpêke
dengedar radiweste..

Mînak : ji mînakên despêka mijara me..

Masî- azadî- sêwî- rê- dê- ga- çiya- xurme-
gewde....

Her gotînek ji evan mînakan bi du darêjan li
gor mebesta me bi (ê-a-ên..) re tete dariştin :

1- (ê-a-ên..) alavên arzî û samaniyêne:
paşgirên cihêne..

Wek : Ev masî ê deryaye ne ê robaraye (..ên-
êd-êt deryane...)

Azadî a hişmendaye ne a bêhişaye (..ên-
êd-êt hişmendane...)

Ew sêwî ê zîrek bû (...ên-êd-êt zîrek
bûn...)

Ev rê a gunde ne a bajêre (..ên-êd-êt
gundin...)

Ev dê a meye ne a kesên dîtire (..ên-êd-êt
mene...)

Ga ê Mîrane ne ê Mîstoye (...ên-êd-êt
Mîtanin..)

Ka a nîskaye ne a genime

Ev xurme a Cîhane ne a Navdare (..ên-
êd-êt Cîhanin..)

Ew gewde ê mêre ne ê jinêye (..ên-êd-êt
mêrane ..)

2- (ê-a-ên...) pênavêd pêvegihîjtî : paşgîrên
pêgehî..

Wek' : Ev masiyê deryaye ne masiyê robaraye
(masiyên-êd-êt deryane)

Azadiya hişmendaye ne azadiya
bêhişaye (azadiyên hişmendane)

Ew sêwiyê zîreke (sêwiyên zîrekin)

Rêya gunde ne rêya bajêre (rêyên
gundin)

Dêya meye ne dêya kesên diye (dêyên
mene)

Gayê Mîtane ne gayê Mistoye
(gayên Mîtanin)

Ka(kaya) nîskaye ne kaya genime

Xurma Cîhane ne xurma Navdare (
xurmên/xurmeyên/ Cîhanin)

Gewdê(gewdeyê) mêre ne gewdeyê
jinêye(gewdên mêrane)

Li gor herdû darêjan (1-2-) têtê nasîn kû arîşe
nine, çîku di rêzanên duristê re derbas bûne..

Lê arîşe û pisgirêk ewe a kû em wê (y) a
navbirî du dengedaran di darêja duwem de
vegerînin darêja yekemî kû (ê-a-ên..) tê de
alavên arziyêne û cihê têtin nivîsandin , em
wan alavan tevî (y) a navbirî cihê bibêjin û
binivîsin .. ev şasiya herî beloqe..

Wekî : em bibêjin

Ev masî yê meye.... **yê**

Azadî ya hişmendaye.... **ya**

Ew sêwî yê zîreke **Yê**

Ev rê ya gunde **ya**

Ev dê ya meye **ya**

Ga yê Mîtane **yê**

Ka ya nîskaye **ya**

Ev xurme ya Cihane **ya**

Ew gewde yê mêre **yê**

Heger em evî şeweyê axaftinê û nivîsandinê
hilbijêrin û rast bibînin pêdivêye ku em tîpên
(w-h) jî di evê darêjê de bikin karmend û bi
pîvera evî biwarî (sebarek bi evê pîvanê)
bipîvin , çikû ew jî mîna rola (y) di navbera du
dengedaran de bi kar têtin...

(h) di hin şewezaran de li şûna (w-y) bi
kar têt..

Wekî :

Masihê me- rêha gund- xurmeha Cîhan-
gewdehê mêr....h ..w..d.

(w) bi dengedarên(u-o-û) re bi kar têt..

Wek' : Rû+ê = ruwê bedew

Mû+ên = muwên bizinê

Stû+ê = stuwê te

Şo(şû)+a = şuwa îne

Di evan mînakên de (a-ê-ên..) pênavên
pêvegihîjtîne û (h-w) karmendin di rajeya
navbiriyê dene, ew jî pêwîstîna mîna (y) .. ango
ku em li gor çewtî û şasiyê herin pêdivêye em
mafê (y) bidine (h-w) jî, herwekî ku bi çi awayî
em (y) hildigirin û bi darêjê re diguhêzînin
raweya pênavêd tekeziya arziyê (yê-ya-yên..),
(h-w) jî wê bibine (hê-ha-hên..) û (wê-wa-
wên..) ..

Wek' : Azadiya me = azadî ya me

Masihê me = masî hê me

Ruwê me = ru wê me

Û ev arîşe dinasîne ku em di guhêztina (y) de
jî bi evî awayî şaşin...

(h-w-y) derbasî navbera du dengedarêd
 pevghîjî dîbin dakû rawestîne di navbera du
 dengedarên li pey hev de bikujin û bilêvkirinê
 şayik û zelal bikin û mafê rewanbêjîyê bidêne..

Lê kû dengêd paşgir(ê-a-ên..) cihê bûn ango ji
 raweya pênavêt pêghêjî derketin û bûn
 alavêd arzî û samaniyê ..tu rola (y) êdî namîne ,
 herwekî kû mefaya (h-w) jî namîne..

.....

ALAVÊN NERÊNIYÊ (NAYIN)

1- **Bi karê tenê re** : navekî an kârakî an
pêrnavekî jêderî û hevdûdanî bi van alavan
(ne-na) ..ji karê xurû(bêcan) belû dîke ..

Nimone :

- Dikeve = nakeve = nakev (nuhok)

Şûna (di)ya berdewamiyê

- Radiket = ranediket = raneketî (bûriyê
berdewam)

Berya (di)ya berdewamiyê (ne)ya nerênîyê
hatiye .

(di) di dema bûrî de (di bûriyê berdewam de) li
ciyê xwe dimîne ..daku berdewamiya bersivê ,
di nerênîyê de jî tekez bike, lê di nuhok de xwe
bi (na) di dûxa nerênîyê de diguhêre .

Nimone :

- Radiweste = ranaweste

- Ez dikenim= ez nakenim

(ne - na) du alavên neyinêne di ayinde de xwe bi pêşgira (bi) diguhêrin.

Nimone :

- Ewê bikeve = ew nakeve (ayinde)

- Bikeve = nekeve (ayinde)

Di raweya bersiv û saloxê de darêj bi (na) hevwek dibe..

Nimone :

- Nuha dixebîte = naxebîte (nuhok)

- Wê bixebîte = naxebîte (ayinde)

Lê di bûriyê derhatî(mercîn) de (ne) dîsa dibe şûngira (bi) .

Nimone :

- Kû ew biketa = kû ew neketa

- Ewê biketa = ewê neketa(nediket)

Lê bersiva mercîn di dema bûrî de xwe bi darêja bûriyê berdewam bikar tîne û (di) a

berdewamiyê dibe berdêliya (bi) a nîşandekâ ayinde..

Nimone :

- Wê biketá = nediket

Bi (wê-dê) alavên ayindê ře û di dema bûrî de..alava berdewamiyê (di) dibe navbîra (ne) û karê bûrî.

Nimone :

- Ez dê biketma = ez nediketim

- Ew wê biketá = ew nediket

Berya tîpên pêbest (ne) cihêye çikû tîpên pêbest tevde (di-bi-ji-li..) ne pêgihêjin û her weha jî alavên tekeziya wan(de-be-ve-ře..) cihêne.

Nimone :

- Di hundir de = ne di hundir de

- Bi darê ve = ne bi darê ve

- Ji wan ře = ne ji wan ře

Bi bêjeyên hevbend re: kû pêşgirên pêgihêj beşdarê hevbendiyê bin , di hemû darêjan de (ne-na) xwe bi karê rehmakî di gihêjînî û pêşgiran li pê xwe dihêlin (dikevin navbera pêşgirê û kar de).

Nimone :

- Raket = raneket
- Vexwar = venexwar
- Hildigire = hilnagire
- Datê = danayê
- Wergerîn = wermegerîn
- Vêxim = vênexim

Têbînî: pîtoliya ziman dinasîne kû di raweya nerênîyê de karê resen tenê nerên dibe û pêşgira pêgeh karmenda hevbendiyêye ...nabe kû bi reha kar re dûxa nerênîyê bistîne dêmek:

Narazê şaşê .. û ranazê rastê.

Alavên nerênîyê di dûxa biryarî (fermanî) de:

Di biryarê(fermanê) de : (ne) dibe (me)..

Nimone :

- Bikev = mekev

- Bikuj = mekuj

(me) tenha di biryarê de cîgire ..da ku bi hin karan re dûxa bersivê ji darêja fermanî venasîne.., nemaze bi karnav û jêderan re..û bi taybetî boy ayinde.

Nimone :

- Kêwa wî ne reve ha (haydarî)

(tekeziya toniya(raweya) neyinê)

- Bila ew mereve (biryar)

- Ne dizin , dibe ku ew rêwî bin

(karê diziyê nakin, dûx û raweye)

- Medizin , diziyê mekin (biryar)

- Ne tirs û ne rev li ba min heye .
- Metirse , xw mexe tirsê (biryar)
- Memir, canê xwe mede (biryar)

Rêzanînek(rêzîkek) :

Dêmekî ku (me) alava nerênîyê di biryarê de ..
 ciyê (bi) di toniya biryarî de bikar bê ,..darêja
 nerênîyê pê rewanbêjtir dibe ji (ne),ewkî çawa
 ku (na) di berdewamiyê de ciyê (di) digire û
 rewanbêjîyê bi cî dîke.

2- **Bi du karan û bêhtir re** : ..an jî bi
 pevguhertina wateya çavkaniyan û maîkan..
 (ne-na) di vê darêjê de dibin pêşkokên heçê
 pêşgirên pêgehên kar jî.

Nimone :

- Diketî û radibû = ne diketî û ne radibû
 (bersive û tekeziye ..di bûrî deye)
- Diçe û radizê = ne diçe û ne radizê
 (bersive û tekeziye .. di nuhokî deye)

- Hilkişandin = ne hilkişandin

(jêder wateya çavkaniyêye)

- Hilkişandî = hilnekişandî

(rewş û dûx û baraye)

Ev şêwe heyku bi karekî tenê re gumana wateyêke dîtir ava bîkê..

Nimone :

- Ew ne dixwe û ne vedixwe

Dêmekî belû dibe(tê nasîn) ku ew karekî dîtir dikê , çikû ev bersiv karekî nepen li piştî nerênîyê bi guman dikê û tekeziya wî gumankarî bi (lê-welî- belê-balo...h..w..)

Nimone :

- Ez dişewitînim = ez na(ne) dişewitînim

lê ez dikelînim ,belê ez dibirêjim..û ku bibe ez naşewitînim ..dêmekî ez biryara bidawî kirina kar distînim ,lewra nema gereke ku ez li dû binêrim,bi vê darêjê dibe ku hevokêke dirêjî neyinî bibe

da'ku bersiveke ji gumanên nuh bi erênî
jêre peyda bibe û tekez bibe..

-Azad û Şahnaz bûn..ên ku li ahengê bûn =

Ne Azad û Şahnaz bûn..ên ku li ahengê
bûn, balo Ferhad û Şîrîn bûn , an jî Azad û
Şahnaz ne li ahengê bûn, belê Azad û
Şahnaz li malê bûn ... û her weha di hemû
darêjan de...

Têbînî: nas bûye ku (di) alava berdewamiyêye
di bûrî de bi alav nerênîyê (ne) re tê û di
nuhokê de bi alava nerênîyê (na) tê
guhêrtin , lê hindek raweyên awarte bi
dûx û rewşan re jêre hene , di(jêderan û
karanavan de...h..w..) şîtyare.. ango
alaveke nerênîyêyî dîtir (ni) xwe berz
dike û bikar tê û di erênî û nerênîyê de
rola (di) dimirîne...

Mînak:

- Dikare = kare = nedikare = nikare
- Dizan=zane(zana)=nedizan=nizan

- Zanîbû=nizanîbû
- Zanibe = nizanibe
- Dîkarim =kîarim = nîkarim

Her wekî kû (bi) tîpeke pébestê û (bê) bûye
alava nerênîyênî ne yekser:

- Bi xweşî = bê xweşî
- Bi zanîn = bê zanî

.....

Nerênî û nerênîya nerênîyê :**Têbînî:**

Íku (na) bi tenha xwe (cihê) hat ..ew alaveke neyinê tekez dike.

Nimone :

- Na ezê bikujim - na ez naxum

Lê íku (na) pégihêj hat ..ew jî mîna (ne) li henkûfî darêjên hevokê..karê nerênî tekez dike.

Nimone :

- Ez naçim - ew nayê(na+ê)

- Tú nediçû- em nereviya bûn

Di dûxa biryarî de (ne) di hin şêwezarên kurdî de (weke íku me berya nuha şanî daye) ..dibe (me) ,çíku girînge em jî pîrbare dikin .

Nimone :

- Mekene- megirî- metirse

- Mavêje- meleyzin- meyên

Lê hin durvên resen hene kú nerênîyê nerên dikin..lewra pêwîstî bîranînêne:

1- Kú (na) cihê hat' û bi dûvre nerênî dîsa bi (na) hat'..dibe nayin û tonî bersiv û fermane û darêj nuhoke'..û ayindeye..

Nimone :

- Na naxwe (na xwarinê naxwe)

- Na natirse (na ji tiştêkî natirse)

2 - Kú (na) cihê be û (ne) nerênîyê bide..dibe nerênîya neyinê ..û darêj di bûrî de bersive.. lê di nuho' û ayinde de biryare û (ne) dibe (me)..

Nimone :

- Na nema - na neçû (bûrî)

- Na meyê - na meken (biryar)

- Na merev - na mek' (biryar)

3 - Dema kú (na) cihê be û (ne) di nuho' de berya (di)ya berdewamiyê hat'..dibe nerênîya

raweyê bi tevayî û raweyeke dîtir dinasîne..
lê di bûrî de bersive û tekeziya saloxêye ..

Nimone :

- Na nedidize , dêmekî ne bi kârê
diziyê radibe..karekî dîtir dike dibe
ku eşkere be. (nuhok)
- Na nedikeniya .. û hew..!!

4 - Kû (ne) bû pêşgira (na-ne) herdû pêşgirên
nerênîyênî pêgihêj.. dibe raweya nerênîya
nerênîyê û bersiveke nû..an saloxeke nû
dinase û tekez dike...

Nimone :

- Ne naxwe = dixwe
- Ne nagirî = dêmek digirî
- Ne neraste = dibe ku rast be jî.
- Ne nedidît = didît

Lê di raweya pirseyarî de .. pêwîstî bersivêye..

Nimone :

- Ne naxwe ? .. de bila nexwe..

- Ne nerastê ?.. ka a rast çiyê ?

5 - *Ku* (hew-tenê) li dû evan darêjan hatin
 ..wateya nerênîya raweya kar..û raweya
 karekî an rewşekê an navekî dîtir jî dinasîne
 û an jî neyin dikê.

Nimone :

- Ne tenê neqence = dêmek hin rewşên dîtir jê
 re hene.

- Ne qence û ne pake .. û derewîne.

- Ne hew ew nehat ..Aras jî nehat û Azad jî
 nehat .

- Ne nekeniya tenê .. negirnijî û xeyidî û
 werezdar jî bû .

- Na hew naçe mala Azad..dibe Ku biçê
 mala Memo .

- Na bitenê neyê..bi hinî dîtir re wer .

- Na hew nediçû .. lê wê bileyizta .. rûništa .

- Ne tenê nagirî..napéyive jî .

Têbînî :

Di ayinde de bi karên gûmanî re (ne)
alava nerênîyê bikar tê..

Nimone :

(eger- hey- kakû- ta ..) nereve..

Bi alavên merciyê re :

Nimone :

- Kû nereve

Bi (divê- nabe) û bi biryarê(fermanê) re (ne) bi
(me) hevgel dibe..

Nimone :

- Nekuj = mekuj

- Mekene- divê meçe- mexwe nabe- medize .

Erêniya erêniyê (tekeziya tekeziyê)

Dûbarekirina rewşekê(rengedêrekê) an dûxekê (raweyekê) tekeziya erêniyê bi cî dibe..

Nimone :

- Mêrê mêr bû - jina jin bû

- Başê baş - qenca qenc

Alavên paşgir .. ên nijadî ku tuxum dinasîn

(ê) boy nêre û (a) boy mêye û (ên) boy komêye,
lê di raweya nenasîyê de (ek) boy kete û (id-in)
boy komê ..dibin paşgirêd rewşê.

Paşgira nijadî (î) boy tuxumê nêre û (e) boy
mêye..

Nimone :

- Mêrekî mêre - qîzeke qîze

Û boy komê (inî-ine-id-êd..) paşgirin ..

Nimone :

- Xortinî xortin - keçine keçin

- Xurtêd xurtin - şêrid şêrin

PÊRNAVÊD NÎŞANDANÊ

{NÎŞANNAV}

Pêrnaveîd nîşandanê :

Şûna kára û navan bi şeweyê
nîşandanê digirin, ew jî mîna
Pêrnaveîd kesane du komin:

1- (ev-ew-evana-ewana) .. bi tekezîyê re dibin
(eve-ewe-evîn-ewîn)..zayînda nêr û mê nine.

Mînak :

- Ev dize = eve diz
- Ew mêre = ewe mêr
- Evana şêrin = evîn şêr
- Ewana kêçin = ewîn kêç

Di bûrî de bi karê salteger re çîgirê kára bikar
tên û di nuhok û ayinde de bi hemû darêjan ..bi
karê salteger û derhîngêv re jî kára bikar tên.

Mînak :

- Ew gur reviya (bûrî)
- Ev dar diheje (nuhok')
- Evana dê birevin (ayinde)
- Ew xortana wê şiyarbin (ayinde)

(ana) paşgira nav tê nîşandeka komêye.

2- {evî(vî-viya) -evê(vê-vêya) -ewî(wî-wiya) -
ewê(wê-wêya) -evan(van) -ewan(wan)} ..di
bûrî de bi karê derhingêv re wekî kara bikar
tên ..lê di nuhok' û ayinde de bi hemû dûxan
re dibin berkar..

Mînak :

- Evî karî şîrê dê mêt
- Viya şîrê dê mêt (bûrî)
- Siwar li ewê hespê digere
- Siwar li wêya digere (nuhok')
- Heval wê ewan dara bibiře
- Hevalê wan bibiře (ayinde)

Rêzan(rêzik):

Kû pênavên nîşandanê..çi nêz û çî
 dûr.. bi nav re hatin ew nîşannavin,
 lê kû ketin şûna nav de.. dibin
 pênavêd nîşandanê .

Mînak :

- Ev gul ji wê gulê bihinxweştire
- Ev boy nêz û wê boy dûr nîşannavin
- Evê ew dît û ewê(wê) ev nedidît

Evê- ew- ewê- ev . . pênavêd nîşandanêne .

- Ewana mirovêd mene

(î) ji nêr re û (ê) jibo mê.. herdû dibin paşgirên navê nîşandayî..

Mînak :

- Evê keçê - ewî kûrî

Tevî kû pênavêd nîşandanê û nîşannav jî cihê
 têne nivîsîn .. lê kû (evê) bû pêşgira (salê- carê-
 rojê- şevê) .. xwe bi (î) diguhêre û(î) jî pêgihêj
 dibe..

Mînak :

- Evê salê = îsal
- Evê carê = îcar
- Evê rojê = îroj
- Evê şevê = îşev

Têbînî :

(han-hanê-ha-he) alavên tekeziya
pêrnavêd nîşandanê û nîşannavane..

Mînak :

- Ew keça ha qence
- Ewa hanê qence
- Ev xortê ha(he) ciwanmêre
- Evê ha ciwanmêre
- Evêd-ewêd han(hanê) zarxweşin

Di hevokâ dawî de tibab û babetên celeb têne
naskirin.., dêmekî êd ne zarxweş jî hene..

Nimone :

- Ev dara ha şêne

Ango ji dara ev şêne û heyku ên neşên jî hebin.

Agahî: pênavên nîşandanên ku dûr û nêzîk
nanasînin jî evin : (ê-a-ên-êt-êk), lê
hejmar û zayindê(nêr-mê) dinasînin...,
herdem karane û alav girêdanê(ku) bi
wan reye.

Wek' : Ê hatî Azade- A ku tu dibêjî Bêrivane-
Êt nezan hûnin- Êk here mêre- Ên
çûyî piştirin.

(ev-ew) mîna pênavê kesîn(ew) ji koma (ez) di
hevokê de bikar tên, (evî-evê-ewî-ewê) jî mîna
pênavêd kesîn(wî-wê) ji koma (min) di hevokê
de bi kar tên.

PÊRNAVÊD PÊGIHÊJTÎ

Pêdivêye kú hevoka pêgeh saloxî be daku pêrnavekî ligor pêgihêjtîné tède peyda bibe , ew havila kú di pevghêjtîné de xuyan dibe bi navê berya wê ve girê bide , .. û pêrnavekê pêgihêjtîné jî evin :

(ê kú - a kú) boy nêr û mê , û (ên kú) boy komîne.

Nimone :

- Ê kú pertûk xwendiyê
- A kú karmende
- Ên kú şoreşgerin

Pêrnavekê pêgihêjtî bi tena xwe káraye:

Nimone :

- Ê kú agir dada
- A kú çû bêriyê
- Ên kú dibistan ava kirin

Pêrnave pêgihêjtî dibe berkar jî ku kara nepen be.. û (hat- tê- hatin- tên- pê- werin) li pê pêrnave pêgihêjtî û berya kar tên ..

Nimone :

- Ê ku hate kujtin
- A ku tê veşartin
- Ên ku pêne revandin

Dibe ku alava (ku) bête avêjtin boy sivikkirina devikî ..

Nimone :

- Ê ku hate dizîn = ê hate dizîn
- A ku çû = a çuyî
- Ên ku reviyên = ên reviyên

Bi devokê ev pêrnave verêz bûne, wek:

Evê ha=(vîna-viya-evîna..), eva ha = (evêna-vêya..),(vana-wîna-wêna-ewaye-wana..û..h..w.)

PÊRNAVÊD PIRSEYARIYÊ

(gît)

Pêrnaved pirseyarîyê :

(kê-kî- kîjan) boy hişmend û candaran
 , û (çi- çima-çawa-çilo..) boy babetê
 bêcane , şûna nav bi darêja pirseyarî
 digirin,(çend) ji hejmarê re,(kengî)ji
 demê re,(ku) ji cîh û deverê re,(ma-gelo-
 qey-erê-aya...)..,tevde şûna nav û kára û
 di hin raweyan de ciyê berkar jî digirin.

Mînak :

- Ew kiye ? - Şêzad kîjane ?
- Çi kese ? - çi renga ?-Kengî hatin?
- Tû ji kuyî? (ji ku der û deverêyî)
- Ma tû ji vire?- Çend birane?
- Tû çawayî? - Hûn çilo(çer) dikin?
- Gelo dibe?

Agahî:

- Kîjan = kî ji wan - kî ji van

Têbînî:

- Kî û kê ?

Kî: di bûrî de bi karê saltegêr re şûngirê kára û pênav û nave , û di nuhoê û ayinde de bi karê derhingêv û saltegêr re jî dibe şûngirê kára û berkar jî ..

Nimone :

- Kî çû ? (kára- bûrî)
- Kî reviya ? (kára- bûrî)
- Kî diçe ? (kára- nuhoê)
- Kî biçe ? (kára- ayinde)
- Ew kiye ? (berkar-nuhoê)
- Tê kî be ? (berkar-ayinde)
- Tê kîjan be ? (berkar-ayinde)

Lê di bûrî de bi karê derhingêv re şûngirê berkar tê ..

Mînak :

- Kî revand ? - kî xwar ? (berkar)

Kê : di bûrî de bi karê derhingêv re dibe şûngirê kara û bi karê saltegêr re ciyê berkarê nedurîst(neyekser) digire ..

Mînak :

- Kê dar şikand ? (kara)

- Kê paleya we kir ?

- Bi kê re çû ? (berkar)

Lê di nuhokê û ayinde de bi karên saltegêr û derhingêv re jî dibe cîgirê berkarê neyekser..

Mînak :

- Bi kê re dikene? - bi kê re direve ?

- Ji kê ve xuyan be ? kê nas bike?

PÊRNAVÊD ARZÎ

Pêrnaved arzî : şûna navên tiştan digirin..û
 pêrnaven arzî evin (ê)jibo nêr û
 (a) boy mê û (ên) ji komê re..

Mînak :

- Birê(birayê) min
- Xûşka té
- Xûşkên me
- Birayên we
- Xûşka min û birayê wan

Pêrnave arziyê (xwe) giştiye..bi hemû darêj û
 raweyan re bikar tê..

Mînak :

- Beranê xwe - hevalêd xwe
- Min xwe - té xwe - wî xwe - wê xwe

- Me xwe - we xwe - wan xwe

- Ez xwe - tú xwe - ew xwe

- Em xwe - hûn xwe - ewên(ewan) xwe

PÊRNAVÊD NEPEN

Pêrnâvêd nepen: (yek'-tu-her-hin-pîr- hemû) bi
 (kes-mirov-tişt) re tên..û bi
 awayekî veşirtî nasîn û
 xuyankirinekê dide.

Mînak :

- Yek' kes (kesek')
- Tu kes- tu tişt'-tu mirov
- Hin kes (hinek'-kesin)
- Hin tişt'(hinek' tişt'- tiştin)
- Hinek' mirov(mirovin)
- Her kes-her tişt'-her mirov

BERÊ SÊYEM

NAV

Nav : lêvokeke xweguhêre(sanbole) boy nasiya
mirov ... lawir ... û tiştaye ...

Nimone :

- **Mirov**: Kawa - Zuhrab - Binefş -Zîn

- **Lawir**: şêr - kerqolan - kew - ejdîhar

- **Tişt**: çiya - asîman - ziving - zemîn

Û jibo wateyeke nepelandî û nediyer :

Nimone :

- **Bext** - derd - dawer - hêvî

Nav bi du cureyan şirove dibe :

1- Nasenav :

Nimone :

- **Kîwan** - Amed - Zîlan

2- Hevbendenav (jêpernav):

Goteyek bi pêşgir û paşgiran re..
an jî bi goteyeke dîtir re....

Nimone :

- Gulîzar - Şahyar - Ciwanmêr
- Dilşad - Serkan - Gulîştan

Nav û dûnav :

Nimone :

- Bavê Şêrzad - Diya Kawa

Rewşenav:

Ji qencî an keçiyên pesinda reye..

Nimone :

- Réber - Çavbeq - Serxur
- Bêbext - Şervan- Sermezin

Dûxên nav:

1- Bêcan : du curene..

A- Xwenav :

Navê xurûye û xwewatêye..

Nimone :

- Mirov- zêr- berf
- Baran- kevîr- ar
- Zar- kew- mast

B- Rezbernav:

Navê tiştê nepelandî û nedîtî
dinasîne...

Nimone :

- Zanestî- reşayî- kovani
- Ronahî- mêrxasî- hingivîn

2- Jêpernav :

Navên jêper ji bilî xwe hatîne..

Nimone :

- Zana- Hozan- Rêwî

Jêdernav:

Navên jêderî bi xwe makîn..

Nimone :

- Bez- rev- ken-girî
- Kirîn- firoştin-bazirgan

Celebên nay: du celebin..

1- Navên Şênberî :

Tiştê pelandî û diyer dinasîne

Nimone :

- Çiya- Dar- Ax
- Hesin- Gul- Mêwe

2- Navên rezberî :

Nimone :

- Hay- hest- hiş
- Bîr- xewn- raman

Navêd koman :

Komelêd candaran dinasîne..

Nimone :

- Civať-lek'(leq)-êl-hoz.. (boy:mirovan)
- Naxir (boy:dewaran)
- Kêrî (boy:pêz)
- Garan (boy:çêlekân)
- Boş (boy:deveyan)
- Ref (boy:balindeyan)
- Biř(biřik) (boy:hindek ji hemûyan)

Têbînî:

Navêd nêr û navêd mê ligor bihîztîné
tên., dema kû ne jêper bin..

Nimone :

- Kêç - kûř
- Bizin - nêrî(nîrî)

- Mîh -beran
- Mirîşk- keleşêr(dîk)
- Hesp' - mehîn

Bi piřanî (dêl) boy lawirên diřende û(mê) boy fiřînk' û balindeyan mêbûnê dinasîne..

Nimone :

- Şêr = dêleşêr
- Sah = dêlesah
- Gur = dêlegur
- Kew = mêkew
- Kund = mêkund

Lê bi hin raweyên dîtir ře jî (mam- da- dê- nêriyê- beranê- péza ..) bikar tên..

Nimone :

- Mambiz- dapîr
- Déker (kermak)

- Nêriyê xezalan- beranê kwêvî (kovî)

- Péza reş- péza kovî

Navêd regez :

Her navekê danasîna celebê xwe dide..

ew navên ku babet û regezên tiştan
dinasînin..(bo jêvcihêkirina celebên)..

Nimone :

- Dewar- mal- çem

- Jin- ax- kepez- qelaç

- Çilo- berg- mêwe

Regezê her yekê an yekê ji wan jêv cudane..
ango Dewar.. hemû dewar.. û Jin ..hemû jin.. û
Kepez.. hemû kepez.. h...w...

Navêt amûrê :

Ewz û amûran dinasîne.. û ew jî du
curene :

1- Xurû :

Ji xweber ve hene..

Nimone :

- Meř - bêr - řim - peyal - hîz

2- Hevbend :

Bi pařgirên (dan- dank- çîv- ek-
ing-) ava dibin..

Nimone :

- Kildan- Kevçîdank

- Bîrek - derzîdank- pêçek

- Kîlçîv- rojing- badek

Navên cî :

Ên xurû: ji xweber ve hene..

Nimone :

- Xanî- pîn- rez

Ên hevbend: bi evan paşgiran (dan-
stân- geh- xane- zar) ava dibin

Nimone :

- Xwelîdan- meyxane

- Kurdistan- gulîzar- seyrangeh

Navê biçûkirinê :

Bi paşgira (ik) biçûkirin peyda dibe..

Nimone :

- Berx = berxik

- Gwîz = gwîzik

Û hin caran bi paşgira (çe) jî biçûkirin tê..

Nimone :

- Par = parçe
- Baḫ = baḫçe
- Daman = damançe
- Nave = navçe

NÊR Û MÊ DI NAV DE

Di zimanê kurdî (kurdmancî) de nav bi du nijadan nas dibe...nêrza û mêza , nijad û regez ..nêrza û mêza jev dinasîne ..

Mînak :

- Mîh û bizin mêne

- Beran û nêrî nêrin

Di kurdî de ji bilî navên kû hatine naskirin .. navin dîtir jî hene kû di her şewezaran de ne hevwekin, ango li gor bihîstinê nêr û mê dibin..

Mînak :

- Evî bayî = evê bayê

- Hespê me = hespa me

Lê bi nîşandekên nêr û mê (ê-o) ku dibin paşgirên pêgihêj û bi pênavêd arziyê(ê-a) û bi pênavêd nîşandanê(evî-evê-ewî-ewê...) tiştên xwestî ..nêr û mê dibin..

Mînak :

- Mêro- jinê- Memo- Zînê
- Kewê min- Kewa min
- Evî berxî - evê berxê
- Ewî karî - ewê karê

Navên nêr: ji evan hejmaran têne naskirin:

1- Seqa û keş:

- Ba - ewr - asîman - kej...

2- Xak û zemîn:

- Çiya - gir - qelaç - bağ - werz
- çem - robar -zinar - nizar -
- tulm - kandal- tixûb - sînor -
- kaş -şênkayî - şewl - giya -
- çilo - tevayên darên hişk ji bilî
- şivê {dar-text-beşt-tîrik-
- beyik-mircaq(mirdiyaq)} -
- kevîr - hîm

3- Cîh û war :

- Welat' - bajar - gund - xanî -
 hundur - kâvil - lehn - kon -
 dîwar

4- Laş û gewde :

- Por - mû - ser - mejî- hiş -
 çav - poz - guh - dev - deng -
 rû - diran - ziman - hust(stû) -
 pî - hestî - dil - dest - çeng -
 zik' - hur- rîv - durv - pîsî -
 şermecî - ling - cerg - hinav
 - gulî - çerm - pergâl - bez -
 hay - hest' - term - cendek' -
 can - giyan - mêt - law - kûr -
 bext' - hinav - kar

5- Xwarin û firaxên malê:

- Nan - genim - ceh - tirî - zebeş -
 kalik' - talik' - tirozî - arû - encûr -
 hingiv- mast' - şîr - penîr - dew - rûn
 - goşt - şekir - şîranî - gezo - êmiş -
 dahn- sindik' - misîn - çaydan - kwîz

- cewdik - heste - kevci - qazme - hiz
 - hac - sur - mertal - cenbil - destik ..

6- Cil u berg :

- Kiras - xiftan - kum - koloz -
 sal - sapik - cakêt - pantol -
 qapût - derpî - serwel - guhar -
 bazin - caw - ta (dezi) - ben -
 yelek(êlek)- gomlek- rext - zirx ..

7- Navên jêderî :

- ken - girî - navên rengan(
 sor- şîn- kesk- reş- zer....) - ji
 hejmarê (deh- sed- hezar-
 melyon ...) ..

Navên mê :

Tiştên mayî ji ewan mêjerên jorîn ..
 bi pîranî mêne tevlî darên ter u şîn .

Têbînî(1): hejmar li gor nijad nêr u mê dibe ..

Têbînî (2): herçi navêd komelên(cêzên) tuxum û
 mêwe û şendar û qatix û piř tiştên
 dîtir.... di darêja pirs û bersivê de ku
 nêr bin ket bi darêj dibin , çiku merce
 ku ew nav babet û cure kete dike.. lê
 ku mê bin komdarêjin , çiku merce
 ku ew nav babet û cure kom dike ...
 ango navêd babet nêrza kom dinasîne
 û mêza kete dinasîne

Mînak : dema ku kesek pirsê hebûnê bi
 gelamperî dike.. û bersiv tete dan
 (raweya pirs û bersivê).

Mê ...

- Nîsk = nîsk hene ?
- Nok = nok tunene
- Zeytûn= zeytûn hene?
- Dendik tunene?
- Mewij ninin
- Sêv tunene

- Hejîr hene
- Xurme hene?
- Êzing hene
- Mîh tunene
- Bizin hene?
- Çîra hene?
- Bêr hene
- Gul.. an.. kûlîlk.. hene?
- Pîvaz mane?

Nêr...

- Genim = genim heye
- Ceh = ceh tuneve..
- Tîrî = tîrî heye
- Pênîr heye
- Mast tuneve

- Sindik' heye
- Goşt nine
- Giya(gîha).. an .. Pincar.. heye

Û hin awarteyên evê rêzîkê hene dema ku ji nêr
 re tibabê kom dide nasîn û ji mê re tibabê ket
 dinasîne..

demekî navên babetî ketê nêr ketê dihêlin , û
 ketê mê kom dikin.. lê navên tibabî .. dibe ku
 hindek tiştan ji ketê nêr jî kom bikin û ketê mê
 jî ketê bihêlin, çiku bi terazûya tibab dipîvin..
 ne bi a babet ... lewra hin navêd nêrza jî kom
 tèn û hin navêd mêza jî ketê tèn..

Mînak :

- Libek' heye?
- Zebeş hene
- Xirtik' (dolme) tunene
- Şikêr tunene?
- Darçîn heye?

- Şêranî heye
 - Govend tuneeye
-

KAR

Kar : péyveké xweguhêre , karekî an bûyerekê
(kirinî- bûyinî) bi demekê re dinasîne..

Mînak :

- Min Şêrîn **dît**
- Ez **dilezînim**
- Bekoyê ewaniyê **bike**

Rewanbêjiya (Bekoyê) ji (Beko wê) hatiye..
çiku (wê) ji pênavê (ew) re (eger kete be û
eger kom be jî) alava berdewamiyêye,
herwekî ku (dê) boy pênavêd (ez-tu-em-hûn)..
alava berdewamiyêye..û raweya (ê) dibe ku
bibe pênavê arziyê jî di dûxa nîr ûmercîn
deye... Beko ê ewaniyê dike..

Rêzik(rêzanînk):

Berkar berya kar tê .. û kara.. an
nav.. an pênav jî .. berya giştan
(tevan- hemûyan) tê ..

Mînak :

- Ez mêweyê ji darê dikim
- Çeto ava germ sar dike
- Nivîser pertûka xwe belav dike

KÊŞAN: guhêztina kar bi awayekî berbi qewarake nas de .. û di demeke xwestî de ...

Kar bi rêzanan ava dibe :

- 1- Tiştên kesane...
- 2- Tiştên tibabî..
- 3- Çax û dem...
- 4- Pîvan û dûzan û sazî..

Hêmenên avakirina kar :

Rakêşa rûxsarên kêşan û vewêniya tûzik û rêxistinên darêjên sazkirina rêzimaniya kare.

1- kesane : her karekî xwedî karaye (nav - pêrnav) û kar pêve girêdayiye .. û ew kes dibe karayê kar,.. û di her karekî de sê kes tene nasîn ..

1- Axavtinkar :

Wek' :

Min kir - min bir

2- Diyer (pêraxêv) :

Wek' :

Tê kir - tu çû

3- Nediye :

Wek' :

Wî dizî

2- Tibab : kar di kurdî de du tibabin (kete-kom)

1- Kû kára û berkar kete bin kar jî kete têt..

Wek :

Azad Şêr dît

Wî dar biî

2- Kû yek ji wan an tev kom bin kar jî kom têt..

Wek :

Ferhad û Salar gulek çinîn

Kardox Şîrîn û Leyla dîtîn

Di hevokâ pêşî de kára kome.. û di a dawî de berkar kome.. lê kar di herdiwan de kome.

3-Çaxên kar : darêjên demê ji kar re hene dako toniya kar di çax û heyamê kar de belû bibe, dem berdewame û kar jî pêre bi darêj dibe.. û ev alav jêre alîkarin(bû-ba-be-kir -ye-me-ne..) ..bûyer û kar di rêkeftêkê (demekê) de pêk nayên û dem jî di yek radeyê de nayê .. balo

dem berdewame , lewra kar jî
beyî demê pêk nayê..

1- Dema bûrî (buhêrkî) : ragihana bûyina
kirina kar di berî dema axaftinê de
dike (dema berya axaftinêye)...

Mînak :

- Xwend - kirî

- Firotibû - dikeniya

Bi herdû komêd pênavan (koma-ez-tu-ew-
em-hûn-ew+an-) û (koma-min-te-wî-wê-
me-we-wan-) li pêşiya xwe qayile..

Mînak :

- Min xwarin xwar

- Ez ji ber gur reviyam

Qonaşêd bûrî : dema bûrî bi du qonaşan nas
dibe.. dûr(mêj) û nêz..

1- Bûriyê dûrê guhêztî : dema neberçave .. dûrî
dîtinêye gûman tê de
heye..

Wek' :

Ez çûme - min dîtiye

(e) paşgire .. pêgihêje .. nîşanka dûriyêye

2- Bûriyê nêz (durist): dema berçav û yeksere ..
gûman tê de nine ..
tekeze..û darêj bi avêjtina
paşgirê serast dibe..

Wek' :

Ez çûm - min dît

Ew ketin - wan revand

Beşên bûrî : du beşin .. berdewam û
tekûz(kutahî)..

1- Bûriyê berdewam: bi alîkariya (hê-hên) li
pêsiya kar berdewamiya

bûrî nas dibe û pêşgira pêgihêj
(di) alava berdewamiyêye ..

Mînak :

Dixwar = hê dixwar

Difîriyan = hên difîriyan

2- Bûriyê tekûzê dûr : bi karê bûyinî û kîrinî re
di dema bûrî de alava
(bû) dibe paşgira pêgihêj

Mînak :

Ketibû - reviya bûn

Sax bû - mirî bû

Lê kû gûman an pîrs xwezî...h..w.. peyda be
(ba-be-bana) li gor komê û kete dibin paşgirên
pêgihêj..

Mînak :

Kû hatîba

Kaku miribana

Eger reviyabe

Raweya bûriyê bersiva ayindê jî ji bîr nabe :

Mînak :

Minê bixwara

Ezê bihatama(hatibama)

2- *Dema nû* (nuhok) : ev dem bixwe dema
axaftinêye (heyine) nederbase.. hê em
têde dijîn ...du beşe..

1- Nuhokê sade: kuta û tekûze ..

Mînak :

- Ez saxim - tu heyî

2- Nuhokê berdewam :

Alava berdewamiyê (di)
pêşgire û alavêd tekeziya koma
pênavê (ez) paşgirin..

Mînak :

- Dişewite - dinivîsin - dixwazî

(ni-na-ne) alavên nerênîyê û (pê-jê-lê...) gîtên
saloxî ji nuhokê re alîkarin...

Mînak :

- Tu kes nizane wê di sipê de çi bibe
- Ême em jê tînin û em pê dikenin û em
lê dimînin....

3- *Ayinde û biryar*(ferman) : ew dema ku li
piştî axaftinêye (hê wê bêt).. û (bi)
pêsgira kar piştî nîşandekên ayindê
(wê-dê) têt..

Mînak :

- Ez dê biçim
- Ew wê koçber bibe
- Meşev- mediz - meken (biryar)
- Ezê biçim gulîstanê
- Zîne bête dibîstanê

Ravekirin:

- Ji ezê (ê) xurdebêjêke paşgire û kurte wateya dûxa (ê-yê) pêrnave kesînî veşirtî dide û darêj jî eve : **ez ê (yê) dê biçim gulîstanê**

-Ji zînê (ê) nîşankê mêye wekî kû (o) nîşankê nêre û darêj jî eve : **zînê wê bête dibîstanê**

Şêrîn(ew+ê) biçê malê = şaşê û keçe

Şêrîn(ew+a) biçê malê = durustê

Şêrîn(ya+wê)biçê malê = darêje

Dêmek:

(ew wê) biçê malê

-Girînge kû mafê(w)winda nebe û (wê) ne lihevxiştîye .. (ew) pêrnave ji hevokê dertê .. lê (wê) alava ayindêye û hevalbenda (dê)ye di axaftinê de dimîne..

Wek:

Şêrîn wê biçê malê

Û beşnî dîtir ên cuda hene:

Wek':

Tû xwe ji bîr meké

Kû hûn herin malê

Eger bimirin

Û ayinde bi çax û demên dûr û nêz re piş durv
û şeweyan ravedikê.

Di ayindê de (wê-dê) nîşandekên ayindê û (na-
ne-ni) alavên nerênîyê .. û (kû-eger.....)
nîşandekên gûman û pirs û xweziyê û (ji-jê-lê-
di-bi- da-ta....) tîpêd pêrbest ...destek û
alîkarin..

Wek': Wê baran bibare

Tû min nabîne

Kû hûn nimêjkin

Eger ji hev belabin

Eger jê kir

Û nuhok' ku piştî (na) durist' be nişanká kiriyare

Wek':

Naxwîne

Û divê di dawî de tîpêk' ji vana hebe (im-in-î-e)

û pêwîstê ku destpêk' jî bi (di) be.. lê dema ku
(ne) nişanká nebûnê be wê bibe (na) û (di) tê
hilanîn.. çikû alavên nerênîyê(ne-na) bi (di)ya
berdewamiyê û (bi)ya ayindê têne guhêrtin ...

Wek':

Dixwe-naxwe

Biryar :divê ku tişt' piştî dema axavtîne bibe ..

Wek':

Bixwîn-bîrev-her wer

Û (bi-wer-her-bib-bik..)nişandekên biryarêne..

Wek':

Bimir-wer kuştin - her bimîn

Sax bik' - şiyar bib

Têbînî : Nîşankên biryarê:

<u>Di pêşî de</u>	<u>gotê</u>	<u>alavên dawî</u>
Wer	kuşt	in
Wer	vezel	andin
Xwe	ramed	în
Xwe	vezel	în
Bimîn	rabû	yî
Weha	rabû	yîb(kirîb)
Bib	rabû	yî
Bib	mir	î
Bi	mir	e
Bi	mir	în
Bila(bera)	wer	in

Pêşgirên pêgihêj tevde alîkarêd biryarêne (bi-ve-ra-hil-da-vê-me...h..w..) ji bilî(di) alava berdewamiyê..

Cureyên kar : kar bi tibabê babê û cureyan û durv û raweyan xwe dinasîne..

Karê kesane bi alîkariya du pênavaye.. ango ji têtîliya du pênavên kesane ava dibe

Wek' :

Min xwe kujt (min + xwe)

Têbînî :(xwe) pênavê giştîye .. û di evê darêjê de - nemaze -bi koma (min) re di bûrî de girînge.. û bi koma (ez) re di nuhok' û ayinde de pêdivêye..

Wek' :

Min-te -wî -wê ... xwe ji bîr kir --bûrî--

Ez-tu-ew-em... xwe ji bîr (dikim-dikî-dike-dikin)--nuhok'--

Ez-tu....ê xwe ji bîr (bikim-bikî-bike-bikin)..-- ayinde --

.....

DERHINGÊV (têpeř)

Û

SALTÉGÊR (tênepeř)

Danasîn(1): (karê tênepeř) berkar venagire

Wek':

Derket' şa bû

Danasîn(2) : (karê tênepeř) berkar vedigire û ew
çar berin.....

1-Berek' jê berkarekî vedigire

Wek':

Av vexwar-pere stend

2-Û berek' du berkara vedigire (koka wan
destpêker û saloşe)...I-Erêna- (jêwerê-gûmanker-wek' ku -heyku -
hişt ku-bû ji-çeng bû-- --û ..wilo)II-Bahwerî-(dît-ho bû-dî-nas kir-fêr bû-hay jê
bû...û...w..).....

Wek:

Min marek dît-min Aram nas kir

-Dagerandin-(rakışand-vegerand-ajot-hişt-
stand-kir ku-da- kir xelat...û...h..w..)

Wek:

Min gûman kir ku ev saloxê rastê

Jê werê ku ew piştî wê hatiye guhertin

Ez ho bûm bê evana çî dibêjin

Min Siyamend vegerand

Şahîn gul stend

3-Û berekê du berkara vedigire (koka wan ne
destpêker û saloxê)....

Wek:

(da-pirsî-xelat-nehişt-girt ser-wer
kir -lê kir... û...w...)

Nimone:

Min pirtûkê da ê rewşenbîr

Min diyarîk ji ê jîr re da xelat

4-Û berekê sê berkara vedigire (dibînim-
dizanim- dibêjim)

(jêre got-salox da-gîhandin-peyivî)

Wek:

Xwedan hisretê bi ser wan de karê
wan pêş wan dike

-Û kiryar tenepeşe:

1-ku ji der comerdîyê be

Wek:

Fermo kir- xweşik kir

2-ji derê şahiyê an nîşankê regekê an şermekê
an tepekê an şahiyekê an behiyekê

valabûnekê an dagirtinekê bide..

Wek:

Sorbûn-pîsbûn-şabûn-valakirin-
tijebûn-

3-ji derê pêqayilbûna şûnmaya karê têperê
berkarekî.....

Wek:

Min kevîr şikand û şikest
û min gindirand û gindirî

4-An jî zîvirî û bû (kirî) di pesindan û
devavêjtîne de

Wek:

Fêrkirî bû(hatîbû fêrkirin) dêmek
fêr bûbû.....

Kiryar tenepeře :

1-ku (da) ya têper derbasî bûbe

Wek:

Pirtûk daxist ser te bi rastî û tewrat û
Incîl jî berê de daxistiye rasterêyek jî
mirovan re bû...

2-ku nîşana berkar da

Wek:

Min hevaldariya xurta kir

3-ku nîşana xwestinê û jênavê (malbatê) da

Wek:

Min dirav bi derxistin da

Min setem da xorekirin

Rêzimanî: berkar berî kar tê û kara (kiryar) berî
herduwan tê û weha jî pênav...

Hin nimoneyên dîtir:

Daryos sênî şikand têpeř

Wan rahiştin Masiya têpeř

Berzan xwendin vexwend têpeř

Şiyar keniya tenepeř

Çeleng xwe di ser cokê re avêt tenepeř

Rûmetî pirtûk çirand têpeř

Zinar çû tenepeř

Çeto şîvê dixwe

têpeř

Bi karê derhingêv û bi ê saltegêr ře jî (bi)
tîpeke pêbestî navgire..

Wekî :

Min bi xwe dît

Ez bi xwe çûm

Karê saltegêr: tenepeře berkar jêre nine çiku
bûyiniye (tiştekî nepen û nediyer
heye dikê ku ew kar bi
şeweyekî neyekser bibe)...

Mînak :

- Çûn = ez çûm

- Mirin= ez mirim

Di bûrî û nuhok û ayindê de tenê bi koma
pênavê (ez) ře bikar tê,..

(ketin-revîn-çûn-hatin- ken-girî....h...w..).

Karê derhingêv : têpeře.. bi berkare çiku
 kiriniye ,di bûrî de bi koma
 pêrnave (min) re bikar tê ..lê
 di nuhok û ayinde de bi koma
 pêrnave (ez) re jî bikar tê...

Mînak :

- Rewşê xwarin xwar

- Zêno karê xwe kir

(xwarin-kirin-kujtin-histin-xistin-birin..h..w..)

Karê derhingêv bi pêşgira (dan) dibe xwedî du
 berkar..û karê salteger jî bi (dan) re tê..

Wek :

Dan revandin - da ken

Dam kujtin - da girî

Karê derhingêv ji nav û rewşan .. bi alîkariya
 (kîrin) bi darêj dibe..

Wek :

1- Ji nav : Çavkîrin - pêlkîrin

2- Ji rewşê : sarkirin - reşkirin

Têbînî:

Hin karêd saltegêr hene dibin derhingêv ku
alava (andin)a reh û paşgira jêdernavan ji wan
re bibe paşgir...

Wek:

Revîn = ez reviyam

Revandin = ez revandim

Ken = ez keniyam

Kenandin = ez kenandim

Hin karên saltegêr hene xweguhêrin daku dibin
derhingêv jî ..

Wek :

Çûn = birin

Hatîn = anîn

Ketîn = xistin

Herwekî ku hin rewş bi (bûn) re dibin karê
saltegêr ... {karê saltegêr .. dibe ku ji rewşekê
û bi alîkariya (bûn) bi darêj bibe..}

Wekî :

Sorbûn - derbûn - geşbûn

Raweyên kar :

Dûx û raweyên kar bi hemû
darêjan re di pêvajoya dem û
çaxên axaftinê de..

Hin karên dîtir hene...

1- Karê pendî : diyere.. kára û berkarê rast û
eşkere û yekser jêre hene..

Wek' :

Şêzad gotarê dinivîse

2- Karê nepen : nediyere .. kára jêre ne diyere..

Wek' :

Ha' kirîn - ha' avêjtin

Hate firoştin - hate dîtin

Û karê nepen bi alîkariya karên alîkar bi darêj
dibe (hatin-tê"diê"-bûn-bê"biê"-were..)

Wek' :

Bûrî : Ajo'î bû - bû ajo'î-hatiye ajotin

Hatibû ajotîn - hat' ajotîn

Nuhok' : Tê(di ê) ajotîn(tête ajotîn) –

Ayinde : Bête (biête=pête) ajotîn

Were ajotîn.

Lewra ew karên alîkar karkerên avahiya karê nepenin , .. û bi nav dibin (karên kesane)..

Darêjên kar :

- 1- Saloxî : bûrî- nuhok'- ayinde(di bişa çaxên kar de şirove bûye)
 - 2- Mercîn : gûman-lavij- hez û vên-xweziya ayinde- gûmanrawe- raweya bijok'..
- A- Gûman: alavên alîkar ji gûmanê re (bûm-bim-be-bî-bin-ba-bama-baya-bana-bin..) di pîrên raweyan de paşkokên pêgihêjin ...

Mînak :

- Ez çûbûm - ez çûbim
- Ew çûbe - tu çûbî

- Em..hûn..ew çûbana+çûbin

B- Lavij : kû alava tekeziya ayindê (bi) berya
kar bêî û alava (a) paşgir be lavijê
dinasîne..

Mînak :

- Ez biçûma- tú biçûya

- Ew biçwa- tevde biçûna

C- Hez û vên: (a) li paş alavên alîkariya
gûmanê pêgihêje...

Mînak :

- Ez siwarbûma- tú hatîba

- Ew xuyaba - me dîtîba

D- Xweziya ayinde: (ya-na) paşgir be

Mînak :

- Em bihatana - ew birevyaya

E- Gûmanrawe: pêrnava pêgihêj(ê) paşgira
pêrnave kesane û alavên

alíkariya gûmanê paşgirên kar
bin...

Mînak :

- Ewê reviya be- hûnê reviya bin

Ê- Raweya bijok: (ê) paşkoka pêrnava û (ya-
na) paşgira kar tê ...çiku (ê)
paşgireke kara dinasîne û (na) paşgireke
komiya berkaran tekez dike ..

Mînak :

- Minê kujtibaya- tê bibiraya

Karê alîkar .. karê dubeş ava dike..

Wek :

Hatibûm- çûbe.

Karê neyinê di bûrî de bi (ne) û di nuhoê û
ayinde de bi (na) û di biryarê de bi (me) serrast
dibe..

Wek:

Nedît- nabîne-mebîn

Pirsyarî jî bi (ma-gelo-erê-heye...) roldare.. û
dirêjkirina dengedara dawiyê girînge..

Wek:

Gelo kiyeee?

Navên kára : (a-ar-e-ok-wer-nak...) dibin
paşgirên kar..

Wek: xure-xewar-zana-kenok-tirsnak-
bîrawer...

.....

Karên awarte : bi du raweyan têtin dîtin...

1- ew raweya ku tîpêk dikare bi
alîkariya alavêd paşgir û pêşgir
wateya gote û bêjeyan ava bike
... û rola hemû beş û cureyên
karê resen bistîne..

Ênan- xistin- kirin- ketin- niyandin- bûn- çûn-
yêtin- dan(dayin-danin)- zayin....û ..h..w.., ev
karêd awarte tevde makên jêderîne ..eger
paşgirên jêderî ji ewan bêtin avêjtin .. her yek ji
wan tîpêk dimîne û bi alîkariya pêşgirên ayindê
û berdewamiyê û neyinê (bi-di-na-ne) û
hûrbînên paşgir li gor darêjên çerx û demê
karên bi wate ji wan peyda dibin ..

Mînak :

- (ê): ewê bi ê = ewê bê (ayinde)

Hûn di êin= hûn tên (nuhok)

- (x): emê bixin (ayinde)

Tû dixî-naxî (nuhok)

- (K): ezê bikim-nakim (ayinde)

Ew dikin-nakin (nuhok')
 - (k): diketin-nakevin- neket'
 Bikeve - biketa - neketiye

- (n): dine- nane

Bine(tne)

- (b): bibe-biba-bibaya-bubana-neba

Dibe- nabe- nebe

- (c): dice- nacim-necin

Dicin- bicuna- nece

- (v): diva- nave

Biven- neven

- (d): didin- nadin

Bide- nedan

- (z): ewe bize- hun nazen

Ew dizen-hen nezaye

Têbîni:

Pevguhertîna tîpa (a) û tîpa (ê) di bûrî de derbas bûye ku mercekî verêziyêye..

Wekî :

Anîn = ênan

Aş = êş

2- hin kar hene darêjên dem û çaxê wan diguhêrin...

Mînakî :

- Min gotî (bûriye)
- Ez dibêjim (nuhoke)
- Ew çû - hatî (bûriye)
- Ewê here-bêt(were) (ayindeye)

.....

Karê qetirme : durenge .. durûye ..
dudarêje .. duraweye,.!

Bi darejên demê re têtê guhertin:

Wek' : çûn - hatin- gotin

Berhev (hevot') :

<u>Bûrî</u>	<u>Nuhok'</u>	<u>Ayinde</u>	<u>Biryar</u>
Çû	dihre(diçe)	here(biçe)	her
Hat	tê(diê)	bê(biê)	wer
Got	dibêje	bibêje	bibêj(bêj)

.....

KARNAV

Danasîn : ew p̄eyva k̄u n̄îşana karnasiyê dide û
bi n̄îşank̄a kar qayil nabe.....

Karnav sê curene:

1-karnavêd bûrî (derbas):

Wek̄:

Heyhat̄ û heycû ji boyî dûrbûnê

Navbera ji boyî cudakirinê

2-karnavê nuhok̄:

Wek̄:

Wey-wa ji boyî seyrik̄ kirinê

Of-ah-ax.. jiboyî p̄ingirandinê

3-karnavê biryar(fermanî):

Wek':

Hus: bédengkirine

Kaku: bersivdane

Birên karnav:

1- bê live : mîna ên çûyî

2-guheztî : ew tîpa ku ne di karnav deye lê jêre
hاتیe guheztin

Û guheztin jî an jî serkêş û pêbeste....

Wek':

Li ser te

Ji min wir de heř

Û yan jî nîre :

Wek':

Heř pera (bistîn)

Li cé xwe be (melve)

An jî ji make :

Wek:

Xwe li min ragir

Héviyé bibiř

Dûxa karnay : li té-li wan-li wî-li we-li wê..

JÊDER(MAK'DER)

Jêder : ew bêjeya kû rehmakâ kare ... rûdaneke
 dem û kara jêre nînin ... û bi pîvera
 komiya kesê sêyemê nediyer berpîvan
 dibe , û paşgirên peydakirina jêderan
 derbas bûne (di waneyên bûrî de) ...

Mînak :

- Guhêztin-revandin - xwarin- çûn-
 bazdan-avdan- çandin- barkirin-
 mêjtin- kujtin-bizdandin- razan-
 raketin-rabûn- rûniştin.....

.....

Hevot:

A- kêşana evan jêderan (makâ) di hemû curên
(bûrî-biryar- ayinde) de bi darêj bik....

Firoştin-standin-rabûn

Firotin:

<u>Pêrnav</u>	<u>bûriyê durist</u>	<u>bûriyê berdwan</u>
Min	firót	difirót
Tê	firót	difirót
Wî-wê	firót	difirót
Me-we	firót	difirót
Wan	firót	difirót

<u>Bûriyê guhêztî</u>	<u>bûriyê dûr</u>	<u>bûriyê ressen</u>
Firótiye	firótibû	dabû firótin
Firótiye	firótibû	dabû firótin

Firotiye	firotibû	dabû firotin
Firotiye	firotibû	dabû firotin
Firotiye	firotibû	dabû firotin

Ayindefermanî(biryarî)

Ezê (dê) Bifiroşim

ka ez bifiroşim

Tê bifiroşî

tu bifiroş

Ewê bifiroşe

bera ew bifiroşe

Emê Bifiroşin

ka em bifiroşin

Hûnê bifiroşin

hûn bifiroşin

Ew(dê)wê bifiroşin

bila bifiroşin

Standin :Pênavbûriyê duristbûriyê berdewam

Min

stand

distand

Té	stánd	distánd
Wî-wê	stánd	distánd
Me-we	stánd	distánd
Wan	stánd	distánd

<u>Bûriyê guhêztî</u>	<u>bûriyê dûr</u>	<u>bûriyê ressen</u>
Stándiye	stándibû	stándin kîriye
Stándiye	stándibû	stándin kîriye
Stándiye	stándibû	stándin kîriye
Stándiye	stándibû	stándin kîriye

<u>Ayinde</u>	<u>biryar</u>
Ezê bistînim	de ez bistînim
Tê bistîni	bistîn
Ewê bistîne	bila bistîne

Emê bistînin	ka em bistînin
Hûnê bistînin	bistînin
Ewê bistînin	bila ew bistînin

Rabûn:

<u>Pênav</u>	<u>durust</u>	<u>berdewam</u>
--------------	---------------	-----------------

Ez	rabûm	radibûm
----	-------	---------

Tû	rabû	radibû
----	------	--------

Ew	rabû	radibû
----	------	--------

Em	rabûn	radibûn
----	-------	---------

Hûn	rabûn	radibûn
-----	-------	---------

Ewana	rabûn	radibûn
-------	-------	---------

<u>Guhêztî</u>	<u>dûr</u>	<u>ressen</u>
----------------	------------	---------------

Rabûme	rabûbûm	rabûyîbûm
--------	---------	-----------

Rabûyî	rabûbû	rabûyîbû
Rabûye	rabûbû	rabûyîbû
Rabûne	rabûbûn	rabûyîbûn
Rabûne	rabûbûn	rabûyîbûn
Rabûne	rabûbûn	rabûyîbûn

Ayindebiryar

Ezê rabim

divê rabim

Tê rabe

tu rab

Ewê rabe

bera rabe

Emê rabin

divê em rabin

Hûnê rabin

hûn rabin

Ewana wê rabin

bera ewana rabin

B-Rêziman bik:

Xwarin-bazdan-lerizandin-

Di bûriyê berdewam û ayinde di dûxa nerênî de

1-bûriyê berdewam di dûxa nerênî de:

<u>Pênav</u>	<u>xwarin</u>	<u>bazdan</u>	<u>lerizandin</u>
Min-ez	nedixwar	baznedida	nedilerizîm
Tê-tu	nedixwar	baznedida	nedilerizî
Wî-ew	nedixwar	baznedida	nedilerizî
Me-em	nedixwar	baznedida	nedilerizîn
We-hûn	nedixwar	baznedida	nedilerizîn
Ewana	nedixwarin	baznedidan	nedilerizîn

2-biryara ayindêsozdar di dûxa nayê de:

<u>Pênav</u>	<u>xwarin</u>	<u>bazdan</u>	<u>lerizandin</u>
Ez	hew dixum	hew bazdidim	hew dilerizim
Tu	hew dixwe	hew bazdide	hew dilerize
Ew	hew dixwe	hew bazdide	hew dilerize

Em	hew dixun	hew bazdidin	hew dilerizin
Hûn	hew dixun	hew bazdidin	hew dilerizin
Ewana	hew dixun	hew bazdidin	hew dilerizin

Karên biryarî di dûxa na de:

Wer	meyê
Lêde(lêxîn)	lêmede(lêmedexîn)
Guhdarîkin	guhdarîmekin
Bixun	mexun

C- navê berkar ji jêder : (N) ji karnav bistîn û
di şûna wê de (Î) ya berkar bi cî bik

<u>Jêder</u>	<u>navê berkar</u>
Guvaştin	guvaştî
Çûnin	çuyî
Gotin	gotî

Bihîstin	bihîstî
----------	---------

Şuştin	şuştî
--------	-------

Şewitandin	şewitî
------------	--------

D-van hevoká bike dûxa nayê:

Ev male	ev ne male
---------	------------

Ev kále	ev ne kále
---------	------------

Ewana çiyane	ewana ne çiyane
--------------	-----------------

Evana qîzin	evana ne qîzin
-------------	----------------

Derî vekîriye	derî ne vekîriye
---------------	------------------

.....

DENGENAV

Dengenav :du curene:

1-ji boyî tiştên bê hiş

Wek':

Hîr- ji pîz re

Hoh- ji çêlekê re

Hoş- ji ker re

Oşt- ji sah re

2-jiboyî denga:

Wek':

Qebqeba kewê

Qidqida mirîşkê

Zûrezûra gur

Çîviçîva çûk

Xuşxuşa avê

Xumxuma baranê

Bařina mihê

Şihîna hespê

Tevde jê guhdêrin

-Dengên nepen:

Himên-himehim-pînipîn-
pîstepîst-nîrenîř-xîřexîř...

-Dengên liv û tevgerê:

Ringîn-(rîngerîng)-
řepîn(řepřep)-pîtepît-
ćipećip(ćipîn).....

-Dengên xurt (tundî):

Qîřeqîř-zařizař-şîřişîř-waqwaq-
qîjîn(qîjqîj)-waqînî-(wîqiwîq)-
fîřefîř-fîzefîz-fîkandin- lorandin
(oyoy-ayyay)-kalîn-vîřîn-
nûzenûz-xuřexuř-hêlihêl....

-Dengên bangîn ên pîrsyarî:

Hoş-soş-ço(ji ker ře)-pişpiş-
 pişt-(ji pişikê ře)-kûç- Oşt-
 tîdî (ji sah ře)-tûtû-kiş(ji mirîşkê
 ře)-yeh-ħaş(ji bizinê ře).....

-Dengên mirovî:

Hîqehîq-tîqitîq-huş-fîkefîk-oxox-
 mirçemirç-fiřefiř-niçniç-qiçqiç-
 kizeki-horbehorb-Xiřîneka
 mirinê - nûrenûř-oh-of-ax-niřeniř
 -ayay-Hayho-lûbelûb-hathat-
 xîzexîz-tewandin-oxweş-pîlipîl-
 Pîtepît-zûkzûk-nûzenûz-çînivîn-
 polepol-fîrxfîrx-puxipux-
 Kuftekuft-kuxuk-piškandin-
 baweşkandin-çîrkeçîrk-qirçequirç
 -teprep-quřequř-qirçîn-fişifiş-
 tîritîr-viřeviř -fiştefişt-virçequirç-
 virqevirq-û..h..w..

-Dengên çimdarên:

(hesp)şîhya(hîrehîr kir)-
 (ker)ziřiya....

-Dengên dewaran:

Bořina čeleké-bařin(marmařa)
 mihê-kalîna bizinê-Biřibira
 beranan..û..h..

-Dengên diřindeyan:

Hirmîna(zîřina)şêr û piling-
 zûrezûra(gur)-Kewtekewta(sah)-
 nûrinûra(pisîkê)-kûstekûsta
 (çêlesahan)-qûřina(hirçê)-
 waqîna(çeqel)-Wîqîna(rovî).....

-Dengên balindeyan:

Zîvizîva(kevoka)-qîjîna(qazê)-
 qîrîna(dîk)-qidqida(mirîşkê)-
 qebqeba(kewê)-çîviçîva(çûkan)-
 qişîna(qitkê)-qajîna(qiralkê)-
 vîqîna(kund).....

-Dengên mêt û moran:

Fişîn-kufekufa (mar)-çîzîna
 (mişk)-vingîna mêtan-quřequřa
 (beqê)-çîřeçîřa(kêzikan).....

-Dengên avê:

Xuşxuşa(avê)-çîra (şîr)-
 çipçipa(dilopan)-şîrqîn û
 zurpîna(tavan)- xumxuma(baranê)
 -şîrsira(cuhokê).....

-Dengên hev beş:

Bulqîn-şîpşîp-pîçpîç-çizçiz-
 kizekiz-vîzevîz-xîzxîz-Şîrqîn-
 qurequr-grîn-çîngîn-tingîn-zingîn-
 birbir-Lewlew-zurmîn-gurmîn-
 teqîn-reqîn-çerqîn-xrîn-Xuřîn-
 řepîn-vîrîn-fîzfîz-vingîn-çivçiv-
 guveguy-Wîzwîz-zîqîn-çîreçîr-çîr-
 pirtepirt-fîrtfirt-wîrwîr-Kuştekuşt-
 qiçeqiç-qiçîn.....

ZORGIR(jêpeř) Û BÊZOR(bêcan)

1-Bêzor (xuřû): karê kú tîpên wî tev yên
zíkmaîne (kokin).....

Û pîvan jêre hene:

Wek:

Kîr-dîke

Mir-dimre

Hat-tê

Ket- dikeve

Şewat- dişewite

Gindirî-digindire

Gindirand- digindirîne

2-Zorgir: yê kú tîpên din derbas dibênê..

Wek:

Hingivîn ji hingive

Derkîrin- der dîke

Tevdan- tev dide

Hobûn- ho dibe

DURIST'(bêjan)
Û
NEDURIST'(jandar)

Durist':

Ê kú bi wî û kára hevokek
berdewam dibe.....

Wek':

Yezdan hilovan û dilovan bû

Û karên durust' evin:

Bû-bûbû-dibe-bibe-ma-dimîne-
bimîne

-(bû şev-bû roj-bû êvar-bûsibeh
.....) ta kú.. Jêve-hînkú-kakú-ne-
haha-of-nêzîk-.....

Dêmekî bûyiniye û saltegêre...

Bû sermakê zor

Bû buhar

Dibe şev

Ma êvar
 Dimîne berdewam
 Taku tev bêh
 Ka ku herin
 Haha kari bu
 Neziki hatin

Ne durist:

Ê ku bi wi tenê beyi kara u berkarê
 kara... hevok durust nabe....

Wek:

Azad kujt
 Pertuk xwend
 Min hespek dit

Demekî kiriniye ...le dibe ku berkar an kara ji
 nepen be .

.....

PENDÎ Û NEPEN

Pendî(diyer):

Yê kú kára jêre heyê û tê gotin û
diyere(kára belûye) ..

Wek:

Azad şax birî

Nepen(nediyer):

Yê kú kára nade xuyanê(kára
ne belûye)

Wek:

Şax hatê birîn-----

Kú di dema bûrî de be (hat-dan) dikevin
pêşiyê .. û (n-in-din-kirin) dikevin dawî de

Wek:

Hat ezberkirin-çûn-hatîn-mirovên din

Ū di nuhók de (té) dikeve pêşî de û(în-an-
in...) li dawî têne danîn..

Wek:

Şaxê tē birîn.....

Tê xwarin.....

Didin kujtîn....

Bi wan tē vedan....

KÁRA (kírar)**Kára:**

Naveké kar li pé té (bi nkarekî radibe)..

Wek:

Dara çû derve

Divê ku xuyan be û (nav-pêřnav) be (nêr be an
mê be) û kete be an kom be ..**-Ku nuho k be an berdewam be:**

Tîpa (di) dikeve pêşiyê...

Wek:

Zara didît

Zara dibîne

-Ku ayinde be:Alavên ayindê (wê-dê = ê) li pé
tên û dibe ku berya kára jî bêtin û
pêşgira (bi) dikeve pêşiya kar de..

Wek:

Ezê bilezînim

Zara wê bibîne

Wê Şivan pez bînin bêriya

-Di komê de:

Alava tekeziya koma EZ (in)
dikeve dawiya kar de....

Wek:

Mêvan hatin

Elalet (cemawer) feřikîn

DESPÊKER(serwer) Û SALOË

Serwer û saloë :

Du navin hevokekê didin
(hevokekê ava dîkin)

Wek:

Jîr zanaye

Şahyar setemkare

Ê yekem peyv li sere

Ê duwemîn peyv bi wiye

Despêker: nasiye... nase û naskiriye...

-Û dibe nenas: ku saloëa nîr(hoker) pêre hat

Wek:

Başiyek bi te re heye..qenciyekek ji teye

-Û dibe nenas: piştî pirsyarê an piştî (ne-na)

Wek:

Û ne nêrek dizê...

Gello xortek li vire...

Yekî baş jî tune....

-Û dibe nenas: ku bû rewş û palvedar...

Wek:

Xweşmêrek tê...

Qencîxwazek li vire...

(ek-ekî)alavên nenasyêne..

Hevokên saloxî:

Mêranî serê mêt hildide

Pingîrandin dawya wê poşmaniyekê

-Û salox dikeve pêşiya despêker jî

Wek:

Di mal de Azadeke

Her warekê buhareke

-Despêker dikeve pêş de:

1-ku ji zaravên serkêşiyê be

{pîrsenav-merbend-(çi) a seyrikê-(çend) a
saloxî-(wê) a destpêkî

Wek:

Kiye tu

Kî rabe ezê pêre rabim

Çi baştîre rastî

Çend kolê min hene?

Ew xwedayê bi tenê

Wê Dara şiyar bûbe

2-Dikeve ser salox de :

Wek:

Lê Hejar lehenge

Balo Behzad mêre

3-Xwe dike kara :

Wek:

Şepal fêr bû

Rewşen kar bû

Mîral tê gihîjt

4-Xwe dike mîna saloë :

Wek:

Dijminê te dostê mine

Ji te çêtir ji min çêtire

Hevalê hevala hevale

-Saloë dikeve pêşî de:

1- Kû Ji bêjeyên serkêşiyê be:

Wek:

Ka bavê te

Heye ew roj

2-Derbas be ser despêker :

Wek:

Lê ê mêr Arase

Qaşo a qenc Zînêye

3-Xwe bike rewş û pesindan :

Wek:

Li ba min heye hespêk

Tê dibînim şêrek

4-Kû li xwe vegere pêrnavek di despêker de :

Wek:

Di xanî de xwediye

Di malbatê de axaye

Di şer de şere

Despêker û saloş... herdû jî ji hevokê tene
rahiştin(avêjtin) : Kû rêzaneke hebe rêzaniya
wan bide...

Wek:

Bersiva pirsê :

Azer çawaye ? ... nexweşe

kî li hundure ? Şivane

Kê guneh kiriye ?... min

ALAVÊN BI NAV Û BI SALOË

Êku-weku-lê-kaku-heyku-ne-hey-tu.

Wek:

Arase ê ku miriye

Weku Aras maye

Lê Arasek çûye

Kaku Aras miriba

Heyku Aras bazdabe

Ne Arasek şiyare ...

.....

BERKAR**Berkar:**

Naveké ê ku kar bi ser de hatiye(nav lê
bûye) şanî dide.....

Wek:

Azad mamoste dît

Mamoste ez ho kîrim

Birayê min ez dîtîm

Ji pêvî min re nedabû

Min ji zarokê xwe re mal ava kîr

Serdar dirindeyek kûjt

Berzan pirtûk bir

Pirtûk Berzan ew bir

-Berkar bi alavên pirsyarî tê dîtîn.. (kê-ku-kî-
çi..)

Kê(kî+ê)-ku :

Ji bûrî re .. bi alîkariya tîpên pêrbest(di-bi-
ji-li) û alavêd tekeziya wan .. û raweya
teyayî pirse..

Azad li kê dixist ?

Azad di ku re hat ?

Azad ji kê distand ?

Wê Azad bi ku de biçwa ?

Ji nuhok re ..

Azad kê di kuje ?

Azad ku dibîne ?

Ji ayinde re ..

Wê Azad kê bikuje ?

Azad wê kê bikuje ?

Wê Azad ji ku bîne ?

Kî :

Ji bûrî re ..

-Şivan kî girt ?

Çi :

Ji bûrî û nuhok' û ayinde re. . .

Hozan çî kuşt ?

Hozan ga kuşt ?

Ciwan çî di kuje ?

Ciwan ga di kuje ?

Wê Şero çî bike ?

.....

PÊKARÊ AZA (berkarê riha û berdewam)

Jêdereke(kokeke) ji peyva kar tê û cure û
hejmarên kar erê dike û dide xuyanê...

Wek:

Yezdan bi Mûsa re peyivandin peyivî

Siwar Azad dîtin dît

Ew gotin got

Cure:

Ê reviyayî vegeriya (ê revekê reviyayî
vegerekê vegeriya

Hejmar:

Zengil du caran lê da

.....

JÊŔEKAR (kargir)

Navekê dide xwiyanê bê kar ji boyî çiyê

Wek:

Bajar xemilandin rêzdariyekê ji Serdar re

Çû pera (çû ji pera re)

Ji xwendinê re rûnişt

Da min ji boyî ez tê bibihûrim

.....

TÊŔEKAR

Naveké dema kar dide xwiyanê û cîhê wî jî..

Wek':

Bi şevê çû gund

-Û navê demê dibe(demnîr)

Wek':

Şev-roj-meh-sal-çax-dem-nuha-sipêde
-Demîk-sibeh-êvar-nêvro. .û w. .

-Û navê cîh dibe (cîhnîr)

Wek':

Jor-jêr-ser-bin-çep-rast-pêş-paş-vir-wir
Mal-mizgeft-xwendegeh-zemîn- xak-
ezman-goş-dûr-nêzîk... û .. w..

Dûr çû

Di mal de rûniştîm

Min li mizgeftê nimêj kir

Roja te rojek pîrozkiye

Ji doh de ez hatime

Hêç:

Nîreke dûdirêjî dema bûriye

Bilî(pêvî):

Nîreke dûdirêjî ayindeye

Û herdû jî piştî nerênîyêne

Hîn-hîna(hê): bi berdewamiyê reye

Hîn ez rûniştî bûm çîko hat

Berî-piştî-li dû-li ba -pê re : Weke hevin

Lê li **ba** min(bi min- bi te...):

Nîrê xuyanî û nasiya (diyer û nediyere)

nuhok û buhêrk û ayindeye...

Bi min ev go'tin raste(li ba min ev...)

Û bi min ře:

Nîrê nasiyênî nuho'k û buhêrk û ayindeye

Bi min ře pere hene (ji nuho'k ře)

Li ba min pere tune bûn(ji bûrî ře)

.....

PÊREKAR

Navekê berî wî (û) ye ..wekî nasiya (pêre)ye û
cîhê (bi) digire..

Wekî:

Ez û xwedê ...tu û xwedê
(min tu sipartî xwedê)

Leşger û mîr veçûn
(leşger bi mîr re çûn)

Aras û Dara pev çinîn
(herdû bi hev ketin)

JÎWER(weş-rawe)

Naveké çeşna kára an jî a berkar di dema bûna
kar de dide xuyan..

Wek':

Rastî bi peyiv

Saloxa duristî biguhêz

-Bê liv tê :

1-ku nîşankî wekhevîyê da...

Wek':

Şêrîn derhatî heyveke

Azad direve xezale

2-ku nîşankî kirinê da...

Wek':

Min firotê destî bi destî

Me li hev nerî çav li çav

3-ku nîşanká dûrêziyê da...

Wek':

Yeká yeká vala kirin

Rûpel rûpel ez verêjê dixwînim

4-ku nîşanká buhayê da...

Wek':

Min genim firot çapek bi pûlekî

Min caw kirî gazekek bi çerxîkî

5-ku nîşanká pesindêr bide...

Wek':

Min ew gotineke rast dît

6-ku nîşanká weşê bi xwe be...

Wek':

Sorbûn- mirin-rabûn-sorkirin-reşayî. . .

-Û jîwer dibe hevok jî:

Derxistin ji malên wan û ew bi
hezara bûn..

-Û dibe nîr jî:

Min heyv di nêv ewran de dît

-Û tê hejmartin:

Ez poşmanekî pîngirî li zarokê xwe
vegeriyam...

REWŞ

Rewş : ew goteya kû hevalbenda nav be û çesn
 û şel û rengên wî binasîne.. û rewş jî du
 curene.... **xurû û hevbend ..**

Rewşên xurû : şeş beşin

1- rewşa mêjerî : hejmar bi nav re..nav û
 regezan bi dîke û tibab û pileya evan nav û
 regezan berz û xuyan dîke...û hejmar du beşin..

I- sade : hejmara nav xuyan dîke ...

(yek- du.. çar.. heft.....û...h..w..)

II- hejmarên bi pile û paye : ew jî sê beşin..

a- cotepar : dûbarekirina her hejmarekê
 rewşeke tekez dinasîne ..

Wek :

Yekayeka(yek yek) xwe vedizîn

Leşker çaroçaro(çar çar) dihatin

b- komîşan : komhejmarekê dinasîne..

Wek' :

Şeşek- heftek- heştêk....

c- payhejmar : pirtik û piçên hûr bi alikariya paşgira (yek) dinasîne...

Wek' :

Duyek' (nîv) = 1/2

Sêyek' = 1/3

Pêncyek'=1/5

2- rewşa saloî : saloîa reneg an çesn an şel an an raweyekê dide ..

Wek' :

Qenc- tal- zer- tijî

Hin rewş bi xwe nava didin ...mîna navin..

Wek' :

Belengaz- pîr- dewlemend- zana

3- rewşa nîşandanê : bi alavên nîşandanê nas dibe (ev- ew- vî- vê- wî- wê- wan..)...

Wek' :

Vî lawirî- wê tariyê

Boy darêjên dema (roj-şev-sal-car..) pênavê nîşandanê (ev-vê) di darêja nuhok de bi (î) têtê guhertin... (îroj-îşev-îsal-îcar..) ..lê ji darêja bûrî re (ew-wê) bikar têt ..

Wek' :

Ew roj- wê şevê- ew cara ha...

4- rewşa arzî : (a) ji mê re û (ê) boy nêr û (xwe) ji hemû raweyan re arziye...

Wek' :

A wan - ê min

5- rewşa pirsyarî :

Wek' :

Çend- kê- kî- ku- çî

6- rewşa nepenî : tiştékî nediyer û nepen
dixwîne..

Wek' :

Tu- her- hemû- kes- tenê- piř- tev...

Rewşên hevbend :

Ji paşgiran (dar-yar-mend-gîn-ker- in- î ..)

Wek' :

Dildar- hoşyar- xemgîn-hişmend-
xebatker- hingivîn- bajarî-....

Ji goteyên paşbend (giran-řût-xwas-mêr-qot..)

Wek' :

Bargiran- pîrût- pêxwas- serqot-
ciwanmêr- bavkujtî- bêbext- nankor...

Ji pêşgiran (hev-hem)..

We k' :

Hevbend- hemaheng

Rewşên yekser(serast) :

Sor- reş- kevn- nuh- mezin

Rewşên rûmetkirinê : (tir-tirîn)

Bilndtir- pîstir-paktirîn

.....

BIRNEDER(jevderxistin)
NÊVNASKÊR

Navekê rênasiya xwestekêkê ji navekî çuyî
 dide û dibe kû pir tiştan pê bixwaze

Wek:Min ritilek gulav

û telîsek xurme

û çend gaz caw

û bîst piştûk

û du pênûs kirîn

BANGEWAZÎ (BANGÎN)

BANGÎN :Naveké piştî (wa)ya kú alava
bangînê ye tê gotin....

Wek':

Wa Kadar

Û mîna (wa) ha .. hê ..hey..ho..

Ha Şivan.....

Ho Kamîran.....

Hê Gulbarîn.....

Hey Dara

Bangîn :

1- an ji navekî re palvedêre :

Wek' :

Ho qencîxwazo

2-Û yan mîna palvedêre (benzerê palvedêre)

Wek' :

Wa ê kú bi qencyê re ye

3-Û yan nenaseke bê neyaze (nexwestiye)

Wek:

Wa serxweçûyo serxweçûnê berde

Nimone:

Hê mamosta

Wa Azadno

Ha gundîno

Navê piştî bankêr bibe pesnê palvedêr :

Wa hey mirov çî tu şaş kir

Wa Bawerê xweda zanestî

Navê piştî bankêr bibe palvedêr :

Ho Ciwanê bavmerd

Ha Şiyarê paqij

TÎPÊN PÊBESTÍ

Çar tîpên pêbestín û çar alavên tekeziya wan hene û her alavek bi herçar tîpan re tê lewra dibin (16) tîpên pêbestí ..(li-bi-ji-di) + (re-ve-de-be)..û pêbestên avakirî jî hene(jê- pê- tê- lê)..û hinên dîtir jî evin(ta- bilî- pêvî-hingî....)..

Nimone:

Ji té re - ji té ve - ji té be - ji té de

Jêre nivîsî

Ji nivro ta êvarî

Li ser rûpelê nivîsî

Di şevê de çû

Giş çûn ji pêvî yekî

Hingî ez razayî bûm derketin

Hîn ez rûniştî bûm rabû

Bi wî destê pê kir

Tê cû -pê cû

Pêbestên hevbend:

1-ji du xurdebêjan...

2-yan jî bêjeyek û xurdebêjek....

Wek:(jê-ře)-(lew-ra)-(şûn-de)-(pê-ře)

PÊWENDÎ

Dûvekirineke.. nêvbera wî û yê li dû wî ev
tîpana tên....

(û-jî-yan-an-lê-ne-belê-tabî-.....)

Wek': Mêr bi zanestî û torînê nasyare
Mîr û dûv re zana derbasî ba şah bûn
Ciwana derketin û dûv re kal
Em rojekê yan hin ji rojê man
Gelo nêzîke soza we an dûre
Mede Huner lê bide birayê wî
Merd be ji ê qenc re ne ji ê şaş re
Siwar nemir belê Şêrgo mir
Pêşmerge tabî peya gihîjtin

-Pêwendên hev bend ji çend pêwendan çê dibin

Wek': Çimaku-çîku-ku- boyku

.....

TKEZÎ

Dûvekéke dertê li gorê dûvkok (paşbend)

û ew du birin (devderî-rezberî)

-Devderî(goteyî):

Vegerandina bêjeyê [navêk be-karek
be -tîpêk be-hevokek be]....

Wek:

Hat hat bi mêranî

Maf xuyanêkî xuyanêye

Erê erê

Rok hilat rok hilat

Û pênavên cuda an êd pêgeh bi pênavêkî
cuda bêgûman dibin...

Wek:

Ez dinivîsim ez

-Rezberî:

Bi pênc bêjeyaye :

[bixwe- hemû(her)- gişt(tevde)- tebayî-
herduwan] ...

Wek':

Ez bi mîr bixwe re peyivîm

Min mal tevde kirî an gişt an hemû
yan tebayê malê

Destê xwe herduwan jê bişo

TÊBÎNÎ : zimanê kurdî bi pênavê (xwe)
tekezîriye

Wek':

Ez bi xwe rabûm

Tû bixwe rab

BATÎ - CATÎ (dêlv-guhêrtin)

Dûvekéke navek' pê re tê (ne jiboyî xwe bide xuyanê)... û ew çar curene :

1-batîyê ligorê :

Wek':

Řêya řast bide ber me řêya ên ku tu
qencîkerê wane ...

2-batîyê hin ji tebayî :

Wek':

Ji heyvê perçakî wê hate girtin

3-batîyê giştî (teyayî) :

Wek':

Mîr te jî dide ber mihderiyê

4-catîyê nêvberî :

Wek :

Çaryekê penceyekê (çarepencekê) bide ê
parsek

Û kiryar tê guhertin ji kiryar:

Wek :

Ê ku wilo bike wê asaqa bibîne

Îşkence jêre ducar dibe -

Êşa wî sêçarcar dibe.....

.....

NÎR

1- Nîrên demê :

Kîrin û bûn-bû-bib(bik)-dibe-bibe..

-Li mal bû

-li jor bibe

-Xanî ava dibe

-Wê şev bibe roj

2-Nîrên cî :

Ser-bin-jor-jêr-orte-navber-bilind-nizm..

-Li ser darê

-Li bin tavê

-Jora dîwar

-Dakev(dayê) jêr

-Çiyayê bilind

-Li navbera gir û newalê werzek heye

-Rok hat orta ezman

-Ev xanî ji wî xanî nizm tire

Nîrên hevbend ji du navan an jî ji du rewşan û
bi têtîliya pêbestekê çê dibin...

Wek:

Seranser-roj bi roj-

Beranber-der bi der-

Û li Û-kurta kurt

PÊWENDIYA XUYANÎ

-Dûnav piştî nav tê :

Wekî:

Azad Şahyare

Şarîbanê guhdare

-Nav piştî bernav tê :

Wekî:

Bavê Şêrgo Arase

Diya Jînê Hemrîne

-Ê berçav piştî nîşandanê:

Wekî:

Evê verêjê

Ewî marî

-Pesind piştî rewşê :

Wek:

Zana Rûmet

Serok Kawa

Bedewê Narîn

-Ravekirin piştî ravekirî :

Wek:

Xak dêmek zemîne

Kes dêmek mirove

.....

SEYRIK

Du darêjê seyrikê hene....

1-Çikirin: Çi baştîre rastî

Çi zortîre şiyarya dujmina

2-Çipêkirin: Çi baştîre pê bik

Çi girînge bûna wî a bi tirs

-Seyrik ji nenasyê re çê nabe ...

Wek:

Çi qencîre mirovekî (şase)

Wê bibe : Çi mirovekî qencîre (rastê)

TAYBETMENDÎ(pisporî)

Naveké piştî pênav tê niyazîkê dide xuyanê

Wek':

Em gelê Kurd namirin

Em Kurd rêzdariya mêvana dikin

Û ez perîşanim hey kole hêvîdarê
daxa Yazdanim

.....

FERYAD-HAWAR-(GAZÎKIRIN):

-Bankirina yê kû dijî tengasiyê alîkar be ..

1-Bi (haho) ji gundiya:

Haho gundîno

Tîpa(ek-o-no) dikeve dawî de

2-Bi (wa) ji milletê re:

Wa milleto

Wa milletek

3-Weke xwe dimîne (bê guhertin):

Kû hey alava bangiyê be....

Hey millet

Û kû gazîxwaz nasker be û dûxa biryarî be

(bi) dikeve pêşî de û (ve) li dawî dikeve

Wekî: Wa Aras her bi Azad ve

KOVANÎ(şwînîbirî)dilsojî

Bangîna kulkêş û dilêşe û dilşewate (yê girî li ser-janyar)

Wek':

Ha lawoooo

Û wa kezebooo (wax kezebêêê)

Bi (wa) û (ha) û (ho)

- Û kovanî jî sê berê wêne....

1-Weke xwe dimîne (bê guhertin)....

Ha Hejar

Wa tîna dilê min

2- (ê) û (o) dikeve dawî

Wa Kalîne

Ho germa dilo

3- Tû kare (ha) û (ho) û (wa) biguhêre

û biké (lo- lê- lolo- lélê- heylo- heylê..)

Lê Şêrîne lo sewdana mino

Lêlê Şêrîne lolosewdana mino

Heylê Şêrîne heylo sewdana mino

PEVGUHERTÎN (şûngir)
Û
DERAVÊJ (jêbirin)

Tîpekê dikeve şûna tîpekê....

1- Du tîpên dengedar li pê hev di bêjeyekê
 (goteyekê) de nabin.....

Dêmek:

Çare + ekê dibe çarakê (du-e-bûn-a-)

Sî + ek dibe siyek(î-bû-i-tîpa girêkôk

-y- cudakirinek bi nermayî da)....

TÊBÎNÎ: Tîpên girêkôk du tîpin (y-w)

2- Du tîpên bingehî ên bédeng û cêwîdar mîna
 hev û li pê hevdû di bêjeyekê de nabin
 (ji hev cihê bikin jî şasiye ..lê yekê ji wan
 pavêjin rewanbêjiye)..

Wek':

(rast^ítir) bibe (rast^ítir) ... şaşe..
 lê dibe (rast^ítir) .. duriste..

(pak^íkir) bibe (pak^íkir)...şaşe..
 Lê dibe (pak^íkir) ... duriste..

3-(ç-k-p-t) cêwîne û (ç-p-k-t) cêwîdarin...

cêwîdar li dawîya goteyê dibin mîna
 cêwiyan..

Wek':

Piç- keç- leç

Pak-rok-çek-çûk

Lep-çap-şop-dilop

Kat-rût-cot-hêt

4-(i-u) di pêşiya tu goteya de tunene û di
 dawîya hevokê de bi (e-î) tene guhertin..

Wek':

Sê lawê min henî = (sê lawê min heneî)

Tû dikenî = (tû dikenî)

- Eger (ê-a) ji navbera du navan an jî navekê û rewşekê hilê.. rewşekê dumil (hevbend) saz dibe..

Wek':

Ji du navan:

Porê sor dibe (porsor)

Gulê sor dibe (gulsor-sorgul)

Ji navekê û rewşekê :

Ciwanê mêr dibe (ciwanmêr)

- Bi guhertina ciyê nava û rewşa.. hin navên hevbendî dîtir dertên..

Wek' :

Sorgul-gulsor

Ciwanmêr-mêrciwan

Buhagiran-giranbuha

Şahdil-dilşah

-Li cîhna (h) dibe tîpeke cudakirinê

Wek' :

Ciyê = cîhê

Giya = gîha

AXAVTÍNEK LI SER TÎPAN

- Her tîpék an du tîp an sê tîp alaveké pendî didin

1-Ji cî ře:

Ciyê xwarinê = xwaringeh

Ciyê xwendinê = xwendegeh

Ciyê koman û navên lûsên wan:

Mor = moristan

Kurd = kurdistan

Ka = kadin

Kil = kildan

Çiyayî bajarî gundî

2-Ji kar ře:

(kir- ker- pêj- kar- jen....)

Karkir - cotkar

Arjen - nanopêj

3-Ji hay û hestán ře:

(girt- dîn- bîn- dî-....)

Şagirt- řodîn

Dûrbîn- řodî.....

4-Ji huner û zanîne ře:

(zan-er-van-..)

Bilûrvan- hozan- rêzan

Daner- nivîser- xwendevan

5-Ji rewşê ře:

(în- dar- ar- tîr ...)

Şevîn- rojîn- kalîn- zêrîn

Zordar- serdar

Xewar- hejar

Çêtir- reştir.....

6-Ji weş û raweya jêderê re:

(stîn- andin- ist- ast...)

Xistin-revandin

Daxist- parast

7-Ji kêr û biçûk re:

(ik- ok.....)

Çêlik- zêrik- darik

Zarok- xalxalok

8-Ji t kiliy   re:

Hevkar -hevbend -pev  re(bi hev  re)

Tevrab n -pev vekiri -pev n

He  bi Azad ve (he  p ve).

9-Ji bank r  re:

Hey-ha-wa-er -lo-h - -ho-o-..

- Di p  i de:

Ha Azad- hey  ivan- wa Z wer

Er  Kawa- lo   ge - l  C han....

- Li pa i:

Gewez -  elengo- R met -  inar 

10- Zar û pîtoli

Çi zimanên ku hene pîtoliya wan heye, dêmekî qonaxêd avahiya pîtoliyê jî hene.. çiku tu pîtoli di bêhnîk an hûrdemekê tenê de pêk nayê ... û peyda nabe, lewra pêwîstiya demên dûdirêj û warên têz ji avahiya pîtoliyê re girînge..

Dûrêzîkirina mercên avahiya zar û zimên jî pêdivîyê rêbazên çaksaziyekê bingehiye , gelo tu zar bêyî hebûnê hebûn .. û hene .. û ewê hebin..?..

Başê .. û hebûn jî bêyî peydabûna afirandî tune.., dêmekî jêderên peydabûna afirandî hene taku hebûn jî heye .., erê - ka emê werine ser hebûna zar û ziman .. û emê ji hev re binasînin ... hela bê kanîn ew jêderên fermî û gerekî ji egera zar û zimên re çine ...

Xurîst (surîşt) bi hemû yasa û ayin û rewayên avahiya xwe ve heye.. candar û bêcan jî tê de hene .., têkiliya candaran pev re (bi hev re) û bi bêcanan re jî pêdawîstî danasîn û ravekirinêye ..taku jevnaskirin hebe boy berdewamkirina jiyane bi şaşî û rastîyan re..bi keçî û qenciye re

.. bi xweşî û tengasiyê re ...û...h..w..., dêmek danasîna jevnaskirinê li nîşandekên liv û bizava ewan yasayên avahiya xurista jiyanî digerin ..û bi berdewamiyê re ew liv û bizav bi pêş dikevin , ew nîşandek jî di ewê şopê de berz û şîtyar dibin .. çikû bi candaran re navendên hay û heştan peyda bûne û di wan şivarêkan re pêjn û pelandin bûne alîkar daku di rêya bihîztinê re deng nas bûne .. û ji nerînê dîtin peyda bûye .. û bi pelandin û pevgihîjtinê jî bizavên curbecur (rengareng) belû bûne..

Bi pêşketina berdewamiya demê re mejiyê hişmendan bi lez û bez .. û ê hemû candarên dîtir jî bi hêmenî bi pêş dikeve.. ta gihîjte astêkê ku ew pevgihîjtina tiştên heyî jî bizavên nûvar di pêdawîstiya jiyanê de ava kirin ,.. û bi alîkariya ewan bizavên peydabûyî pêwîstiya peyda kirina bizavên bi nav û nîşan hate hebûnê .., û daku em bi kurtî xwe bigihêjinin mebesta xwe (çikû zanyariya xuristî firehe) .. emê bêjin deng ji hev hatin naskirin , dema ku dengên balindeyan ji ên direndeyan an jî ji ên ejderan hatin cihêkirin , tevlî ku zarên danasînê ji her cureyekî ji lawiran re jî hebû ... lê pêdivê bû

ku dengê hişmendan jî zarên cihêreng ji
komikan re li gor tékiliya wan bi cîwarê wanî
xuristî re damezrîne..

Deng peyda bûn.. her dengê weke navekî li
tiştêkî heyî bû , her tişt bi deng bi nay bûn û
hatin naskirin , demêkî ew dengên serete bi
xwe sanbolên danasîna beşên koman bûn ..
navnîşank bûn , ew pîtolên despêkê hîmdeyên
bingehî bûn û dabîra ên ku dibêjin (deng di zar
de tunene ..lê zar bi giştî û gelamperî tevaya
dengaye ..) berovajî dikin ..

Di dîrokê de dem dûdirêje û berdewame , ew
sanbolên ku bi pîtoliya xuristê re xwevelistî û
hem perpitî bûn .. xwe dan ser hev û hatin
parzîandin .. û ji her komekê ji ewan komên
bûrî zarek derket(derhat) .. û ji her zarekî bi
pirbûna mirovan re şewezar pejirîn .., hin ji
wan li ber pêlên demê man xwegirtî ta ew jî
bûn zarên serbixwe ... û .. her .. weha ...!!

Lê de ka îcar emê binihêrin ka hela bê zar çiyê:

Zar komekê deng û sanbol ... nîşandek û alavin
.. gotê û bêje û zaravin , bi rêzan û tûzikên

rêxistî boy dayin û stendinê di navbera mirovan xwe bi xwe û naskirina jiyana cîwar û tîmanên xuristê deye .. boy hev naskirin û jevfêrbûnêye , têkilî sebareî bi hay û hestên pêdivêyî pêdawîstên pêjn û pelandina pevgihîjtinên ponijandî bi kêferata mayin û hebûnê reye.

Zar avahiya pisporiya endaziya çax û demê bi cîh û war reye.. hêmenên avahiyê jî evin :

1- **Axaftin** : dengivedana dev û lêvan.. û bihîztina guhe , lewra kesên kêr lalin jî ... çîku ku guh nebihîze wê cîderên deng di mejî de çî anînê (ayinê) bi hiş ve bighîjînin , ango cîderka biryarên hiş vala dimêne û tu bihîztinê wernagire daku weke biryar ji dev û lêvan re biguhêze , ew kesê ku piştî axaftinê jî guhgiran dibe dengê wî jî li wê gorê bilind dibe daku guhê wî bibihîze ka bê çî dibêje .. ji wî weye (werê) ku ew kesên guhdar bi tevayî ew jî mîna wî guhgiranin .

Dêmekî axaftin dayin(dan) û standina hay û hestên mirovî bi jiyana derveyî gewde û laşê wî reye .. pêjne .. ji hay dipele û hest hişyar û

haydar dike.. , rêçana ewê têkiliyê hem ew komdengên ku dikare wan bide der .

Balo ew pêjn û bizava dev ji zar re bi deng hatiye naskirin ..çiku pêgihîjandinê bi cîwara hawîrdorî xwe re dike.. lê her dengê bi wateya xwe a taybet cîhdereke taybet jê re heye .. ev tete wateya ku axaftin ji gotinan (gote û bejeyan) ava dibe û gotin jî ji dengan ava dibin û deng jî curbecurin (rengarengin) ..ango cihêdengin .. lewra wateyên gotina jî ji hev cihêne .. ne hev wate û ne yek wate .., demekî di her gotinekê de bêhtirî dengêkî (çi kerlâl û çi dengidar) heye .., eger her axaftinek komeke peyv û gotinin.. tew em dikarin bibêjin erê her wateyek (danasînek) jî ji dengêkî bêhtire.., balo ku peyv û gote pirdeng bin tete wateya ku ew deng jî ne weke hevin ... dengê di her goteyekê bi xwe de curbecurin ... lewra cîderkên ewan dengan jî curbecurin.

Lê .. çima kirî em ji bîr bikin ku axaftin devokiye û bilêvkirina dengan jî devokiye .. ma gelo her axaftinek ne ji komelek gotinan peyda bûye .. û her gotinek ne ji bizava dengêkî bêhtire ..?

Dêmekî axaftin a gotinaye û bilêvkirin a dengaye .., ji evê avakirinê pirseke balkêş xwe dide pêş : erê ma reng û durv û navên dengan tevan yekin ?

Bêyî ku em mijûl bibin û mitala bikin bersiva evê pirsê bi - na - têtê danin(dayin) .. haaa..ha eger ku cîder û bizavên dengan tevan ne yek bin ewê bi durv û reng û navêd(navêt) xwe jî ji hev cuda (cîhê) bin .., ew bilêvkirinên bûrî dengin û her bilêvkirinekî bi navekî cîhê bi nav û nasîn bûye.

(deng ji deng cîhêye)..

Têbînî:

Gotin komela dengaye û axaftin komela gotinaye ..dêmekî axaftin komelgeha dengaye..

2- **Nivîsandin** : bê bi çî awayî her dengêkî navekî standiye her weha jî her navekî nîşandekêkê an sanbolekê û rengêkî an jî wêneyekî (nîgarekî) bi rewş û rawe boy jevnasînê dixwaze ...

Di axaftîné de her dengêk ji cîderekê bi lêv dibe , ew cîder ji deng re dibe rewş û rawe (dûx) û nav li deng dike ..

Piştî serbûriyên hezarên salan û li gor pêdawîstiyên civakî mirovî bi tîkiliya zar û ziman re piş kês û derfet derbas bûn .. û bi delîveyên hevgar û rojgaran re pîtoliya axaftîné li beşdariya pêjn û pelandinên dîtir (ji bilî bihîztin û dengîné - bangîné) kola û geriya daku di qonaxên teng re bi ser qonaxê şirovekirinê vebû .. ew qonaxên curbecur bi pêşketîna demê û pêwîstiya nûvarkirina mercên wê re.. nûjeniya nîşandek û sanbolên dangan bi peyda kirina alîkariya çav û poz û çerm bi mejî re .. bersiva vedenga dev û guh hate dayin .. ta gihîjte asta ku tîp (pît) şîyar û aşkart û mancî bûn ..

Li şûna deng navê tîp bikar hatiye.. daku bête nasîn erê tîp ji tevayên dangan re .. û yekî yekî re jî tîpê gotin û tîpê nîşadan jî .. ango tomar dibe, balo navê cîderka bilêvkirinê ji her tîpêkê re bûye navê rewş an raweyê (dengenav) .. û jevnaskirina pêjna her tîpêkê di axaftin û bilêvkirinê de bi bihîztina guh nas dibe .. lê bi

çavan reng û durvê tîpê weke tiştêkî heyî ku berya nuha wendayî bû têtê dîtin û bi destan jî ew wêne bi mizyarî nîgar dibe û berçav jî dibe ... ango hay û hestî bi tevayî pê dibilin (dest-çav- guh- dev- û poz jî di hin raweyan de..),.

Deng diçe lê tîpî dimîne .. û axaftin têtê guhêztin ta demekê .. lê nivîsandin dîrok û mijoye .. bûrî û nuhok û ayindeye..

Têbînî :

Bi berdewamkirina dîrokê re û di warê zanyariya zimanan de bi piş kesa re derbas bûye ku ji pêhaybûna pêjna her tîpekê li gor guhertina fonîtîka bilêvkirina denga ji jiyana germê ta a sermê .. û ji kesên çiyayî ta ên deştî .. deng pişêwe derhatiye ..(qube- bilind- nizm- nazîk- qalind- sert û hişk- nerm- zivir- şayîk û zelal..û..h..w..) , lê ji hêlekê dîtir ve jî bi ewan zanyaran re rengên denga derbas bûne lewra kêferata derûnî rengê tîpa (A) bi hinan ji wan re rengê gewr dide û (V) rengê sipî dide .. , û ev rêbaz bû alîkara pîtoliyê daku nêr û mê ji bêregeziyê re hate şirovekirin .. û ev ne mebesta me bû lê min hindêk agahî tê re da

nasîn û ragihand bi hêviya ku em di mijareke dîtir de berfireh ravekin.. çiku ev mijar bi xwe zanyariyêke serbixweye .. beşek ji pîtoliya zanestiyêye...

Dema ku em li zar weke dezgeha (deng û tîpan ... axaftina peyv û gotin û bêje û zaravan ... şewezar û devokan) binêrin .. em dê bi ser kombenda pêlerzên dengîn (Accent) vebin, ango rewanbêjî şeweyê lêvkirina dengên bi devokî dixîne ber tûzîk û peyrew(sîstem) û rêxistinên saziya şayikirin û zelaliyê de ... dakû ji cîderên dengêt tîpan verêsi (tawang) û catiya (pevguhêrtina) dengên jî tafirîne , tevde boy hêsanekirinê ji dev û lêvan reye û xweşkirina derkirina deng bêyî ku dev astengiyan bibîne û li hev biherbile..

Her dengêk bi cîdere , ku mercên dem û çaxê bi şeweyekî neretî bi war û cîh re ne alîkar bin .. ev pirose(kiryar) pêk nayê .., demekî her tîpekê pêdivêyî çavdêriyêye taku em jî dibêjin ka hela bê her dengêk ji sîh û yek dengên kurdî li gor pîtoliya zar bi çî rêbazê pêk têt .. û bê xwe çawa bi hay û heştan ve digihêjîne.. û xwe têkildar dike ..(divê ji bîr nebe ku ev pirose

tevde bi rêdana destûrên hiş.. û biryarêd navendên wan dengan di mejî deye..) .. de ka emê li dengan bikolin û cîderên wan binasin :

Berya kû em derbasî mijarê bibin divêt em zanibin heger kû dev venebe deng jî nayêne der û bi vebûna dev û derketîna deng re bayek ji henasê dertê û ew ba jî dengedarekê li gor asta qata cîderê vedidengîne .

Phonetics :fonîtîk zanyariya dengêd axaftinêye.

Accent : êksan şewezare .. pêllerza dengaye .

A B Cya kurdî ji 31 dengan hîmdeye...û ewin ên kû sanbolêt wan bûne sîh û yek nîşandekên rengareng û bi nav bûne tîp(pît)...

Bi du cure û şeweyan tete nivîsandin :

GIRS(mezin) :

A B C Ç D E Ê F G H I Î J K L M N O P Q R S
Ş T U Û V W X Y Z

Hûr(biçûk) :

a b c ç d e ê f g h i î j k l m n o p q
r s ş t u û v w x y z.

- Di zimanê kurdî de Du beşên(celebên) tîpan hene :

- Dengedar û bédeng

A-Tîpên dengedar: 8 tîpîn

A E Ê I Î O U Û

Û ravekirina navnasiya evan tîpan jî eve :

Ji xweber deng didin bêyî tîpên din jî û bi sê wateya têtin nasînê:

I- Dengedarin:

Xwedî dengin..dêmek dengêkî jî
Ji (deng +li dar)in....

Dar : wateya karê arziye, xwedîtiyê dinasîne

II- Dengedêrin:

Deng derdixin û li ber bayê dixin û
didêrin

Ji (deng + didêr)in...

Dêr: karê kirinêye

III- Dengederin:

Bi dengin - cîhdengin- denga
didine der...

Ji (deng + der dixînin ji dev)in...

Ev hersê navnasî jî duristîn çunkû bingeha wan
hersêya jî denge .

Û tîpên dengedar tevde bi tenha xwe ji kûr û ji navbera zengelorkî û sîngê têne der .

- Kuxukî û ken jî bi dengedarin lê rêya xwe bi (h) dixînin... dêmekî hevbendin .
- Pişkandin jî bi dengedare lê rêya xwe bi (h-ş) dixîne... ew jî hevbende .
- Baweşkandin jî bi dengedare lê rêya xwe bi (h-x) dixîne..û...h...w..

Dengedar hemû(bi giştî) bi danin(dayin) û stendina bêhnê re dertên .

Tîpên dengedar du curene :

1- Dengedarên dirêj (bi awaz) :

Ew jî pêncin : A Ê Î O Û

- A a : av ba bar
- Ê ê : êvar mê mêr
- Î î : îro mî nîro
- O o : ode do goř

- Ū ū : ū (nabe serwer) řû dūr

Rêzimaniyek:

Dengedarên dirêj dengêkî dirêj û bilind û serfiraz didin

"Ū" mîna "U" û "I" ku despêka gotinê hatin ew gotin ne ji kurdiya pêtiye.

2- Dengedarên kîn(kurt):

Sisêne : E I U

-E e : em me wer

-I i : (li despêkê nabe) di-bi şil

-U u : (li pêşî nabe) dudu gul

Rêzimaniyek:

(I+U) nabin serwerê tu goteyêd Kurdî .. ango despêka gotina nayên .. û li dawî jî tenê bi alav û pênavan .. û tîpên pêbestî re tên û ew jî gotê li ser wan ranawestê ..

Ku-tu-tu- çi-bi-ji-di...û...h...weha.

Dengedarên kîn dengekî kurt û nizm
û xwegirtî didin...

TÊBÎNÎ : Du tîpên dengedar di zimanê kurdî
de li pê hevdu nabin.. çikû ew jî mîna
sê bêdengên li pê hev rawestaneke
didin ..

Dêmekî li navbera du dengedaran (w) an (y)
pêdivêye.

Du tîpên bêdeng (w-y) ên girêkî hene
dengedara ji hev cuda dikin û wan peve girê
didin.

Wek :

Xu ar = xwar - xu î n = xwîn

Dî u ar = dîwar - su ar = siwar

Xu elî = xwelî - xu ezî = xwezî

Xe û n = xewn - bû î er = bûyer

Cû an = ciwan - kîuan = kîwan

Jî an = jîyan - rê u î = rêwî

Gu îz = gwîz - zî an = ziyân

An jî yek ji wan tîpên dengedar di hin
Şêwezaran de têtê avêjtin..

Wek :

Xûn- xulî

Kor- gûz

Pêlpêlka pêllerziya dengedaran(Êksan û Fonîtîk)

Agahdarî : pêlpêlka(pêldevana-pelpelûka)
 dengedaran li gor çîza (fonîtîka)
 deng heye .. û ev rêbaza wêye ..

(1)(2)

A a dengê bilind û qubeye ..lêv pêre dirêj bibin dibe **O o**

E e -Ê ê -Î î dengê ortene .. ku lêv dirêj bibin dibin **Û û**

I i dengê nizme.. bi dirêjkirina lêvan re dibe **U u**

Stûna (1) :

Aa : dengedareké qubeye û lêv pêre
ne alîkarin ...

Ee +Êê +Îî : dengedarên navendîne ji asta
ortene û lêv bi wan re ne alîkarin...

I i : dengedareké kurt(kin) û nizme û lêv
pêre ne alîkarin...

Stûna (2) :

Oo : dengedareké qubeye û lêv pêre alîkarin..

Ûû : dengedareké navendiye ji asta orteye û lêv
pêre alîkarin...

Uu : dengedareké kurt û nizme(nimze) û lêv
pêre alîkarin...

Ji danasîna herdû stûnan tete naîn ku bingeha
(Aa) û (Oo) yeke û sewiye ew ewe lêbelê
dirêjkirina lêvan di (Oo) de alîkarin û di (Aa)
de nine... balo ku lêv bilive û xwe dirêj bike
dengê (Oo) dide û ku lêv li ciyê xwe bimêne û
bêliv be ew (Aa)ye .. lê asta bilindiya herdiwan
yeke . . , demekî (Ee- Êê- Îî) jî jîasta (Ûû)ne lê

bizava lêvan jevderxistîna cihêrengiya dana
dengana dinasîne... û herweha jî (Ii) û (Uu) ..

B- Tîpên (pîtên) bêdeng (kerlâl) : 23 tîpîn

**B – C – Ç – D – F – G – H – J – K – L – M – N
– P – Q – R – S – Ş – T – V – W – X – Y – Z**

Ji wan re tê gotin(tîpên ker) û navnas
bûne (bêdeng) çimaki ew tîpana bêyî
tîpên dengedar tu dengî nadin...

Mîna hemû zimanên cîhanê ew jî dengêkî
pêşgir yan jî paşgir dixwazin taku biliv û can
bibin dengê xweyî vemirî vêxînin ..

(bêdeng û dengexwazin)

Ango herdu navnasî jî duristin.....

Ev tîpên bêdeng di hundurê dev de bi liv û
tevger dibin bi kerlâlî..lê bi dengedaran ji dev
dertên û bi pêjin dibin.

16 tîp ji evan tîpan bingehîne:

B C D F G H J L M N Q S Ş V X Z

Du (2) tîp ji 23yan jî navbir û girêkê
dengdarane :

W Y

Mînak:

Şiyar-rêwî-beyan-şewat

**-Boy rewanbêjiyê 3 (sê) tîpên bédeng li pê hev
nabin ... dengedarekê dixwazin:**

Kurdîstan(kurdstan)-gulîstan(gulstan)-
dengedar(dengdar)-derdiyar(derdyar)

CÊWÎDAR Û CÊWÎ

5 jî ji ewan 23êyan cêwîdarin .. dêmekî
dudengin :

Ç K P T R

Mînak:

(ço-çar) - (kar-kêr-ka) - (pêl-par) -
(tar-tu) - (birîn-pir)

Cêwiyên(cêmikên) her 5an jî ..ango dengê
wanî duwem evin :

Ḉ Ḱ Ṕ T́ Ř́

Mînak:

(ço-çar) - (kár-kêr-ka) - (pêl-pár)
(tar-tú) - (birîn-pir)

RÊZIMANÎK(1):

Pênc dengên jêder hene jiwan re
tîpên (cêwî) tê gotin..dudengin...

-Boy jevcudakirina nasiya bêjeyan ,...cihêkirina
tîpên cêwî girînge...

Wek:

Ço : ji ajotîna kerê reye

Ço : navê dare (şiv)

Ker : navê lawirekî çarlinge

Ker : bédengiye (deng na bihîze)

Pêl : gevizandina avêye (pêlên avê)

Pêl : pêlkirina bi lingaye(ji pê)

Tar : taxê (hêlek ji bajêre)

Tar : qalikê dora tiştên gurovere
(tara bêjingê)

- Çar tîpên cêwî çixêzeke hûr li jora wan tê danîn û ew kin û sert û hişkin û bi zor vedertên.

(ç)çem-(k)kem-(p)pez-(t)tav..

- Tîpê bê çixêz cêwîdarin- nerm û sist û bê westandin ji dev dertên...

(ç)çar - (k)kes - (p)poř - (t)têr..

- Tîpa pêncem (r) divê ku nîşandekêk li ser hebe boy nasiya tîpê di goteyê de.

Wek :

(r) : ber : nêk.. nêz.. li ba

(ř) : beř : tejeke ji boyî raxistinêye

Birîn - biřîn

Têr - têř

Rêzimanîk(2):

Piřên caran kú tîpên cêwî(cêmîk) an
cêwîdar û li pê dengdareke kîn (kurt) û
li dawî (rawesték) (r) tê dibe (ř)..

Wek :

Kêř- çîř- kuř- piř-

An jî dengdareke kîn li pêş û dengdareke dirêj
li paş (r) tê..dibe (ř)....

Wek :

Kiřîn- duřû- biřav- biřîn.....

- Nexasma kú tékeve pêşiya bêjeyê de û li dû
tîpeke dengedar bê..

Wek :

Řev-řez-řê-ři-řoj-řewş-řû-řast

- Û kú tîpeke cêwî û li dû cêwiyê yeke
dengedar hat û bi dûv ře (r) hat berî tîpeke
dinî dengedar dîsa dibe (ř)..

Wek :

Pêre-têre-terî-tirole-

Lê ev rêzimanî carna ne bi tevayîye ji ber ku her herêmek ji welêt taybetmendiyeke ji zimên re lê heye...û hin şewezar (R) tenik dikin û hin jî qalind dikin ..!!

Agahî :

Di hin şewezaran de tîpên mîna (L-S-B..) qube û qalind bikar tînin û li gor vê jî dûbare dinivîsin ... egera dûbarekirinê tuneye çiku wateya gotinê nayê guhertin ..

Wek :

Belê û bbellê yek wateye

Wisa û wissa yek wateye

û ên ku bi pîvera cewîdaran dipîvin şaşin çiku

wateya (pir) ji a (piř) cihêye ... kêr ji kêr cihêye... çar nabe çar...ta li ku û ta li ku , ev danasîna cewîdaran (cêmîkan) ji asta hînkirinê re girînge çiku ferhenga devoka piřan ji

malbatên kurdî bi wendakîrîna evan tîpên
xwestî lawaz bûye..pêdivêyî zanînêye.. tîp
pitir(bêtir) nabin ..tenê dengê wanî duwem tête
naskirin.

.....

Têbîniyeke girîng :

Di dawîya bêyî dawî de .. ez dê bidime nasîn
 kû çend têvelên (cudahî û cîwazên) resen di
 navbera kûrmanciya jorîn(bahdînanî) û
 kûrmanciya jêrîn(soranî) de hene.. , eya bala
 zimanzanêd herdû şêwezaran kişandine an na?

1- cudahiya paşkokan(paşgiran).. û nexasma
 pişbûna wan di şêwezare soran de (ev jî
 bandoreke E'rebî û Persiye).

2- karê nepen di bahdînanî de bi yarmetîya karê
 alîkar(hat) tete pîvan ..lê di soranî de dîsa bi
 bandora E'rebiye..

Wek:

BAHDINAN

SORAN

Hate kujtin

kujraw

Hate rêkxistin

rêkxiraw

3- weke kû em dizanin du komêd pêrnava
 (ranavan) di zimanê kurdî de hene (koma ez û
 koma min) û koma (ez) bi alîkariya alavêd
 tekeziyê(im-e-î-in) tekez dibe çikû di darêja

bûrî de bi karê saltegerê re têt ..ango berkar jêre
 nine ku tekez bibe.. lê koma min bi karê
 derhingêv re tê û berkar jêre heye tekeziyê dide
 ,de îcar soran ewan alavan bi koma min re tînin
 û koma ez tavêjin .. û ev bi xwe tevlêkirineke
 E'rebiye û hem jî di pîtoliya zarê kurdî de
 kujtîna taybetmendiyêke gewreye..lewra ciyê
 gotinê jî di hevokê de tete guhertin û ji rêzana
 hevka(rista) kurdî derdikeve..

Wek' : (min li derî da) bûye (lê derî dam)

4- nav û karêd raderî (ên qetirme) bi darêja
 tevayên karên dîtir têtin pîvan ..,(pîvera karê
 qetirme û cîwaz têtveçûyîye)..

Wek' : (xew) bûye (xewtin)

5- arîşe û aloziya herî zor ewe ku nav di soranî
 de nepen û nenase ,ev dîsa bandoreke E'rebiye..
 demekî pêdawîstî alava danasînêye(ekân)..,
 belê di bahdînanî de nav pendî û nase..

Hin têvelên dîtir jî hene lê tenê min boy
 agahdariyê ev çend bi mihderî pêskêş kirine..

DENGDENG...ciye :

Despék ji sîngêye..

-Tîpên dengedar denga didin û di her bêjeyekê
de çend ji wan hebin ewqas deng hene û her
carekê dev vedibe dengê jê dertê.

Wek:

Av- yek denge

Baran- du denge

Xuristan- sê denge

Cengawerî- çar denge

-Her bêjeyek ji denga par vedibe lê deng pay
nabe ...

Wek:

Şi+van (şi) dengeke û (van) dengeke..

TÊBÎNÎ :Tîpên dengedar her yek ji wan
dengeke.. Lê tîpên bêdeng û ên
girêkok û yên cewî bêyî tîpên
dengedar tu dengî nadine der...

Tîpa (x) bi rengê (x̄) derbas bûye ..
nermkirineke boy lêvokên ku di bin bandora
erebî de di hin şewezaran de bi lêv dibin .. lê di
nav tîpên kurdî de ne cîgire..

Wekî :

Axe- zuxur- mexel- zîxan- kahez-
xemgîn- birxul- şexel- xarxarok-
saxî- Salix(salox)- vexumandin-
dilxelandin...û...h..w...

.....

FERHENGOKÁ GOTÉ Û BÊJEYÊN GIRÎNG

- Acab - Avrû : herî giring ji paya mirov re (şeref-keramet)
- Ade : hûzindiyên gezok û devlêker
- Aferîd : tiştêkî bûyî û heyî
- Afirandin : çêkirin û peydakirin
- Afrandêr-Daner :ê ku nivîsekê an pirtûkekê dinivîse û derdixe
- Afrîva - Stayiş : hebûna paye û serbilind ku jibîr nabe
- Agahât : hate bîra wî(wê)
- Agahdarî : jêregotîn - pêhaykîrin
- Aha : derhal- anuha
- Aheng : kêf û şahî dîlan
- Aheng : şahiyek bi narîn
- Alev : pêla agir
- Alode - Qitkî - Girîkî : ava bigemar û mikrob(ava ne paqij)
- Aloz : girêkók - lihevgerandî û asê
- Aloz : piroblem-teşqe-likumandin
- Altax : mît-casûs

Amêr : ewz û rêçan

Amaje : nişan - nişandek

Amar : hejmara kes û mirovan

Amedebûn : ez li civîné bûm = ez li civîné amede bûm

Amedeyî : têzî- hazirî

Amojgeh : peymangeh-sozgeh

Amûr : mekîne - halet

Ara : hebûn - heyin

Aram : hêmin û nerm û hênîk û kêrlalî

Aramî : sebr- hedan-bihinfirehî

Aramgeh : goş- tirb(ciyê veşartîna termêd mirî)

Aran : germkirin- dilbijandin-... deşta rast

Ardimî : alikarî- destek

Ardû : Sotemenî - xwarina agir

Arezû : xwestek- hevî- lav- daxwaz

Arîşe : merbend- kilî- pisgirêk- girêbendîk(grêkûtîk)

Arîşen : rewş û raweya hêrs û hêz û hay û hestân

Aro : xiyar

Arya : wefadar- şîrhelal

Arzî : jiboyî taybetmendyê-milk-saman

Asayî : ne zor û ne hêsan (xwezayî)

Astî : sewiye- pila têgeyê

Astêng : têngav- evşandin-derbîrîn

Astêngî : têngasî- zehmetî

Aşatî : birîk û serbendên pirtûka evra(Avîstâ)

Aşkartî : bi cî kird (mancî û tekez kir)

Aşna : pêzan û haydar

Aşopî : jêweyî- qey heye lê ew bixwe tune

Aştî : levkîrin - jêwezkîrin(dijî ceng û şer)

Avabûn : windabûn(ro çû ava)

Avakîrin - Avayî : damezrandin- lêkîrin

Avbazgeh-Melevangeh : avjengeh(ciyê sebihandin û avjeniyê)

Avdar : meha(hêva) yekem ji sala kurdî adare

Avêne : birqok- gewr diçirise

Avrû : şeref-namûs

Awa : reng û şêwe

Aware - Havî : kesê ji war dûrketî û biyan

Awarte : başqe-guherî

Awarte : ji bilî- ne di rêzîkê de

Axavtin : pêyivandin

Axavtina tevandî : pêyva ne eşkere û niyazîk tê de heye

Axavtina yekser : pêyva nuhok ya rû li rû

Axavtinkar : yê ku dipeyive

Ayînî : ol û rewayî

Ayinde : dema ku wê bê

Azar : êş û jan

Azirayî : hecbû(hêç ketî)

Azpej : xwarincêker

Babet : erbab-ligor-cure-celeb

Babelîs : sedsalî - qirn

Bace : xukûtiya femandariyê

Badî :tas -zerîka avê

Bager : balîzok

Bahoz : ba û barana xurt

Batî -Catî : pevguhertin

Batî-catî : dêlv(ku tişt têkeve şûna tişt

Bala : bilind û hêja

Balberî : heykû dibekû

Baneşan : alava bangînê

Bangîn : gazî kîrin

Bangawaz : ragihandin - bankîrin

Bara : weş-rawe

Barimte : girew

Barûdox : desûdar – rawe

Baxo : ji rindiya xwe

Bayîk : sermayedar (sermayê diravî hilanînî)

Bayloz : hevind- sefir

Bed : gend - pîs - xirab

Begem : pîr reng- rengareng

Behî : şwînî- civatî jibo mirî

Behane : dana ber rû

Behnen : navê roja sêyem Ji Heyvê (kurdiya kevî)

- Behre : bîr û ramanên geş û tûj- xelatbîr
- Belengaz : perîsan-qelender
- Belqîtandin : şeká dawiyê- derba kújtînê
- Bendbaw : Piropûç- xerafet
- Bendege : dagêrgeh - warê bidest
- Bender : rawestêka kelek û gemiyan
- Bengî : evîndar
- Bengîn : bedewbûna ji rê birî
- Bengîn : xortê di çax û benga xwe de be
- Berpêk : lêlukumandin-tesqele
- Beraberkirin : wekhevî an jî cudakirin di navbera tiştan de
- Berbat : yeman
- Berdewam : dûdirêjkirina demê di karekî de
- Bere : enî bi zarê konevanî(cebhe)
- Berevan : ê ku diber hineka de şer dike
- Berg : cil û çekên çermîn
- Bergirî : berevanî
- Berhelistî : liberrabûn - dijberî

Berhemgarî : gef û fort

Berjeng : rewş û pesind û qencî

Berjewendî : xwestêk û daxwaziyên kesane

Berkar : kar bi ser de tê (kara+xwarin+ kar)wek: min xwarin
xwar

Berkar : yê ku kar pêbû ye

Berzex : derav-tengav

Bestî : hevbend - girêdayî

Beş : perçe. bişik

Beşkirin : prçekirin-parkirin- bişikirin

Bexşîn : buhartin -lêbûrîn

Bexteyar : bextewar-xwedîsens

Beyan : hilatîna rojê

Bezîm -bezm : şahî û kêf serxweşî

Bezîmgeh : ciyê şahî û dîlan û meyê

Bê luxum : bê hêl

Bêcan : tiştên heyî û bêcan wek (kevîr)

Bêgûman : tekez

Bêhêvî : bê omûd

Bêhnik : demeke kurt- hûrdem
 Bêje : gotin-peyv
 Bêkavî : qeda û qeder - ne bi destê mirovî
 Bêserûşûn : tarîbûn-wendayî
 Bêtore : bê edeb- bêperwerde
 Bêzavî : kîn- zikreşî
 Bihane : qîl - hicet
 Bijandin : giştandin
 Bijare : mizyarî
 Bijîşk : textor- hekîm
 Bilîmet: pirzana
 Bilindek (^ - ~)
 Bimalîn : jê bib-îrêş bik-paqij bik
 Binçîne : perensîb û sincî
 Binyat : bingeh
 Bipûte : lêmiqateyî
 Birêkar : Pêşvan- nimûnend
 Birha : bandor

Biryar : fermana fermî

Biryarî : فرمانî

Bîr : hinek-komek ji komê

Biserhaî : ezmin - Serbûr

Bispor : jêhaî

Bişav : ava mêweyan

Biwar : mewda- mecal - hêl-alî

Biyang : şirovekîrin û tekezîrina dabîrekê

Bizaftin : livandin - gûrkirin

Bizav : melavî - hewildan

Bizavtin : liv -tevger

Bîbî - bîbilank : reşka çav

Bîner : temaşevan

Bîroke : ramanok

Bîryarî : endazî û mêjerî

Bobelat : sosret

Boblat : derewlêkîrin

Bor : esmer

Bûjenav : navê tiştê çêbûyiye

Bûyer :rûdan

Buhêrk : dema bûrî

Buhayî : nirx

Cado : sihirdar

Cêwaz : têvel û awarte

Ceveng : sîmbol - hêma

Cindî : aqilmend-xwedyê gotna rast û bizanîn

Cîwar : jiyana hawîrdor

Coş :vên û hezkirin(hêvîdariya dîtîn

Coţan : meha nîsanê

Cotxal : (:)

Cûn : kom û girûpa werzişê

Çarenûs : mafê milletan (mesîr)

Çareserî : ravekirin-havil (hêl)

Çêj : pêhaybûna bi dev û ziman(teem)

Çêr : xeber û sixêf

Çeysî : şewqedar

Çepel : zimanzivr

Çeşn : terz - mode

Çelebî : bedew û çeleng

Çelk : gemar

Çavdêrî : zêrevanî- binçavkirin

Çavteng : lekeya gotîna çikûze (hisk- desgirtî)

Çavtêr : desbelav-comerd

Daçek : paşgir-paşbendeke-paşkok...

Dabîrstan : dibîstana navîn

Dabeşî : belavkirin- paykirin

Dîdar : dîtin û dîmeneke bi rews

Dadgeh : ciyê hukumdanê (mehkeme)

Dadyar : evoqat - mihamî

Dagîrî : standina war û welatên milletan

Dahênan : peyda kirina pişkeke zanyarî nûjen

Dahaî : nûsyayî - hawîş

Daman : pê êşandin-xemgîn-mest-melûl

Daman : ji a xwe danakeve - jê venagere

Damezerandin : avakirin-hîmdekirin

Damirî : vemirî

Daner : ê kû nivîsoknî nû der dixê

Dapoşî : veşartin - nuxamtin

Darêj : durv-reng-sewiye-kêşe û rawe-temet

Darêja merbendî : ango-lewra

Dawer : extêr-qeder

Daylan : dilkêş -bedewiya kû dil ji rê dibe

Defş : dews-cîh -paye (rutbe)

Degmen : tema-wextî-li ber

Delamet : karekî ji merev tê xwestin

Delîve : derfet û berfirehî (qonax)

Delû : devliken

Dem : çax

Demardar: bi xîret

Demik : kate-seet

Deq : nivîsandineke ji çend hevokaye

Deramet : dahaî-hatîna dest

Deravêtin : jêrahêjtin

Derbarî : jîboyî- boy- di evî warî de

Derdest : derhal-hemen-di cî de

Dermale : terxane

Derûn : tiştê di hundurê mirov de-ojdan- nefş

Destpêker : navekê nasya hatina hevokekê dide

Desteber : xwedaber

Destek : alîkarî

Dever : de vera kurdistan(herêm)-navçe

Dewêd: hurîng-şûşeya ximavê

Dexl : çandîni-zad

Dexs : zikreşî-çavnebarî

Deyûz : bêceleb-bêfehêt

Dezgeh : ewz- amûrgehên dewletê

Dêm : hinarkê rû

Demek : balo

Dew : cin-efrî

Dil : girtiyê cengê - hêsîr

Dîlawer : bîrawir-bîrbir-rewan
 Dilber : hîn bedewtîr(hişrevîn)
 Dîmar : mij - morav
 Dîter : gova- şahid
 Dîsa : dûbare- careke dîtîr
 Dişê: dikare
 Dijûn : çêr-xeber-sixêf
 Dilçûn : dilbijandin
 Dilêr : gernas-mêrxas
 Çilapek : dilop-nuqû
 Dilkêş : dilrev - Suř
 Dinimîne : bi lêv dike-dibêje
 Dirav : pere
 Diravgeh : beng
 Dirûd : silava leşgerî u bi rêzdarî
 Divank : Pîsole-bilêtk
 Diwêre : natirse
 Doran : tersî sodmende(xisaret)

Dozix : dojeh-cehnime

Dûvask : dawiya çav

Dûx (jîwer) : weş-rawe

Dûx : rawe-ħal

Dûz : dûrge-keleha asê

Dubend : []

Dudilî : dilodîni-keţ erênayê

Dukevank : ()

Durist : rast-seranser

Durv : reng-cure

Duxal-coţxal : (:)

Ebre : gulav-lewento

Efser : payedarê leşgerî

Ehrîman : mezda û xwedanê xerabî û gunehan

Elalêţ : cemawer-kesêI piştevan

Enî : bere- pêsiya serî û jora ebriwan

Encam : jêmaya dawî çare û havila dawî

Encam : keda kar ya dawiyê

- Encomen : civat
- Endîşe : diltirsî-dudilî-qeleq
- Endazî : tê pîvan din
- Engîz : gijgij - xwîngerm
- Engîrî : qeherî-xeyidî
- Enistîtût : ekadimî
- Eriştat : firîşteyên rastîyê- milyaketên heqiyê
- Erk : karmendî û pêdawistî
- Evra : perwer-bala û rêzdar
- Ewşandî : qedexe
- Ewlekî - ewletî : ewleyî- pêbawerî
- Extan : kurtedemeke ji valahiyê-derfeta vewesîn ûrawestandinê
- Eylo : balindeyekî qence - teyrekî mîna baze
- Eyvez : têt-amade-hazir
- Ezbet : malbat
- Ezber : derixekirin- jiberkirin-hevizkirin
- Fayil : dosê-rûpelêd tomarkirina giriftaran
- Feraşin : havîngeh

Fermesûn : gawirê jêhatî û zîrek

Ferzand : tenha

Fês : fino-kumê bi gulik û gulabend

Firêdan : şeweyê xwendin û axaftinê

Fîşal : girêkirin-mezinkirina nepêdivê

Gangazî : hêsanî

Gazîkirin : qêrîn û hawar

Ged : pesind-henkûf-şîmet

Geda : parsek

Gef : zirî-fort-berhemgarî

Gelî : newalên teng

Gelemerî : bi giştî- bi tevayî

Gemî : kelek- keşkî

Gemer : qirêj- dorpêçî

Genav : pingav-avgîra genî

Gencîne : xizne - define

Gend : nepak

Gengaz : dibe kû- hey kû -dibe

Gengeş : axaftin- giftûgo

Gerdenîş : pişû- paydoz

Gerdon : hebûna jêr û jor (xak û ezman û stêrk...)

Gever : guhlênekirin- nepêwîstî

Gewde : laşemihreyê pîroz

Gewez : rengê sorê vekirî-(dêm gewez dibin ji fediya)

Gewrî : qurg-zengelok

Gêjelok : gêjevank-sergêjk

Gêl : gelor -hov

Gêle : mizur

Gêş : refê balindeyan - koma tîlûran

Gidî : dessivik

Gihandek : tîpa pêwendiyê

Gihanek : pêgehnava-qonax

Giştenav : navekî bi tevayîye

Girêcan : girêkûtka derûnî

Girêkok : pevgirêdan

Giramî : xweşî û rûmetî û xoşewîstî

Girîng :pêdivê û pêwîst

Gird : mezin û girse

Girdav : bobelat-sosret

Giriftar : qad-pirsgirêk

Girnijîn : qemiçandin-devlikenî-mizicandin

Gival : ewrê li barînê-tavek li ber barandinê

Giyân : can

Gizîr : cigir-şûngir

Gizing : berya ku roj hilê

Gizre: firdonek- libolibo-jihevketî

Gîre : jêra rûpelê ciyê vala

Gîrkirin : bi derengxistin

Gote : bêje-zarav-peyv

Gote :gotin

Gûmanî : dudilî-dilodîno

Guhêztin : guhertina cîh an jî buhêrtina demê

Guhdar : ê ku deng digihêjê

Guhdengî : şiyarî-hayjêkirin

Guhgir : ê kú peyv jêreye û li rûye

Gulşen : gulîzar -çîmena gulan

Gulale : gangulok-sorgula buharê

Guzername : pasport

Hagadarî : pêhaybûn -hayjêkirin

Hajo : lêxuř- şufêr

Halan : navtêdan

Halo : wesa - weřê - wilo - weha - wa - wanîko

Handerî : kejawî-dilbijandin û jirêbirin-xîrkrin

Havî - avî : biyan- xerîb

Havil : çare

Hawîşî : lîstîk û kêf û şahî

Hawîşgeh : ciyê dilan û meyvexwarinê

Hawe : şewe

Hayda : lê miqate bû

Heban : kember- navteng

Hedan : bihna fereh- sebr

Hetwan : melhem -lebîxe

- Hekîni : bi merc û şert
- Helab : hîva çardehşevî
- Helbet : divê kû wilo be (bilî nabe)
- Helbijart : neqand- parzinand
- Heljimar : amar- hejmara kesan
- Helkeftin : bûna tişt bêyî hay û hestan
- Helwest : raman û armanc
- Hemaheng : li hevkirin û rêkûpêkirina kar pevê
- Hempazî : sermezinayî- pozbilindî
- Henase : hilm û bêhn
- Henteş : amede û beşdar- hâzir
- Herac : ciyê kirin û firotina eşkere
- Herwe : miftî- bedawe-belaş
- Hest : naskirinek ji mejiyê hunduruye
- Hesû : aso- pevgihîjtina xak û azman bi dîtina çavan
- Heşafîn : qirkirin
- Hetle : kawik - çopik
- Hevdudani : hevbend-lêkdayî-murekeb

Hevend : hevalbend

Hevoť : berhev-hojîn- hînkîrin

Hevoķ : ji çend goteyan û bêjeyan nasiyek dertê

Hevraz : hevalê rê-berokaş-kaşê ber bi jor de

Hevriķ : diĵkar -berhelist

Hevsî : cîran -

Hewadarî : ji rastîyê revyayî

Hewal : nûçe - dengobas

Hewdan : êrîş-hicûm

Hewes : vên û coşî

Hewlêre : zor başê

Heyî : berdestê

Hezîta : erêna

Hêdan : sêrikman-jidarketin-ecêbmayî

Hêl : qam - lay - alî - nêķ - rex

Hêlî : hêminî- hêdî- bihnfirehî

Hêma : nişandek-nişank

Hêman : endam

Hêv : awir

Hêvîn : xoşewîst- ezîz- şêrîn û hêja

Hêvişîn : bidawîbûn

Hêvoje : hawût-lêsorkirin

Hêwirî - şevder ma- bi cî bû

Hicran : bele

Higiştin : hingavtin-birînkirin

Hilavistin : hildarkirin

Hilbijartin : neqandin

Hilmaliştin : rûtkirin-qeşartin

Hinartin : sandin

Hingor : hingûr-piştî roj diçe ava

Hiş : bîr

Hizir : raman-bîr

Hibûdî : bertîl

Hîmdar : avaker- damezrîner

Ho : sedem-sebeb

Hode : mefayî-wirc-sûd

Hojan : hojîn - hîn
 Hojangeh : yarîgeh-stad
 Hokar : mamostê- fêrkêr
 Hoker : nîrê demê
 Hoker(nîr) : cîhgir û demgire
 Hokerê awakî : nîrê raweyî
 Hokerê demikî : nîrê demê
 Holis : dêmanî-bicîbûyî-lûsyayî
 Homa : yezdanê xurtê kespênîkar
 Homan : birêz-ħakim
 Horbandin : stîranênjin û mêran di helkeftinan de
 Hov : nezan
 Hoz : xêl-êl-ber-eşîr
 Hozan : Pîtol- felsefekar
 Hûrdanî : hûrbînî
 Hûrdem : xulek
 Hulî : tîl - Şayik
 Îdî : ji vira û wa de(ji nuha û péve)

Îskemlî : niştegeh(kursî)

Îstegeh : rawestigeh

Îsyan : tîjik-tîrêj

Jan : êş

Jar : pépûk-bindest-kêmketî

Jenyar : narîjen-mûzîkvan

Jêder : çavkanî

Jêdernav : navekî ji zaravekê hatiye stendin

Jî : temen-salên e"mir

Jî : hem-dîsa

Jîwer : çeşn-rawe û dûx

Kaj : dara sinoberê

Kam : xwestek-qesd-mirad

Kamî : kêfxweşî

Kamîran : pîroz- bexteyar

Kar : kiryar- îş-ji kirinê

Kargêr : mudîr- serkarê kargehê

Kargeh : ciyê kar û pişe(sineet)

- Karguzarî : raje- xizmet- çaksazî
- Karnav : ma'ka nav
- Karzan : Pispor-xebîr
- Kavî : ji qazî ve
- Kazêwe : berbang- berya rohilê-şveq
- Keç : hele -şaş-sûc
- Kej : çardemên salê (buhar-pâyiz-zivîstân-buhar)
- Kelîje : rtaserî
- Kelîstûn : keskesor
- Kelepor : paşmayî-mîrate
- Kelex : pûte- peyker
- Kelk : sûd -mefayî-havil
- Kemo : fêhris-bîrtûj
- Kesîre : westîyan-teebandin
- Kesyar : mirovî
- Kepe : kepez-ciyê rast li jora çiyê
- Keş : seqa-raweya bayê
- Keştî: kelek- gemî

Keştigel : kéleka mezin ku balafir û tank û leşger.. li serin

Ketwar : helkeft-tûşî-rêkeft

Keval : tabloya nîgarî

Kewden : nexwende

Keys : delîve û derfê

Kêşesazî: tîpa dawîya her birekî ji helbestê

Kişwer : xaka şah û melekân(wek Urdin)

Kilitkirî : xiçyayî - xepîyayî

Kinîş :bermalî

Kinos - çekûz-çvteng

Kirêt : şerm-fihêt

Kizir : zuha

Kîf : çenteyê destan

Kîte : bilêvkirina tîpan

Koçek : oldarê xewlangehê- rehîkê dêrê- reben

Koçk : oda mezin a mêvandariyê

Korme : nepaqijî

Kovanî : dilxemî-qehr- kul û derd

- Kovanî : şwînkêşî-girî li ser mirî
- Koz : mexel-ciyê lawirên kedî
- Kutekýarî : zori
- Kulmişandin : kumişandin-kambaxî-xerakirin
- Kuloz : kum
- Kurtî : kîn-qut
- Kakîl : navîka orta libê
- Kara : ê ku bi kar rabûye -kîrar -kîrde
- Kedî : hevxû-ram
- Kete : bi tenê-yek-tek
- Kevî : qirax-lêv-kenar
- Keval : tablo
- Kevl : e"rş û kursî
- Kel : kevîrê pêş goşa mirî-peykerê kevîrîn
- Kone : polîtîk-siyasetmend
- Kuştar : ciyê kujtinê
- Lap : piř-gelkî
- Lagir : nemekdar-zilamtî-vehêl-dûvik-Peristî

Lan : lehn-mala şêr
 Laperîn : levcivîn û serhildan (intifade)
 Lav : ciwan-xortî
 Lavêj : du"a û nizayên biomîdewerî
 Lave : erêna
 Lawaz : qels-şexel-ziîf- weza
 Lawir : cinawir-ţeba
 Lebîxe : hetwan-melhem
 Leheng : qehreman- xurtî
 Leke : şerm-kêmasî-rezberya şaş
 Ler - lar : lawaz
 Lerizî : ricifî
 Levakirin : pişkûparkirin
 Lê : manê - belê - bes - welê – axir
 Lêhatî : ligor-henkûfî
 Lêkdayî : hevbend-hevdudanî
 Lêkerên bi serve hatî : karên bi pîver
 Lêkvekir : fistiqand-ji hev xistî

Lêvkirin : derketina bêjeyê bi lêvan ji dev

Lêxur : hajo- şufêr

Lêz : zarok -sêwlek- nebîrawir –mendal

Loma : lewra

Lûs : cîh-war-mal

Mat : tilûk-rawestandin-mendeş

Maliştin : jêbirin- paqijkirin

Mamîk : tiştanok-tîman

Mamiz : aho- xezal-asik

Mancî : çespandin-bicîkîrîn

Mandî : westî

Mebest : niyazî(mexsed)

Mehane : behane-ħicet

Mehmiz : moçe- diravê mehane

Melezî : zayina di navbera du regezan de

Melheze : rêbaza kar

Melhorî : zorkarî - bêdadi

Melle : pîr zana

- Mendal : zarok- biçûk
- Mendîn :berbi hiş - mejî qebûl dîke
- Mentes : pêgihêjandin
- Merg : miriyê malê-mirin
- Mergesat : bobelat
- Metel : bêçare-heyirî
- Mezr : binkofk-navend
- Mêhrevan : navê yezdane- bi mihreye(bi rehme)
- Mêhru : mehre- dilyarî-hezkirin
- Mêjer : rengedêrê jimartinê
- Mêjû : dirok -dema bûrî
- Mêşe : çalakî- jêhatîbûn
- Miçandî : gîrisandî-devgirtî
- Miftî : were- bedawa- belas
- Milya : meşiya
- Mişextî : eware- koçber- rewend
- Mîta : ştomek-kirîste-made
- Miqateyî : lênerîn-pîtepêdan

Mixabin : poşmanî
 Mize : pêhaybûna bi ziman- çêj-te"im
 Mîranî : fermî-resmî
 Morav : mij
 Mukûr : eşkerekirina tiştên ku veşartîne di dil de
 Nakam : çarereş-jar û mest-bêşens
 Naşê : nabe
 Naşî : hov-nezan
 Nasnav : navekî pendî û xuyaniye
 Navçe : herêm - dever
 Navê pêgihîştî : navê pêvekîrî
 Navê hevalnav : navê rewşkêye
 Navdar : nas- binav û deng
 Naverok : dûrêzkirina navnameyan
 Navteng : newq - kemer
 Nayî : nebûn-nakirin-nerênî
 Nedyer : nepen(nenas)
 Neghamî : njkavî

Nehênî : neyin-tunebûn

Nemerd : pintî -çepel-riswa

Nepen : veşirtî-nenas

Nerêt : dab-u"rf

Neşê : nekâr

Newaziş : niza-du"e

Nêd : mizgînî

Nêvnasî : jihevdrxistin

Nifş : dûrêzkirineke komî ji tibabe

Nihênî : raz-sir

Nijad : tuxum-regez

Nijdevan : talankerê bêyî melheze

Nimînend : wekîl-rasipêr

Nimone : wek'-mîna

Nirxandin : buhadan

Nixya : daqûl bû

Niyaz : xwstêka dil

Niyazî : hêw - qazîve-qesd

Nizar : berbisî

Nîr : cîhê kar yan jî dema kar dide xuyanê

Nîşannav : naveke tiştêkî şanî dide

Noşdarî : xweşiya tenduristî

Nûçe : salox

Nûner : ê ku bi navê ê dîtir taxive

Nûsyayî : hawîş-haşkirî

Nûvar : nuhbûyî-nûjen

Nuhok : dema nû

Obe : êl-koma mirovan-tîre

Ocax : reha malbatî- binekok

Olam : kaê miftî û bedawe

Olzan : ayinzan

Omîdewar : hêvîdar

Oveyî : bive -yeman-tehluke

Padaş : dana qencyê-xelatkirin

Paje : pace-pencere- şibakê

Pakrewan : cangorî-şehîd

Palavî : hilbijartî-neqandî

Palvedarî : tiştê ku tê werdankirin

Palvedêrî : xistina ser- lêwerdan-hatiye ser

Pargît : alavên pêgihîjî

Parmestîn : despelandin

Paşgir : dûvek-tîp dikeve dawiya goteyê

Paye : biterfi-xwedîtî-qurnaz

pejare : mihreyî (rehmet)

Pelandin : destlêgerandin-kontrol

Peledarî : belvbûn

Peledarbû : fireh bû û belav bû

Pelemarbû : xwe tê derxist-bela xwe tê da

Penaberî : xwelêgirtina warekî dîtir ku lê bibe nişteci

Pepûle : pinpinik

Perî : horiya buhuştê

Peraşîn : ferasîn-havîngeh

Perco : tuneya şê û kârînê -nabe

Pereng : pizotâ agir

Pergal : endam-hêrs-hêz

Perpûte : nemiqate

Pesindêr :ê ku pesin jêreya

peşewî : mat mayin (thihûl)

Petî : fermî û xweş û rewan(kurmanciya zelal= petî)

Pexşer : belavkar

Peyam : nameya bilez

Peyda : çêkirin û derxistin û anîn

Peyker : kelex-pûte

Peyman : sozdan -lihevkirin

Pêdawîst : pêdivê-pêwîst-lazim

Pêlerzk : çiz û fizîna heja dng

Pîst : pistuk-qalikê tenik

Pêşangeh : ciyê raxistin û berçvîkirina tiştan

Pêşwazî : derketîna pêşiyê û bi rêzgirtin

Pîtir : zor-bêhtir(+)

Pil : payik-nîşankê serkeftinê

Pila germê : hejmara pîvana germê

Piñîne : binema-perensîb

Pirt : piç

Piroje : rëkûpêkirina karekî rewayî

Pirose : kiryar

Piştîrtin : alîkarî û piştewanî

Pişk : pay-par

Piyal : qedeñ

Piyar : qencîpêker û mihrevan

Piçekarî : hosteyî û zanîna karekî

Pît : xêr û berkef

Pîtepêdan : lêmiqatêyî

Pîver : boy wezn û pîvanê

Poşman : jûvan

Pote : pût- senem-heykel-kelex-peyker

Pol : cîh û radeya xwendinê-asta xwendinê

Pûte : miqate-rîştî

Puxte : parzinandina dawî

pa - Vêca : dêmek – balo

párêzgeh :bajarê mezin - wîlayet

pâzinandin : jevgirtina xwestî ji nexwestî wek(nîvişk ji dew)

Pêbest : bidû xweve dikêşîne

pêda : piştî- bi dû de

pêdar : herma - ê ku namire û ji bîr naçe

pêdarî : pêdeçûn- xwelêkarkirin-

pêguhertin :serbiserî

pêjî : çêkirina xwarinê

Pêjin : haykirina livekê

Pêjor - Encam : mêjera dawî- dawiya karê bûyî bi giştî

Pêkanîn : çakirin- karbidawîbûn(kar çû serî)

Pêkaxavtin : lihevrûniştina boy lihevkirinê

Pêkenînk : ewê ku henek û laqirdiyan dike (qesmeriya dike)

pêkve : bi hev re (pevre)

Pêkolî : liberxwedan (Hewldan)

pêngav : pîvana bi lingan (gav)

pêr : roja berya duhî- bêcivanî

pêragihandin : saloxdan - jêregotîn

pêragihiştî : gihîjtî- bîrbir- bîrawir

pêrew : lipêçûn- dûvik

Pêrgît : alavên pêsgir

pêrist : téhilat – naverok

pêrnav : bernav- cînav(ez-tu-ew-em-hûn-ew+an)

pêrû : stêrka bi şewq (thureya)

pêstrînk : jêbirka paqijkirinê- av û gemarê rêş dîke

pêvajok : birêveçûn (meş)

Pêwîst : gerek

Pêwendî : girêdan - lê dibane

pêwîstî : lazimî (gerekî)- pêdivayî

pêwestyayî : pêvehatî- kara-jêhatî

pêxweşî - Pejirîn : qayilî – qebûlkirin

pîndir : nermê kû tê tewandin

pîngav : gola ava neherikî û genî

pîngîrî : engîrî - qeherî- xeyidî

piştîku : li pê kû - bi dû de

pîtik : deqik

pîlan: melheze û listikên dijmna ên bi dizî-xapînok

pîrabok : cina jin- cado xwe dikê rengê jinê

pîrkuloz : xirsebaz (sihirbaz)a mê

péyman: lihevkirina bi sûnd û soz û bawerî

pônijîn - Hizrî : sawîr û mitale(xeyal)

pûlparêz : ê ku pera pev diguhêre (hûr dikê)

Qaħf : kilox

Qam : kizwet-hêrs

Qandir : piřxwaz-tuma

Qayde : mîna-tayekî

Qeşmer : pékenok

Qebo (Botani) : berhemgarî- gef û fort

Qedexe : bende-ewişandî

Qedexe : biryara nehiştinê û xwevegirtinê

Qelawîsî : seyirkirin -lêgerîn

Qelender : Belengaz - Zîvar

Qels : lawaz-zi"if

Qemî : heykû(belkî)

Qepûlk : qapağa çav

Qeral : şah-melek

Qereqoşî : ketober

Qetirme : pêçevanî cîwazî

Qemer : sorê tarî

Qewî : xuyanî

Qewat : neretî-a"det -teqlîd

Qewîtî : daxwaziya ber mirinêye (wesyet)

Qewîtî : tembî û şîreta ber mirinê

Qewsel : tîman-mamîk-luxz

Qeyran : xirecîr û qerebalix

Qeyre : keça(qîza) ku bê mêr maye

Qist : sox - seng

Qidos : bextewer-xwedîsens-berpîroz

Qirkirin : tunekirin

Qinarbaz : serjêker-celad

Qinare : Sêdare- ciyê daliqandinê

Qonax : dûrbûn

Rahatîn : hojîni bi berhev û hevotân

Ram : kedi

Rana : mezdayeke zerdeştiye(xweha Zerdeşte)

Raperîn : lidiyrabûn

Rasipêr : nimînend

Ravêjker : şîretdar

Rave : şirove

Ravekirin : şirovekirin

Rawe : kêşe û darêja kar

Raz : tîman-sir

Razbernav : naveke nasyekê dide xuyanê

Razyar : sekertêr

Reftâr : vewênî-sincî-silûk-rewş

Regez : nijad

Reh : damar

Rejû : komir

Renc : sext - çetin-zor-ziyan

Rengedêr : di rêzimanîyê de rewşe

Rengedar : pesindar

Req : bêliv-sert û hîşk

Revend : ê ku xwe li welatê biyan digire û ji welatê xwe direve

Rewa : ji boyî hênkayê-ayinî

Rewan : nermî xweş-sernerm

Rewanbêj : nermbûn û petîbûna zar û ziman

Rewanbêjî : derxistina axavtîné bi rêzanî û durustî

Rewayî : ayinî-olî

Rewend : koçer

Rexav : lêvav

Rêdan : destûr-derfetdan

Rêwing : rêwî

Rêz : li dû hev

Rêzberî : nasîn

Rêzdar : xweda qedir

Rêzde : sûte-tûle

Rêzpeş: ne qola(ne endazî)- derveyî rêzê- awartê

Riştî :tekez- lêmiqate

Rijdî : divêt pêk were- ji a xwe danakeve

Rîk : diřîk-qayiş-qariş

Rîke : qefes

Riswa : fihêt-kirêt-fedî

Rîp : tep

Rojev : rûdan-bûyer-raweya bûyî

Rojgar : demsal- serdem

Ronakbîr : rewşenbîr-zana û xwendevan

Rûbar : çem

Rûdan : bûyer-qeza

Rûgeh : quble

Rûxweş : goşad - devken

Řenge - Liwaneye : dibe kû- hey kû(hey bibe û hey nebe)

Řewayî : qencî û rastî (yasayên olî û asîmanî)

Sadenav : navekî asayîye

Salar : serkêş-serdar-serajo

Salt : tenepeř-xuřû

Salox̄ : guhêztina axavtîné liser bûyerekê

Salûs : dudev-duŕû

Sam : saw -tirs-saf-som-bavpîrê Rîstêm

Samal : saman- milk

Saman : aramî-xwegirtin-dixwehilatin

Sana : raxistî-bê westandin

Sawîlkê : sade-hêsan

Saxtêman : dezgeh-sazîgeh-mezrîngeh-sazman

Saxlem : noşdar-bê nexweşî

Seba : boy-jibo

Sebareţ : derbarî-derheqî

Sebete : selik

Sedem : sebeb-semed

Sema : dilan

Semawend : aheng û dilan

Semax : jixwefedîkirin-serbilindayî-xoşewîstiya derûnî

Semţ : rohilat û rowava û bakur û başûr

Seqa : keş-avûba

- Serpêhatî : serbûrî- biserîhatîn
- Serbarî : mizyarî-îmtiyaz
- Serbor : roman-rîwayet
- Serdestî : raserî-hukumdarî
- Sere : kal-pîr
- Sereta : despêk
- Sergafî : matmayin-mindehoşî
- Serghiştî : pêkhatî
- Sert : req - zik
- Serkutîkirin : daplosîn- devgirtîn-vemirandina bi zorê
- Serpişk : sergul-pîrbaşî
- Sersam : bêhiş-eñmeq
- Serwer : destpêker
- Sewdan : hiş û aqil
- Sewlandî : cincilî-pârzinandî
- Sexerbûn : têkveçûn(pileyên hindik biser nakevin)
- Seyrik : dîtineke bi sosret !!!
- Sip : sift-artêş-cêş-sipah

- Siparde : emanet- telp
- Sipente : gotineke kevnare bi wateya piroze
- Sirgon : durxistin-nefikirin
- Sirus : peyama yazdani-wehi
- Siruste : xwezayi-xuristi
- Sitayis : pesindari- hermayina navudengi
- Sixlet : bargirani
- Siyan : xak u axa paki evra
- Siza : ceze- tole
- Simav : ava zibeqe-ava ziv...
- Sirwan : seriyan(duryan-carayan)
- Stel : mafdar-henkufi
- Sodmend : feda biserketi
- Soraxi : lekolin
- Sorni : newq
- Soxi : u li dawî
- Sulav : ava ku ji ciyekî bilind tete xwar-selal
- Sure : rewî

Şuxte : şagirtê zanestiyê

Şaheng : şaha hinguvokan

Şahnazî : serbilindayî

Şander : ê kû dişîne

Şaneşîn : qesra şah û melekan

Şapat : hinek ji demêye

Şar : bajar

Şarewer: bajarî

Şaristanî : bajarîtî -jiyana bajaran

Şepal : bedewî -xweşikbûn-despêka vekirina gul û kulîlkan

Şepol : pêl

Şegal : bizav-liv û tevger

Şek : lédan-hej-derb

Şen : piş bedew û xweşik

Şeng : jêhatî û bi hêz

Şeng : xurt û bi hêrs û serbilind

Şerpeze : hew dizane bê wê çî bike

Şeveng : tex-tire -cure û civakên gell

Şevrong : cejna Êzîdiyan

Şeyda : hişberdayî-hişwenda

Şeyda : yê kú hiş berdaye

Şét : dîn-dêhn

Şêwe : dirb-rêcan-hawe

Şîti : wek-mîna

Şîtyar : berz-xuyanî

Şiyan : dereqet-karîn

Şîve : solîn-coká ava zelal

Şîwaz : şêwaz-hawe

Şofar : altax

Şû : so (jînanîn-mêrkîrin) zewac- bintar

Şûtî : zebes

Talan : yexme-stendina bi zorê

Taybetmendî : nexasma

Teká : lèbûrînxwazî

Temen : salên derbasbûyî ji zayinê de

Temena: silavdana bi rêzdarî

Tenê : Salt-hew

Tenaye : asayiş-hêzên ewlekariyê

Tenişt : rex-nik-kêlek

Teqeza : degmen-kêm caran

Terazû : mêzîn

Teres : xore

Terlan : ciwanê teze

Têter : ê ku nameyan digihêjîne

Têkili : dan û stendin

Têvelî : lihevnekirin- dijîti

Têz : eyvez-amade

Tibab : hinek ji pîrayêye

Tirozî : şarox-qitî

Tirs : bizdandin-saw

Tixûb : sînorê dirêj(bajarekî-welatekî..)

Tixûbkirî : sînardar - vebirî

Tîman : mamik-luxz

Tîpa bêdeng : bêyî dengdara deng dernaxîne

Tîre : obe-tex

Tolhildan : heyfhilanîn

Torîn : torevan-wêjevan

Tundî : pêkanîn-şidet

Tuxumnav : navê celeb

Têngavî : bi lez û girîng

Têngezar : bêhtêng

Têngjî : xeyidî-hew xwe girt

Têp : rîp- hîlebazî

Têrazû : alava pîvanê - mêzîn

Têrezan :ges

Têbîn : ravekirinek ji nerînekê re

Têgihîştî : fêrbûyî

Têkurk : xwestek û dilbijandinên ayindê

Têper : derhingêv- têderbas

Têrg : teyrok-zîpik

Tîn : jiboyî germê

Tîrmeh : meha(hîva) temûzê 7

Tón - tónî : reng û rawe-biçim-hâl

Vacîdabiřk : (())

Vawêr : dabiř -(ç)

Vawêr-dabiř : (,, ,;)navbera du hevoká

Vegeş : nûvar

Vehat : tobe kîr- poşman bû

Vejinîk : feza-kelhênîkirin

Vekêş : wezn

Velorînk : bend û aşatên yezdanî-sirûş

Vequetandek : (,)

Verês : hêldarî

Verês : tawang

Vewînî : reftar û sincî

Vét : vîn-xwestek-daxwazî

Vîyan : dildarî-vîn

Wêje : tore-edeb

Wate : rezberî-nasî

Warnişîn : kesên têne ber hejmar û amarê(sukan)-welatî

Wazênan : bi tenêhiştin

Wazeke: raman- nerîn

Wediyare : qewî - qey

Wekî : mina - hevtay - tay - şîfî

Werarkirin : geşepêdan - perpêdan

Werdiyan : dergevanê girtingehê

Werziş : spor

Westêgeh : ciyê sekn û rawestandineke giştî

Weşandin : belavkirin

Weyn : dek û dolab

Weza : şexel- lawaz-ziif

Wiçan : vesîn-vewesîn- yefşeyek rawestanê

Wircedar: bi mefayî-bi fêde

Wircedar : bifêde-hode-kelk

Wirya : heyirî

Wiryayî : hay jê bûyî

Woçan : qoçan-ruxset

Xak : e"rd-zemîn

Xal : píitík- (.)

Xalbend : wek(. .).pítík û nutík

Xame : pênûs

Xanedan : bûşe-regezbala û têrpere-têli

Xanim : jina mala-pîrek

Xanxank : malík malikî -cedwel

Xasî : nasî

Xato : kêça hên qîz

Xatûn : jina bi nav û deng û têt

Xedeng : tírê ji dar cê dibe ..boy kévane

Xelat : dane

Xemgîn : xembar

Xemil : şelûpêl- xêz-zînet

Xemûr : sikrafa mirinê

Xenê : xoş bext-kêfxweş û bextewer

Xetîre : ardanka azadiyê

Xêli : berçavk - çarçef

Xêw : reşkê şevê- sawîrê tirsê

Xin : xweşik - qeşeng

Xirs : sihir

Xizm : xuyî -xwedî-hogir

Xîçîk : çixêzeke biçûke(-)

Xij : dema ku balinde xwe ji jor de dadide beratakê an nêçîrekê

Xopan : wêran-xerabe û bêkes

Xor : roj-ro

Xorşîd : roja 13 Heyvê(mehê)

Xorayî : bedawe- miftî belas

Xûrijî :keî hev- qeherî

Xuře :oç- ê ku piş xwarinê dixwe

Xult : kewş û gemar

Xurist : siruşt - xwezayî

Xuristan : dolab û nemliya xwarinê

Xuřû : paqij-parizandî

Xwepêşandan :komcivîna bi helkeftinekê li şeqam û kolanan

Xwebextekir : fedawî

Xwedêwendî : bawermendê dilsoj

Xweser : tenha-bi tena xwe

Yadigar : bîranîn

Yane : gurûpa gogê a fermî

Yarîgeh : stada gogê

Yasa : biryarên dadgehî

Yasa : qanûn

Yawer : hevalbend

Yaxîbûn : serpêçî-dijkarî

Yaxme : kelepûr-talan

Yekane : hevkar

Yeker : yekser-desbidesî-yekûdu

Zagon : fermiyên ayinî û olî- şerîe"t- pêmayên zikmakî

Zal : zorbir -pêkar

Zamdar : eware-koçer

Zanîstan : zanîngeh-kuliye

Zar : zimanê gelle

Zarav : ciyok-gote-têrm

Zarbazî : devokî-lêvane

Zav : hêlperestiya olî- mezheb

Zembele : şîrik-ñenefî

Zemîn : xak-e'rd

Zexel : xiniz -bêbext-xayin

Zêder : veqetandin-cihêkirin

Zêmar : girî û gotin û dilokên di şwînî û behiyan de li ser miriyan

Zêrevanî : çavdêrî

Zibarî : alîkarî û hevkarî

Zihri : daşopîn-teqlîd

Zinar : kêleka ciyekî bilind û berbiroj

Zinc : çeleng - laşivik

Zindilok : mîkrob-vayros

Zirbarî : bêpayî-tuneyî-bêyihîştin

Zirpandin : sizaya bi lêdanê

Ziryar : bablîzoka berfê

Zipeş : masûlk- zevlek- hevdên goştê laş- zevlek

Zirek : kelemêr - kelejîn-jîr û zana

Zivar : perçe-qet-çîr(jiboyî caw-kinc..)

Zixo : jêhatî -pirzana-şatir

Zom : tax-tarek ji bajêr

Zorî : kutêkî - topîzî-xurtî

.....

.....

.....

.....

NAVEROK (pêrist)

<u>H.W</u>	<u>Mijar</u>	<u>Rûpel</u>
1-	LÊVEGERA RÊZIMANA KURDÎ	1
2-	Pêşgotîna daner	3
3-	Lêvekîrin	5
4-	RÊZIMANÎ . . . çiye ?	35
5-	HÛRBÎNÊN RÊZIMANÎ	37
6-	ALAV Û PÊGIHÊJ	38
7-	PÊŞGIR	41
8-	PAŞGIR	74
9-	Alavên samandariyê	84
10-	Alavên kar û pîşe	87
11-	Alavên cî (deverê)	89
12-	Alavên karmend	92
13-	KOMÎ	104

<u>H.W</u>	<u>Mijar</u>	<u>Rûpel</u>
14-	PÊRNAV	113
15-	PÊRNAVÊD KESOK	114
16-	EZ.. . . . MIN	117
17-	TÛ(tê).. . . . TÊ	125
18-	EW.. . . . (WÎ- WÊ)	131
19-	EM ME	140
20-	HÛN.. . . .WE	149
21-	EW + (ÊN-IN-AN).. . . .WAN	159
22-	RAVEKÏRINEK	171
23-	Rêzanên du dengedaran	178
24-	Arîşa(aloziya) tîpa /y/ di...	184
25-	ALAVÊN NERÊNIYÊ	192
26-	Alavên nerênîyê di dûxa biryarî de	196
27-	Nerênî û nerênîya nerênîyê	201
28-	Erênîya erênîyê	206
29-	PÊRNAVÊD NÎŞANDANÊ	208

<u>H.W</u>	<u>Mijar</u>	<u>Rûpel</u>
30-	PÊRNAVÊD PÊGIHÊJTÎ	213
31-	PÊRNAVÊD PIRSEYARIYÊ	215
32-	PÊRNAVÊD ARZÎ	218
33-	PÊRNAVÊD NEPEN	220
34-	NAV	223
35-	NÊR Û MÊ DI NAV DE	233
36-	KAR	241
37-	DERHINGÊV Û SALTÊGÊR	255
38-	Raweyên kar	264
39-	Karên awarte	269
40-	KARNAV	273
41-	JÊDER(MAKDER)	276
42-	DENGENAV	285
43-	ZORGIR Û BÊZOR	290
44-	DURISTÎ Û NEDURISTÎ	292
45-	PENDÎ Û NEPEN	294

<u>H.W</u>	<u>Mijar</u>	<u>Rûpel</u>
46-	ĶARA	296
47-	DESPÊKER Û SALOÏ	298
48-	ALAVÊN BI NAV Û BI SALOÏ	304
49-	BERKAR	305
50-	PÊKARÊ AZA	308
51-	JÊŔEKAR	309
52-	TÊŔEKAR	310
53-	PÊŔEKAR	313
54-	JÎWER	314
55-	REWŞ	317
56-	BIRNEDER.. NÊVNASKÊR	322
57-	BANGEWAZÎ (BANGÎN)	323
58-	TÎPÊN PÊBESTÍ	325
59-	PÊWENDÎ	327
60-	TĶEZÎ	328
61-	BATÎ - CATÎ	330

<u>H.W</u>	<u>Mijar</u>	<u>Rûpel</u>
62-	NÎR	332
63-	PÊWENDIYA XUYANÎ	334
64-	SEYRIK	336
65-	TAYBETMENDÎ	337
66-	FERYAD-HAWAR-(GAZÎKIRIN)	338
67-	KOVANÎ	339
68-	PEVGUHERTÎN Û DERA VÊJ	341
69-	AXAVTÎNEK LI SER TÎPAN	345
70-	ZAR Û PÎTOLÎ	349
71-	CÊWÎ Û CÊWÎDAR	369
72-	Têbîniyeke girîng	375
73-	DENG	377
74-	FERHENGOKA G. Û. B.. GIRING	379
75 -	NAVEROK (pêrist)	437